

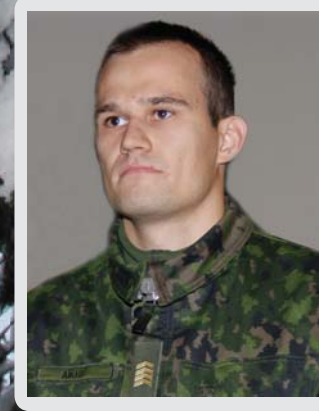
E tupyörä

Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti 1/2013

Etupyörä 1/2013

Pääkirjoitus	4
Jääkäriprikaatin komentajan tervehdys	5
Senaatti-kiinteistöt	6
Tasa-arvo Jääkäriprikaatissa osa 4	
Kaipaamme ymmärretyksi ja kuulluksi tulemista sellaisena kuin olemme	8

Ajankohtaista:

Puolustusvoimauudistus	
Sodankylän kunta	10
Henkilöstö	11
Tilanhallinta	14
Varusmiespalveluksen lyheneminen	15
Ympäristöjärjestelmä puolustusvoimien joukko-osastoissa	16
Korkeakouluharjoittelijana Jääkäriprikaatissa	17
Päällystöyhdistys	18
Henkilöstössä tapahtuu	20
Palkitut varusmiehet	22
Vierailuja ja tapahtumia	23

Liikunta ja urheilu:

Liikuntakooste	26
----------------------	----

Koulutus:

Henkilökunnan selviytymiskurssi	28
Uudistettu taistelutapa	32

Maanpuolustustyö:

Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry	34
Ylä-Lapin aluetoimiston kutsunnat	36
Veteraaniesittelyssä Onni Moskuvaara	39
Jääkäriprikaatin Kilta ry	40
Kiltaveli Martti Lihala (1916 - 2012) in memoriam	42
Everstiluutnantti Lauri Korhonen in memoriam	43
Pohjan Prikaatin Kilta ry	45
Jääkäritoimikunta	48

Aliupseerikurssi II/12

Kurssijulkaisun kansi	49
Aliupseerikoulun johtajan tervehdys	50
Moottorilinja	51
Kiväärilinja	52
Panssarintorjuntalinja	53
Tiedustelulinja	54
Tiedustelulinja, sissiradistit	55
Kranaatinheitinlinja, tuliasemalinja	56
Kranaatinheitinlinja, tulenjohtolinja	56

Jääkäriprikaatin tapahtumakalenteri	58
---	----

Etupyörä 1/13 | Jääkäriprikaatin, Jääkäriprikaatin Killan ja Pohjan Prikaatin killan lehti

Toimituskunta:

Päätöimittäjä, everstiluutnantti Esko Pukari
Toimitussihteeri Taina Pirinen
Hankintasihteeri Riitta Mikkola, taloudenhoitaja Leena Rautanen
Aliupseerikoulun edustaja, kapteeni Juha Massinen
Everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä
Sodankylän Sotilaskodin edustaja Marita Lintula

Yhteystiedot:

Jääkäriprikaati
Etupyörä
PL 5
99601 SODANKYLÄ
taina.pirinen@mil.fi
puh. 0299 45 2106

Kansikuva:

Taina Pirinen

Valokuvat:

Jääkäriprikaatin arkisto
Erikseen kuvissa mainitut

Taitto:

Taina Pirinen

Paino:

Juvenes Print
Painosmäärä:
3000 kpl

Hyvät jääkäriprikaatilaist, kiltojen jäsenet ja yhteistyökumppanit

Kädessänne on ETUPYÖRÄ 1/2013 -lehti. Lehteen on koottu kirjoituksia ja kuvia Jääkäriprikaatin ja yhteistyökumppaneiden toiminnasta vuoden 2012 syksyn ja 2013 alkutalven ajalta. Lehden ilmestyessä ovat Jääkäriprikaatin 1/2012 saapumiserän johtajat ja 2/2012 saapumiserän miehistö kotiutuneet ja 1/2013 saapumiserän alokkaat astuneet palvelukseen. Lehden ilmestyminen on perinteisesti ajoitettu alokkaiden valatilaisuuden yhteyteen. Erinomaisessa iskussa olevassa Jääkäriprikaatissa voimme olla ylpeitä uusista sotilaista.

Lehden sisältö noudattaa perinteistä kaavaa, mutta kirjoituksen painopiste on Jääkäriprikaati 2015 (JPR2015) valmisteluiden kuvaamisessa. Jääkäriprikaatin komentajan tervehdyksen lisäksi on vieraskynäkirjoitus, jossa Jouni Leinonen käsittelee Senaatti-kiinteistöjen ja Jääkäriprikaatin yhteistoimintaa. Puolustusvoimauudistuksen kokonaisuus rakentuu täyden kympin kehitysohjelmaan. Me jääkäriprikaatilaist nykyiset ja uudet muodostamme timantinlujan puolustuksen pohjantähden alla.

Joukko-osastotunnuksemme kirkkaana taivaalla velvoittaa ja kannustaa meitä rakentamaan johdonmukaisesti eheän JPR2015 kokonaisuuden Lapin maakunnan arktisiin olosuhteisiin. Henkilöstön aitous, luotettavuus, osaaminen ja tuki varmistavat uudistuvan yhteisön hyvinvoinnin. Tähtikunnanjohtaja Viljo Pesonen kuvaillee Sodankylän kunnan kasvunäkymiä ja palveluntarjontaa. Kunta tarjoaa mahdollisuuden juurtua välittömään yhteisöön. Lisään-

tyvät työpaikat, viihtyisät asunnot ja riittävät palvelut ovat hyvä tuki JPR2015 laajentuvien tehtävien toimeenpanijoille ja uusille vastuunkantajille.

Haastavia tehtäviä on tarjolla toiminnan kehittämiseksi vastamaan 2020-luvun toimintaympäristöä. Muutos vaikuttaa taistelutapaan, joukkotuotantotehtäviin, harjoitusjärjestelmään ja kalustoon mutta etenkin henkilöstöön. Hyvä fyysinen kunto antaa perustan jaksamiselle. Johtajilta odotetaan yhä parempaa toimintakykyä. Arktinen selviytymiskurssi saattaa meistä jokaisen lähemmäksi luontoa sekä lisää itseluottamusta vaativiin tilanteisiin ja olosuhteisiin. Sotieme veteraanin haastattelu vahvistaa tarpeen tuntea menneisyytemme, jotta osaisimme valmistautua tulevaisuuteen.

Lapin puolustajien henki kumpuaa Pekka Antinpoika Vesaisesta, joka oli pitkän vihan aikainen sisipäällikkö "liikkeissään salamanopea; ruumiinvoimiltaan väkevä; mieleltään uljas, neuvokas ja peloton". Menneistä on kylvetty verso sisimpäämme. Tänään Jääkäriprikaati on erinomainen työyhteisö ja palveluspaikka. Tämä näkyy muun muassa motivaationa ja haluna kehittää uusia toimintamenetelmiä. Meidän on myös huolehdittava itsestämme, jotta voimamme riittävät myös kavereista huolehtimiseen. Rakennamme suotuisaa ilmapiiriä jokainen osaltamme joka päivä. Vastuu on meidän.

Maanpuolustustyötä käsittelevässä osiossa on Ylä-Lapin alue toimiston ajankohtaisia asioita ja Sotilaskotipalsta. Perinteiseen ta-

paan esitellään Jääkäriprikaatin kiltta ry:n ja Pohjan prikaatin kiltta ry:n toimintaa sekä veteraanin henkilökuvaus.

Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti Etupyörä 1/2013 esittää parhaimmat onnittelet uusille jääkäriprikaatilaistille. Lämpimästi tervetuloa kehittämään Arktisen koulutuksen ja ITO 90M osaamiskeskusta. Uskomme Sinun voivan olla ylpeä joukko-osastostamme, Jääkäriprikaatista.

Toivotan hyviä lukuhetkiä joukko-osasto- ja kilttalehtemme ETUPYÖRÄ 1/2013 parissa.

Sodankylässä 7.2.2013

Everstiluutnantti Esko Pukari
Esikuntapäällikkö
Päätöimittäjä

Hyvät lukijat - prikaatilaist

Jääkäriprikaatin toiminnan suunta on kunnossa. Henkilöstöme osoitti vahvuutensa parantamalla prikaatin tuloksellisuutta ja saavuttaen korkeatasoisesti asetetut tulostavoitteet. Samanaikaisesti olemme määrätietoisilla toimenpiteillä kyetneet nostamaan asevelvollisilta ja yhteistoimintaosapuolilta saamaamme palautetta.

Rakentava palaute ja luottamuksellinen vuorovaikutus ovat toiminnan kehittämisen kulmakivet. Tämän tiedostaen Jääkäriprikaati jatkaa myönteisessä vireessä organisaation ja toiminnan kehittämistä painottaen henkilöstöltään ja asevelvollista saamaansa palautetta. Prikaatin kehittämisessä hyödynnetään erityisesti – prikaatin toiminnan systemaattista parantamista kymmenen kohdan ohjelmalla tavoitteena tehtäviin vastaava suorituskykyinen organisaatio – arktisen koulutuksen hyvien käytänteiden sisällyttämistä toiminnallisina kokonaisuuksina henkilökunnan ja asevelvollisten koulutukseen – vuosittaista työilmapiiirikyselyä henkilöstön töiden järjestelyjen ja työssä viihtyvyyden suunnitelmalliseksi parantamiseksi – saapumiserittäin varusmiesten loppupalautetta asevelvollisten palveluksen laadun ja koulutuksen onnistumisen parantamiseksi.

Jääkäriprikaatin asevelvollisten koulutukseen toteutetaan merkittäviä muutoksia, joista keskeisimmät ovat uusien joukkotuo-

tantotehtävien ja uudistetun taistelutavan mukaisen koulutuksen käynnistäminen ja palvelusajan lyheneminen 15 vuorokaudella. Koulutussisällön muutokset luonnollisesti haastavat meidät, mutta olen varma onnistuneesta tuloksesta. Koulutuksen luja perusta ei muutu. Tärkeintä on taata koulutuksen laatu ja palvelusturvallisuus. Uusien koulutussuunnitelmien ja normien käyttöönotto edellyttää henkilökunnalta perehtymistä ja soveltamista Lapin alueelle ja olosuhteisiin. Tarve osaamisen kehittämiseksi on tunnistettu ja sisällytetty toimintaamme. Odotan jokaisen tekevän oman osuutensa.

Jääkäriprikaati 2015 perustaminen on johdonmukainen ja vaihteellinen kokonaisuus, jonka toimeenpano jatkuu suunnitelmallisesti vuosina 2013 - 2015. Perustamisen edetessä tehtäviä suunnitellaan ja valmistellaan aiempaan laajemmalla henkilöstöllä. Lähtökohdan toimeenpanolle luo yhteensovitettu ja kokonaisuutena onnistunut henkilöstösuunnitelun 1. vaihe. Prikaatin henkilöstö on osoittanut parasta mahdollista muutosvalmiutta ja uudistumisky-

kyä. Tehtävien ja tietoisuuden seurauksena saattaa syntyä yksilön kuormittumista ja avoimia kysymyksiä. Korostan, että Jääkäriprikaatille asetetut tehtävät ja tavoitteet voidaan saavuttaa vain henkilöstöstä huolehtien. Siksi meidän esimiesten on oltava tehtävissämme ehdottoman oikeudenmukaisia sekä toimittava yhdenvertaisesti, kannustavasti ja esimerkillisesti. Vastaavasti jokainen työntekijä on velvollinen huolehtimaan omasta toimintakyvystään ja asiallisesta käyttäytymisestään. Muutos tehdään yhdessä.

Uudistuksen toimeenpanon edellytyksien luomiseksi kannustan kaikkia entistä vuorovaikutteisempaan johtamis- ja yhteistyöprosessiin, joka sisältää ainakin tiimityöskentelyn, puhuttelun ja palaverikäytännöt, sisäisen tiedottamisen ja yhteistoimintakäytänteet. Tavoitteina ovat rinnakkainen johtaminen, tavoitesuuntautunut työskentely ja riittävä ajantasainen tiedon kulku kaikkiin työpisteisiin ja yksiköihin sekä yhteistoimintaosapuoliin. Vuorovaikutteisuuden myötä tilannekuva välittyy suunnittelun ja ratkaisujen lähtökohdaksi ja vastaavasti tietoisuus tavoitteiden ja päätöksien perusteista muodostuu jokaiselle. Samalla varmistetaan prikaatin ja varuskunnan sekä muiden toimijoiden yhteistoiminnan kohdentuminen ja jatkuvuus. Johtamis- ja yhteistyöprosessin onnistuminen on lähtökohtaisesti kaikkien teki-

Prikaatin komentaja
Eversti Petteri Koskinen

Senaatti-kiinteistöt

Senaatti-kiinteistöt on valtiovarainministeriön alainen liikelaitos, joka valtion sisäisenä toimitila-asiantuntijana tuottaa valtionhallinnolle toimitilat ja niihin liittyvät palvelut. Senaatti-kiinteistöjen palvelutarjonta on laaja aina tilojen vuokrauksesta strategisen tason asiantuntijapalveluihin. Periaatteena on, että asiakas voi saada toimitiloihin liittyvän osaamisen ja palvelut keskitetysti yhdessä paikasta. Toimitilojen vuokraus, palveluiden ja kiinteistövarallisuuden kehittäminen sekä investoinnit muodostavat liiketoiminnan perustan. Senaatti-kiinteistöt vastaa sen hallintaan luovutetun kiinteistövarallisuuden tehokkaasta käytöstä sekä arvon säilymisestä ja kehittämisestä.

Keskeiset tunnusluvut

- Noin 11 710 rakennusta
- Noin 6,6 milj. neliometriä
- Kiinteistöomaisuus 5 mrd. euroa
- Kokonaisliikevaihto 501 milj. euroa
- Henkilöstöä 260
- Investoinnit 270 milj. euroa

Liiketoiminta jaettu asiakkuuden mukaisesti

Valtion virastot, ministeriöt, tutkimus- ja kulttuurilaitokset, vankilat, puolustushallinto ja rajavartiolaitos kuuluvat Senaatti-kiinteistöjen laajaan asiakaskuntaan. Liiketoiminta jakautuu neljään toimialaan, jotka ovat Ministeriöt ja erityiskiinteistöt, Puolustus ja turvallisuus, Toimistot sekä Kehityskiinteistöt. Toimialoihin on koottu toiminnaltaan ja palvelutarpeiltaan samanlaisia asiakkaita. Tavoitteena on entistä asiakaslähtöisempi ja kustannustehokkaampi toiminta.

Operatiivisesta toiminnasta, kuten asiakaspalvelusta, toimitilojen vuokrauksesta, isännöinnistä ja kiinteistöjen hoidosta, huolehtii Senaatti-kiinteistöjen alueorganisaatio, joka muodostuu neljästä

alueyksiköstä: Etelä-Suomen, Länsi-Suomen, Itä-Suomen ja Pohjois-Suomen alueista.

Senaatti-kiinteistöt investoi suuren osan tulovirrastaan kiinteistöjen peruskorjauksiin ja uudisrakennushankkeisiin sekä toiminnan kehittämiseen. Uusinvestoinnit tehdään asiakkaiden aloitteesta ja ne rahoitetaan vuokratuloilla ja lainarahoituksella. Investoinnit painottuvat yhä enenevässä määrin olemassa olevien tilojen peruskorjauksiin ja tilojen kehittämiseen asiakastarpeita vastaaviksi.

Toimialan tarjonta on ammattimaistunut

Senaatti-kiinteistöjen toimintaa säädellään valtion liikelaitoksista annetulla lailla sekä Senaatti-kiinteistöistä annetulla valtioneuvoston asetuksella. Liikelaitoksena Senaatti-kiinteistöt rahoittaa toimintansa itse, eikä se kuulu valtion budjettitalouden piiriin. Valtiovarainministeriö asettaa vuosittain Senaatti-kiinteistölle taloudelliset ja muut toiminnalliset tavoitteet.

Senaatti-kiinteistöjen vuokrataso on kohtuullinen, ja vuokrat määräytyvät liiketaloudellisin perustein. Uusia vuokrasopimuksia solmittaessa pyritään pitkiin sopimuksiin.

Vahvuutena tiivis yhteistyö asiakkaan kanssa

Senaatti-kiinteistöjen vahvuutena on keskittyminen valtioyhteisöön kuuluviin asiakkaisiin. Tiivis yhteistyö asiakkaan kanssa auttaa ymmärtämään asiakkaan erilaisia toimitilarpeita ja niissä tapahtuvia muutoksia.

Senaatti-kiinteistöt ostaa lähes kaikki suunnittelu-, rakennuttamis- ja ylläpitopalvelut ulkopuolisilta palvelujen tarjoajilta. Verkottuminen alan kumppaneiden kanssa ja palvelujen jatkuva kehittäminen tarjoavat asiakkaille yhä toimivampia palvelukokonaisuuksia. Uudis- ja peruskorjaushank-

keiden suunnittelu tehdään tiiviissä yhteistyössä asiakkaiden kanssa ja tiloihin liittyvät erityistarpeet otetaan huomioon hyvissä ajoin.

Vastuullisuus ohjaa toimintaa

Yhteiskuntavastuun periaatteet sitovat Senaatti-kiinteistöjen toimintaa. Sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristöön liittyvät näkökohdat otetaan huomioon kaikessa toiminnassa. Uudis- ja peruskorjaushankkeiden toteuttamisessa Senaatti-kiinteistöt käyttää kehittämiensä ekologisen rakennuttamisen menetelmää, jonka keskeisen osan muodostavat hankesuunnitteluvaiheessa asetettavat ympäristötavoitteet. Tavoitteena on soveltaa menettelytapaa kaikissa yli miljoonan euron hankkeissa.

Juuret ulottuvat lähes 200 vuoden päähän

Senaatti-kiinteistöillä on pitkä ja arvokas historia. Yleisten rakennusten intendenttivirasto perustettiin syyskuussa 1811. Vuonna 1936 nimi vaihdettiin rakennushallitukseksi. Rakennushallitus lakautettiin vuonna 1995 ja muutoksen yhteydessä valtion kiinteistöomaisuus hajautettiin eri yksiköille. Suurin niistä oli Valtion kiinteistölaitos. Kiinteistölaitoksen toimintaa haluttiin kehittää ja keskeiseksi keinoksi valittiin toiminnan muuntaminen liikelaitoksen muotoon. Vuonna 1999 virastomuotoisesta Valtion kiinteistölaitoksesta tuli itsenäinen, omalla budjetillaan toimiva liikelaitos. Liikelaitoksen nimi muutettiin Senaatti-kiinteistöiksi vuonna 2001. Nimenmuutoksen taustalla oli halu viestittää nykyisestä toimintatavasta, jossa korostuvat palvelu, asiakkuus ja kumppanuus. Nimi viittaa myös Helsingin Senaatintoriin, jonka ympäristön arvokkaita kiinteistöjä Senaatti-kiinteistöt hallinnoi.

Senaatti-kiinteistöjen ja Jääkäriprikaatin yhteistyö

Senaatti-kiinteistöjen ja Jääkäriprikaatin yhteistyö käynnistyi varsinaisesti vuoden 2003 alussa, kun

Valtion kiinteistöstrategian mukaisesti koko Puolustusministeriön kiinteistökanta siirrettiin Puolustusministeriöstä Valtiovarainministeriöön ja sitä kautta Senaatti-kiinteistöjen hallintaan. Kiinteistövarallisuus siirtyi Senaatille ns. velkapääomana, jonka Senaatti joutuu maksamaan valtiolle takaisin, lisäksi pääomasta maksetaan myös VM:n asettama korko. Olemme tehneet yhteistyötä kymmenen vuotta. Yhteistyön kehittyminen on vuosi vuodelta tullut yhä tiiviimmäksi, olemme päässeet ns. kuherruskaudesta avioliittoon. Yhteistyön pohjana ovat luottamukselliset ja avoimet suhteet kaikissa asioissa molemmin puolin. Vuokrauksen mallina on ns. pääomavuokraus, jossa Jääkäriprikaati vastaa ylläpidosta ja Senaatti-kiinteistöt omistajan vastuulle kuuluvista asioista mukaan lukien investoinnit.

Yhteistyökuviot määräytyvät osaksi valtakunnallista puitesopimusta Puolustusvoimien ja Senaatti-kiinteistöjen välillä, jossa on määritelty yhteistyöhön liittyviä asioita. Yhteistyön merkeissä tapaamme Jääkäriprikaatin johdon virallisesti 2 kertaa vuodessa, jolloin käydään läpi mm. kiinteistöjen tilanne niin korjausten kuin investointien suhteen. Lisäksi kokouksessa käsitellään ympäristöasioita mm. jätehuolto, energia ja mahdolliset maaperän pilaantumiset.

Tärkeänä asiana on todeta Jääkäriprikaatin johdon osallistumi-

nen aktiivisesti kokoukseen ja sitoutuminen sovittuihin asioihin. Yhteistyön merkeissä PSHR järjestää kerran vuodessa yhteistyöfoorumin Pohjois-Suomessa, johon kutsutaan alueelliset toimijat koko Pohjois-Suomen alueelta (kuva 2011 tilaisuudesta).

Niin kuin monessa muussakin toiminnassa yhteistyö pitää toimia kaikkien myös sidosryhmien kanssa, niin myös tässäkin tapauksessa. Puolustushallinnon Rakennuslaitos on tärkeä linkki asiakkaan ja meidän välillä. Puolustushallinnon rakennuslaitos tuottaa palveluja molemmille osapuolille. Jääkäriprikaatille ylläpitoon liittyvät asiat ja pääsääntöisesti kaikki Senaatti-kiinteistön tilaamat investoinnit hoitaa Rakennuslaitos. Puolustushallinnon rakennuslaitos on hoitanut vastuullisesti ja yhteistyökykyisesti sille annettuja tehtäviä.

Kaikessa on otettava huomioon myös kohteen todelliset käyttäjät, varusmiehet. Tänä päivänä mm. monet sisäilma asiat nousevat esille ennen kaikkea varusmiesten kautta, jotka käyttävät tiloja ympärivuorokauden. Kohteeseen on perustettu sisäilmatyöryhmä, jonka tehtävänä on ottaa mahdolliset esille tulleet asiat hoidettavakseen. Työryhmään kuuluu mm. vuokralaisen, ylläpitoorganisaation, omistajan ja työterveyshuollon edustajat. Tarpeen vaatiessa kokoukseen kutsutaan asiantuntijoita. Mahdollisten ongelmien ulkoisesta tiedottamisesta vastaa työryhmä, ellei muuta ole sovittu.

Senaatti-kiinteistöt on aktiivisesti pyrkinyt investoimaan varuskuntaan mm. kasarmien korjauksiin. Kasarmien pieniin ja vähän isompiin investointikorjauksiin on käytetty lähes 2,5 milj. euroa 10 vuoden aikana. Alueella on tehty myös useita muita omistajalle kuuluvia korjaushankkeita vuosittain, lisäksi vuokralaisen toiminnasta johtuvia muutostyöhankkeita on toteutettu vuosittain. Alueella on viimeksi peruskorjattu ruokalarakennus, joka valmistui vuoden 2012 alussa. PV:n uudistukseen liittyen kasarmi 2:n peruskorjaus on tulossa vuonna 2014.

Puolustusvoimien tuleva uudistus tulee näkymään myös Senaatti-kiinteistöjen tulevassa organisoitumisessa viimeistään vuoden 2015 alusta. Meidän tavoitteena on palvella asiakasta jatkossakin yhtenevin ajatuksin ja tämä vaatii myös organisaation sopeuttamista asiakkaan mukaan. Tulevat asiakkuuden hoitoon liittyvät linjaukset tulevat olemaan pääsääntöisesti Logistiikkalaitoksen mukaisesti, ottaen huomioon kolmen Logistiikkarykmentin vastuualueet. Senaatti-kiinteistöjen alueella tehtävään toimintaan muutoksilla ei ole suuria vaikutuksia. Lopulliset päätökset tehdään vuoden 2013 kuluessa. Tulemme vastaamaan omalta osaltamme organisaatiomuutoksia PV:n muutoksiin siten, että asiakaslähtöinen asiakkuuden hoitaminen on mahdollista myös jatkossa.

Kaipaamme ymmärretyksi ja kuulluksi tulemista sellaisena kuin olemme

Demokraattisen ja ihmisoikeuksiin sitoutuneen yhteiskunnan yhtenä keskeisenä toimintaa ohjaavana periaatteena on suvaitsevaisuus. Lait naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta, erilaisten ihmisten ja ihmisryhmien välisestä yhdenvertaisuudesta sekä uskonnonvapaus, ovat osa tätä suvaitsevaisuutta. Sitoutuminen suvaitsevaisuuteen on samalla sitoutumista kaikkien ihmisten yhtäläiseen ja luovuttamattomaan ihmisarvoon. Suvaitsevassa yhteiskunnassa ihmiset saavat olla sellaisia kuin he ovat, pelkäämättä. Suvaitsevaisuus ei edellytä samankaltaisuutta tai omasta vakaumuksesta luopumista, vaan kykyä antaa vastavuoroinen kunnioittava tila myös toisenselälle vakaumukselle. Suvaitsevainen yhteiskunta näkee ihmisten erilaisuuden uhkan sijasta realiteettina, johon sisältyy paljon positiivisia mahdollisuuksia.

Varusmiespalvelus suvaitsevaisuuskouluna

Varusmiespalvelus on mielenkiintoinen kohtaamispaikka. Valtaosa saman ikäluokan miehistä ja moni vapaaehtoinen nainen tutustuvat toisiinsa tilanteessa, jossa nuorisotyyleihin, alakulttuureihin ja sosiaaliseen asemaan liittyvät ulkoiset merkit ovat riisutut pois – vaatteet ovat samanlaiset. Moni on ystäväystynyt varusmiespalvelusaikana ihmiseen, johon ehkä muuten ei olisi tutustunutkaan, koska elämänpiirit siviilissä ovat niin erilaiset. Varusmiespalveluksessa yhteinen tehtävä, olosuhteet, asema ja samanlainen varustus helpottavat ennakkoluulotonta kohtaamista.

Muistan hyvin oman varusmiespalvelusaikani, jonka palvelin varusmiespappina eräässä Etelä-Suomen varuskunnassa. Ystäväystyimme varusmiestöimikunnan toimihenkilöiden kanssa niin, että olemme varusmiespalveluksen jälkeenkin olleet yhteydessä. Palvelustoverini olivat kotoisin pääkaupunkiseudulta, kehä kolmosen sisäpuolelta. Rajusti pelkistäen heitä voisi luonnehtia seuraavasti: yksi oli siviili-identiteetiltään seurakuntanuori ja pitkätuikkainen hevvari, toinen brittiläistyylinen, eliittiasuinalueen kasvatti, joka harrasti aitoja käsin käärittyjä sikareita ja kolmas rastahiuksinen, jamaikalaisen reggae-musiikin ystävä. Itse olin puolestani kotoisin Lapin läänistä ja konservatiivinen kristit-

ty, joka kuunteli klassista musiikkia ja ajoi parran vähintään kerran viikossa myös siviilissä. Meillä oli erittäin mukavaa yhdessä, vaikka en kääntynytkaan hevimusiihin kannattajaksi, eikä kenestäkään heistä tullut minun kaltaistani. Olimme erilaisia, mutta meillä oli myös paljon yhteistä – olimme ihmisiä toisillemme. Keskustelumme olivat erittäin avoimia ja antoisia. Erilaisista käsityksistä ja vakaumuksista huolimatta toinen toisemme kunnioitus oli ilmeistä.

Kosovon kokemus: suvaitsevaisuus on tilan antamista erilaisuudelle

Jotakin samaa kuin varusmiespalveluksessani koin myös Kosovossa, missä palvelin sotilaspappina marraskuusta 2009 alkaen, reilu vuoden. Taisteluosaston pappina tehtävääni kuului yhteistyö paikallisten uskonnollisten johtajien kanssa. Järjestimme taisteluosaston komentajan johtamia kokouksia kuntatason uskonnollisille johtajille, jotka edustivat islamilaista, ortodoksista, katolista ja evankelis-protestanttista yhteisöä. Vaikka uskonnollisten johtajien keskinäisessä vuorovaikutuksessa oli myös haasteita, kokoussarjan aikana ennakkoluulot eri ryhmien kesken vähenivät – ilmeni selvää vapautumista ja jonkin asteista yhteistyön tiivistymistä.

Olen paljon pohtinut sitä, mikä tuon kehityksen sai aikaan. Yksi

keskeisimpiä vaikuttavia tekijöitä oli se, että uskonnollisille johtajille tarjottiin ”puolueeton tila” tutustua toisiinsa kasvotusten. Kasvojen näkeminen ja toisen aito kohtaaminen ovat tie inhimillisyyteen ja lämpöön. Syrjintä ja epäoikeudenmukaisuus liittyvät puolestaan usein selän takana toimimiseen; kasvottomaan ja etäiseen peliin.

Toinen kokoussarjan positiiviseen vaikuttavuuteen liittynyt tekijä oli mielestäni käsitteellinen: korostimme jokaisessa kokouksessa, että suvaitsevaisuus on yhteiskunnallinen käsite, joka ei edellytä omasta vakaumuksesta luopumista, vaan kunnioittavan tilan antamista erilaisuudelle – jopa sille, mitä ei kannata. Yhteiskunnallisena käsitteenä suvaitsevaisuus ei myöskään rajaa uskontojen vapautta määrittää omat vastauksensa perimmäisiin kysymyksiin ja toteuttaa lähetystyötään. Tämä vain on tapahduttava rauhanomaisen dialogin avulla ilman mitään pakkoa tai painostusta. Tällaisessa ilmapiirissä jokainen sai olla ikään kuin kotonaan. Ainoa asia, mitä meiltä jokaiselta edellytettiin, oli antaa vastavuoroinen tila toisillekin ja kohdata toinen kunnioittavasti arvokkaana ihmisenä.

Suvaitsevaisuus on prosessi

Perinteisesti suvaitsevaisuus on määritelty (Ks. esim. Unescon

määritelmä vuodelta 1995) yhteiskunnalliseksi tilaksi, missä erilaiset ihmisryhmät ja yksilöt voivat elää rauhassa ja jopa syventää omaa vakaumustaan, kunhan antavat vastavuoroisesti samanlaisen elintilan myös toisille, sitoutuen samalla lakeihin ja ihmisoikeuksiin. Näin ymmärrettynä suvaitsevaisuus on kaikkien etu ja samalla se haastaa meidät kaikki pohtimaan omia suvaitsevaisuusasenteitamme ja – käsityksiämme.

Väitän, että vakaumuksesta, kulttuurista ja sukupuolesta riippumatta meillä ihmisillä – ainakin itselläni – on usein taipumus ”vuorisaarnan publikaanien tavoin” rakastaa ensisijassa samanmielisiä. Moraalimme ja erityisesti suvaitsevaisuutemme asetetaan kuitenkin tosiasiasa koetukselle vasta suhteessa toiseuteen – siihen, minkä koemme vieraaksi. Samoin me yleensä näemme toisistamme ikään kuin vain jäävuoren huipun. Jos tuntisimme koko tarinan, se, mitä näemme, olisi ehkä ymmärrettävämpää. Suvaitsevaisuus ei liene kenellekään meistä mikään valmis ominaisuus, vaan pikemminkin prosessi, joka välillä kulkee sietämisen, tutustumisen ja haapulevan dialogin kautta kohti parempaa ymmärtämistä. Emme kaipaakaan pakottavaa samankaltaisuutta vaan ymmärretyksi ja kuulluksi tulemista sellaisina kuin olemme.

Kuvassa vasemmalta, aliupseerikurssin oppilas, korpraali Aleksandra Bohm, Sissikomppanian sotilaspoliisialikersantti Bui Le Ba Vuong, Tukikomppanian kirkollisen työn korvaavan palveluksen yhteyshenkilö, alikersantti Jani Imberg ja sotilaspastori Risto Alakärppä.

”Suvaitsevaisuus on meidän maailmamme kulttuureiden, ilmaisutapojemme ja inhimillisten elämänmuotojen rikkaan moninaisuuden kunnioittamista, hyväksymistä ja arvostamista... Ihmisoikeuksien kunnioittamisen periaatteen mukaisesti suvaitsevaisuuden osoittaminen ei merkitse yhteiskunnallisen epäoikeudenmukaisuuden sietämistä eikä omasta vakaumuksesta luopumista eikä sen heikentämistä. Se merkitsee, että ihminen saa vapaasti pitää kiinni vakaumuksestaan ja hyväksyy sen, että toiset pitävät kiinni omastaan. Se merkitsee sen tosiasian hyväksymistä, että ihmisillä, jotka ovat luonnostaan erilaisia ulkomuotonsa, asemansa, puhetapansa, käyttäytymismuotojensa ja arvonsa puolesta, on oikeus elää rauhassa ja olla sellaisia kuin ovat. Se merkitsee myös, ettei kukaan saa väkisin tyrkyttää näkemyksiään toisille.”

(Julistus suvaitsevaisuuden periaatteista, UNESCO, yleiskokous 16.11.1995)

Sodankylä - Lapin tähtikunta

Sodankylässä ollaan tyytyväisiä puolustusvoimauudistuksesta, jonka johdosta Suomen pohjoisimman joukko-osaston Jääkäriprikaatin kokoonpano kasvaa ja näin prikaatin pitkät perinteet saavat jatkoa kunnassamme. Puolustusvoimat työllistää Sodankylässä sekä kantahenkilöstöä että siviilejä ja on täten kunnan toiseksi suurin työnantaja. Puolustusvoimien läsnäololla on merkittävä rooli kunnan imago- ja vetomatekijänä.

Sodankylä on kasvava ja kehittyvä kunta hyvien liikenneyh-

teyksien solmukohdassa. Meille on helppo tulla ja asettua taloksi. Kunnan oma rakennustuotanto on vilkasta ja tontteja on myös tarjolla omakotirakentajille niin kuntakeskuksessa kuin kylilläkin. Täällä on niin lasten kuin aikuisten hyvä elää puhtaan luonnon ja saasteettoman ilman keskellä. Elinvoimainen maaseutu ja elävät kylät tarjoavat lapsiperheille terveen elinympäristön. Kunnassa on vielä useita idyllisiä kyläkouluja, joissa pienimpien on hyvä aloittaa koulutiensä.

Kunnan väestömäärä lähenee 9000 asukasta ja työllisyys on kehittynyt suotuisasti jo useamman vuoden ajan. Työttömyys Sodankylässä on yksi Lapin alhaisimmista. Positiivisesta kehityksestä saamme kiittää kaivosten mukanaan tuomaa monipuolista ja kehittyvää yritystoimintaa, jonka vaikutukset näkyvät

alueella uusien työpaikkojen muodossa. Kaivosteollisuuden tuomat kerrannaisvaikutukset näkyvät sekä matkailu-, palvelu-, sosiaali- kuin terveysalojen työpaikkojen kasvuna, joten perheen asettuessa Sodankylään on puolisoilla erinomaiset mahdollisuudet työllistyä.

Kunta tarjoaa asukkaalleen monipuoliset liikunta- ja harrastusmahdollisuudet kattavasti junioritoiminasta alkaen monissa lajeissa, joten kohtuuhintaisista harrastuksista ei kunnassa ole pulaa. Kuntaan valmistuu keväällä uusi liikuntahalli, joka täydentää ja mahdollistaa jo nyt laajaa ja laadukasta urheiluharrastuksia. Meillä on kaksi hiihtokeskusta Kommativaara ja Luosto, kaksi kansallispuistoa UKK-puisto ja Pyhä-Luoston kansallispuisto sekä mahtavat kalastusvedet että metsästysmaat kotipaikkaoikeudesta nauttiville. Sodankylässä on helppo viihtyä ja tuntea tulleen kotiin. Ihmisten välinen kanssakäyminen on välitöntä ja jokaiselle löytyy paikka elinvoimaisessa yhteisössä.

Sodankylän kunta toivottaa kaikille Jääkäriprikaatissa työskenteleville ja heidän perheilleen erittäin hyvää alkanutta talvea sekä kaikki uudet asukkaat lämpimästi tervetulleiksi.

Kunnanjohtaja Viljo Pesonen

Jääkäriprikaati 2015 (JPR2015) henkilöstö

Rhehllisyys, luotettavuus ja innovatiivisuus ovat toimivan ja aidon organisaation perusta. Tässä hengessä Jääkäriprikaati 2015 henkilösuunnittelun tehtävänä on ollut yhdessä varmistaa riittävä osaamisen kohdentaminen uudelle organisaatiolle siirtyvien tehtävien mukaisesti. Tavoitteena on edelleen taata koko henkilöstölle mahdollisimman oikeudenmukainen ja tasavertainen kohtelu puolustusvoimauudistuksen mukaisissa henkilöjärjestelyissä.

Henkilösuunnittelun tavoitteena on, että henkilöstö on sijoitettu JPR2015:n henkilö- ja tehtäväkokoonpanoon. Maavoimien komentaja on vahvistanut JPR2015 henkilö- ja tehtäväkokoonpanon luonnoksena puolustusministerin ja puolustusvoimain komentajan tekemien hallinnollisten päätösten perusteella. Kokoonpano luonnos valmisteltiin yhdes-

sä Lapin ilmatorjuntarykmentin ja eri henkilöstöryhmien edustajien kanssa.

Tehtävien laadukas sisältö lisäämään työhyvinvointia

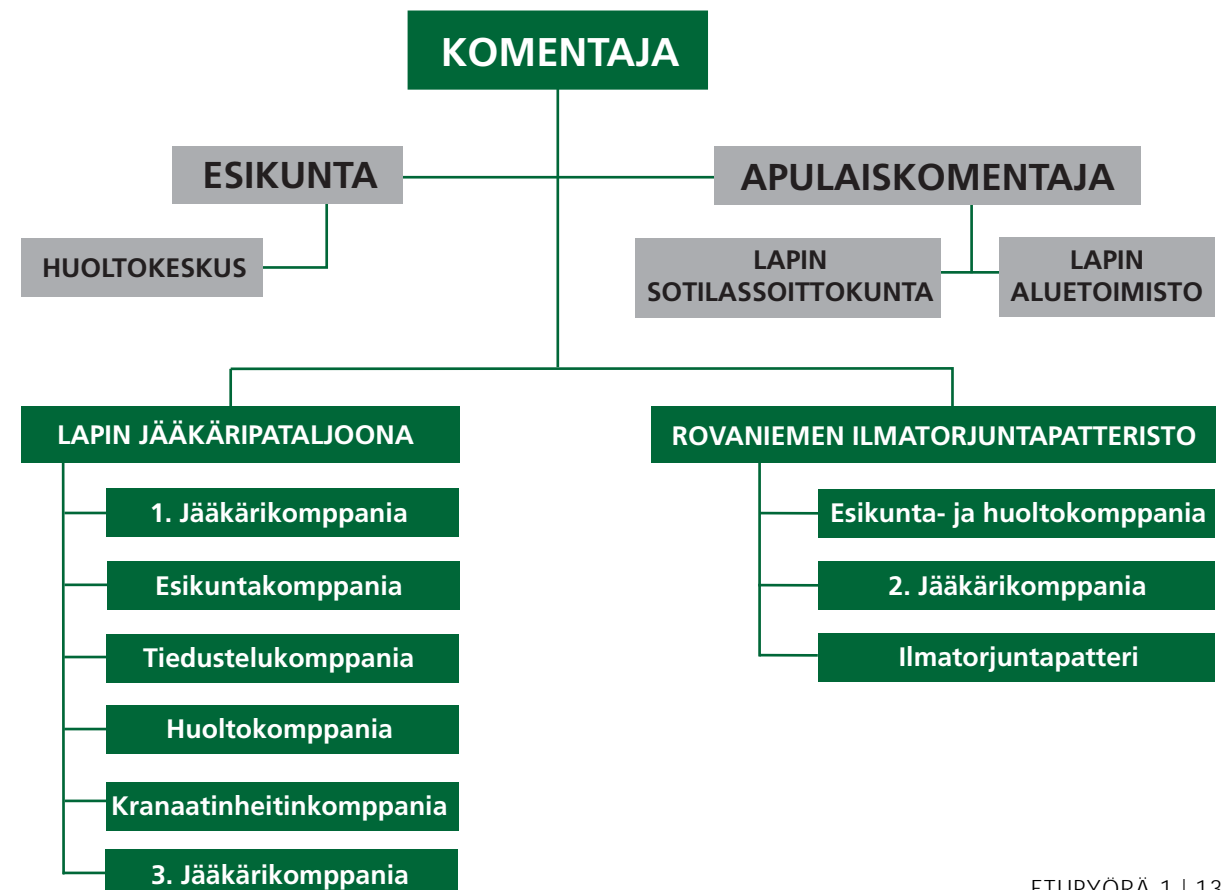
Jääkäriprikaatin tehtävä on kouluttaa alueellisia joukkoja pohjoisiin olosuhteisiin. JPR2015 tehtävä, kokoonpanon ja työjärjestyksen luonnokset ovat olleet perusta henkilöstösuunnittelulle ja tehtävän kuvausten laatimiseksi. Uuden kokoonpanon tehtävän kuvauksiin osallistuivat lähes kaikki Jääkäriprikaatin esimiehet. Menettelyllä varmistettiin tehtävien laadukas sisältö. Tehtävän kuvausten arviointiin osallistuivat paikalliset henkilöstöjärjestöjen edustajat.

Henkilöstösuunnittelun keskeiset tavoitteet ovat edelleen riittävän osaamisen kohdentaminen

uusiin organisaatioihin ja henkilöstörakenteen korjaaminen siten, että tehtäviin valitaan koulutus- ja kokemusvaatimukset täyttävät henkilöt. Tästä johtuen JPR2015 kokoonpanoon on suunniteltu henkilöitä 20 joukko-osastosta. Henkilöstösuunnittelun toisessa vaiheessa tehtäviin valinnoissa otetaan erityisesti huomioon myös sosiaaliset perusteet.

Henkilösuunnitelmat käsitellään ennen vahvistamista Jääkäriprikaatin yhteistoimintaelimessä ja alueellisessa suunnitteluryhmässä. Tavoitteena on, että henkilöstösuunnitelmat on vahvistettu 5.4.2013 mennessä. Tällöin Jääkäriprikaatin vuoden 2015 mukaiseen kokoonpanoon on henkilöstö sijoitettuna ja on perusteet määrätä henkilöstö tehtäviinsä oikea-aikaisesti. JPR2015 kokoonpanossa henkilön tehtävä saattaa muuttua normaaliin urakiertoon tai luonnolliseen vaihtuvuuteen liittyen

JPR2015 kokoonpano, luonnos

seuraavien vuosien aikana. Myös joukko-osastojen väliset henkilöstösiirrot jatkuvat uudistusvaiheen kuluessa ja sen jälkeen.

Henkilöstön kohdentamisen vaiheet

Henkilöstösuunnittelun toisessa vaiheessa suunnitellaan henkilöstön kohdentaminen. Täydentävässä haussa täytetään JPR2015 organisaation henkilöstösuunnittelun ensimmäisen vaiheen jälkeen avoimeksi jääneet tehtävät ja 1.12.2012 jälkeen avautuneet tehtävät. Tehtäviin hakivat etusijaiset henkilöt. Etusijaisia ovat muutoksen kohteena olevat, irtisanomisuhanalaiset, irtisanotut ja takaisinottovelvoitteen piirissä olevat henkilöt. Valinnat on suunniteltu vahvistaa helmikuussa 2013.

Ne tehtävät, joita ei täytetä edellä kuvatulla täydentävällä haulla, tulevat haettavaksi puolustusvoimien koko henkilöstölle. JPR2015 tehtäväkokoontamissa on määräaikaista sotatieteiden kandidaatteja, joiden palvelussuhde päättyy nykyisen määräajan loppuessa. Heidän on mahdollista hakeutua täydentävässä haku 2:ssa edellisen haun jälkeen avoimiksi jääneisiin tehtäviin. Avoimet tehtävät ovat nähtävissä vain Torni-portaalissa 15.2.2013 alkaen. Hakuaika tehtäviin päättyy 1.3.2012. Jääkäriprikaati valmistelee osaltaan määräaikaisten tehtävien täyttöön liittyvät valinnat. Edelleen

Jääkäriprikaatin alueellinen suunnitteluryhmä valmistelee 2015 organisaation valinnat. Jääkäriprikaatin esitykset ja valintamuistiot lähetetään Maavoimien esikunnan henkilöstöosastolle. Valinnat on suunniteltu vahvistaa maaliskuussa 2013. Valintatilaisuuksiin osallistuu Jääkäriprikaatin alueellisten suunnitteluryhmän johtaja.

Ne JPR2015 tehtävät, joita ei ole saatu täytettyä edellä kuvatuilla hakukierroksilla tai jotka ovat avautuneet toisen hakukierroksen seurauksena, täytetään normaalin rekrytointiprosessin mukaisesti tehtävän täyttötarpeen mukaan. Tehtäviä voivat hakea myös puolustusvoimien ulkopuoliset henkilöt.

Virkojen vakinaistaminen

Jääkäriprikaati on tehnyt esityksen määräaikaisten aliupseereiden vakinaistamisesta, joille on suunniteltu vakinainen tehtävä vuoden 2015 tehtäväkokoontamissa tai henkilöllä on sellaista erityisosaamista, että vakinaistamisen perusteet täyttyivät. Esitykset perusteltiin tehtävittäin. Esityksiin tarvittiin asianomaisen henkilön suostumus viran muuttamisesta tai tehtävän vakinaistamisesta.

Henkilöstösuunnittelun toisessa vaiheessa uusia aliupseereita ei rekrytoida ilman Pääesikunnan henkilöstöosaston lupaa. Niiden aliupseereiden osalta, joiden vakinaistaminen on hyväksytty, voi Jääkäriprikaatin komentaja jatkaa määräaikaista siten, että virkasuhde jatkuu katkeamatta. Kaikki avautuvat aliupseerin tehtävät julistetaan hakuun Pääesikunnan henkilöstöosaston luvan jälkeen Heli työnhakupalvelussa. Uusia virkajärjestelytehtäviä julkaistaan jatkuvasti, joten Helissä kannattaa pistäytyä säännöllisesti päästökseen palvelemaan Jääkäriprikaatissa. Jääkäriprikaati lähettää määräaikaisissa aliupseerin viroissa palvelevia aliupseereita koulutukseen henkilöstösuunnitelman mukaisesti. Painopiste on niiden aliupseereiden kouluttamisessa, joita on suunniteltu ja esitetty vakinaistettavaksi.

Meillä on työtä ja luottamusta

Jääkäriprikaatiin on suunniteltu kohdentaa aiempaa enemmän sotatieteen kandidaatteja. Lisäksi

Jääkäriprikaati pyrkii täyttämään JPR2015 tehtävät etupainoisesti. Toimivaltainen viranomaisen ratkaisee normaalissa siirtomenetelyprosessissa saatujen lausuntojen perusteella siirron etupainotteisuuteen liittyen mahdolliset erimielisyytapaukset aikautusten osalta tehtävämääräsesittelyiden yhteydessä. Jääkäriprikaatissa luotetaan tulevaisuuteen ja henkilöresurssien oikea-aikaiseen kohdentamiseen.

Henkilöstön osalta puolustusvoimauudistus toimeenpannaan kahdessa vaiheessa.

Ensimmäisessä vaiheessa 31.12.2013 lakkautettavien hallintoyksiköiden mahdollisesti irtisanottava henkilöstö irtisanotaan 30.6.2013 mennessä. Vastaavasti toisessa vaiheessa 31.12.2014 muiden lakkautettavien hallintoyksiköiden mahdollisesti irtisanottava henkilöstö irtisanotaan 30.6.2014 mennessä. Jääkäriprikaatissa ei ole nähtävissä irtisanomisia.

Jääkäriprikaati tukee muutoksessa

Jääkäriprikaati on valmistautunut henkilöstön tukitoimiin muun muassa

- nimeämällä vastuuhenkilöt henkilöstön tukemiseen
- toteuttamalla info- ja keskustelutilaisuuksia
- valmistelemalla tutustumismatkoja
- laatimalla suunnitelman tukitoimista ja
- valmistautumalla esityksiin erityistuista.

Jääkäriprikaati tulee tarkasti valvomaan henkilöstön sopeutumista uuteen organisaatiokulttuuriin ja tarvittaessa puuttamaan rakentavalla tavalla mahdollisesti ilmeneviin ristiriitoihin. Henkilöstön tukitoimet kokonaisuutena ovat asiakirjan "Henkilöstöpoliittiset reunaehdot muutostilanteissa" mukaiset.

JPR2015:n henkilöstö, monipuolinen ja ajanmukainen koulutusympäristö sekä motivoituneet kouluttavat luovat erinomaiset edelly-

tykset koulutuksen toimeenpanolle ja joukkojen valmiudelle. Osaaminen ja ammattitaito vaikuttavat ratkaisevan myönteisesti työpisteen tai joukon tuloksiin ja henkeen. Toteutettu osaamiskartoitus luo hyvät edellytykset JPR2015:n henkilöstön osaamisen suunnitelmalliseen lisäämiseen. Tavoitteena on aluksi joukkotuotantotehtävien edellyttämä osaaminen ja sen edelleen kehittäminen vastaamaan kaikkia JPR2015:n tehtäviä.

Arktisen lämpimästi tervetuloa

Jääkäriprikaatilaiset toivottavat uudet henkilöt lämpimästi tervetulleiksi "Arktisen koulutuksen ja ITO 90M osaamiskeskukseen".

Me kaikki tuemme Sinua. Vastaamme odotuksiisi tarjoamalla vaativia tehtäviä ja laadukasta palvelusaikaa Lapin ainutlaatuisissa olosuhteissa. Uskomme Sinun voivan olla ylpeä joukko-osastostamme, Jääkäriprikaatista.

Tilanhallinnan järjestelyt

Tilahallinnan johtosuhteet sekä suunnittelu- ja valmisteluvastuut

Jääkäriprikaati johtaa JPR2015:n tilanhallinnan suunnittelua Sodankylän varuskunnassa ja osallistuu Lapin lennon johtamaan suunnitteluun Rovaniemen varuskunnassa. Suunnittelussa ja valmistelussa tukeudutaan Pohjois-Suomen huoltorykmentin asiantuntija palveluun.

Rovaniemen varuskunnan osalta tehdään tiivistä yhteistyötä Lapin ilmatorjuntarykmentin kanssa. Kaikessa suunnittelussa huomioidaan Puolustusvoimien Johtamisjärjestelmäkeskuksen, Sotilaskotiliiton, Leijona Cateringin, Puolustushallinnon Rakennuslaitoksen, Pääesikunnan tutkintamiston ja Maanpuolustuskoulutus ry:n tilatarpeet.

Tavoitetilassa vuonna 2015 Lapin sotilassoittokunnalle on kunnostettu tilat Rovaniemen varuskuntaan ja Sodankylän varuskunnassa on peruskorjattu Kasarmi 2 ja varastointi-, majoitus- ja koulutusjärjestelyt on tarkistettu vastaamaan joukkotuotantotehtäviä vuoden 2014 loppuun mennessä.

Tilanhallinnan sopimusten hallinta puolustusvoimauudistuksessa

Jääkäriprikaatilla ei ole tarvetta tiloista ja alueista luopumiseen puolustusvoimauudistukseen liittyen. Nykyiset tilat (vast.) siirtyvät 1.1.2015 perustettavalle Puolustusvoimien logistiikkalaitokselle. Jääkäriprikaatin sopimukset Metsähallituksen ja Senaatti-kiinteistöjen välillä siirretään Puolustusvoimien logistiikkalaitokselle vuoden 2014 aikana niin, että ne astuvat voimaan 1.1.2015.

Puolustushallinnon Rakennuslaitos valmistelelee Jääkäriprikaatin kiinteistöjen osalta 15.11.2014 mennessä uudet ylläpitosopimukset Puolustusvoimien logistiikkalaitoksen rungon kanssa. Sopimukset valmistellaan vanhojen sopimusten pohjalta kustannusrakennetta muuttamatta. Puolustusvoimien logistiikkalaitoksen rungon johtaja allekirjoittaa sopimukset ja ne astuvat voimaan 1.1.2015 alkaen.

Tilojen käyttö ja rakentaminen

Puolustusvoimauudistukseen liittyen Jääkäriprikaatissa toteutetaan tilojen käyttöön liittyviä järjestelyitä niin Jääkäriprikaatin esikunnan kuin perusyksiköidenkin osalta.

Kasarmi 1:n pohjoispäädystä puretaan sisäampumaratilat ja tilalle rakennetaan koulutus ja varastotilat. Kasarmi 2 peruskorjataan vuonna 2014 ja otetaan yhden perusyksikön käyttöön vuoden 2015 alusta. Rovaniemellä kunnostetaan soittokunnan tilat niin, että ne ovat kokonaisuudessaan käyttöön otettavissa 2015 alussa. Lisäksi vartiostolle ja Ilmatorjuntapatteriston esikunnalle kunnostetaan tiloja.

Puolustusvoimauudistukseen liittyvä mahdollinen asuntorakentaminen käsitellään Pääesikunnan henkilöstöosaston ja Kruununasunnot Oy:n välisissä neuvotteluissa.

Varusmiespalvelusaika lyhenee

Varusmiespalvelusaika lyhenee 15 päivällä 1.2.2013 lukien. Uuden lain mukainen palvelusaika on 165, 255 tai 347 päivää. Aseettoman varusmiespalvelusaika on 255 päivää, jolle häntä määrätään koulutukseen, joka edellyttää 347 päivän palvelusaikaa.

Heinäkuussa 2012 palvelusensa aloittaneiden 270 tai 362 päivää palvelemaan määrättyjen varusmiesten palvelusaika muutetaan uuden lain mukaiseksi. Palvelusajan lyhentäminen liittyy yhtenä osana Puolustusvoimien sääntämisselvoitteisiin.

Palvelusajan lyheneminen tuo haasteita toteutettavalle koulutukselle ja tukiorganisaatioille. Uusimuotoisten palvelusaikojen vaikutus on otettu Jääkäriprikaatissa huomioon jo saapumiserän 113 peruskoulutuskauden osalta, miehistön erikoiskurssien aikaistamisella ja erikoiskoulutuskauden kalustokoulutuksen aloittamisella jo peruskoulutuskauden viimeisellä viikolla, Pääesikunnan ja Maa-

voimien esikunnan ohjeistuksen mukaisesti. Tarkennettua erikoiskoulutuskauden ja joukkokoulutuskauden koulutussuunnitelmien päivittämistä vastaamaan normien vaatimuksiin jatketaan vuoden 2013 aikana. Koulutustuntimääriä pyritään vähentämään pääosin kertaavasta ja liikuntakoulutuksesta. Koulutushaarakoulutuksen erityisosaamisen taso säilytetään uskottavien sodan ajan joukkojen muodostamiseksi.

Tukiorganisaatioiden työrypeama tiivistyy saapumiserien kotiuttamisiin liittyen. Esimerkiksi varusteiden luovutusaikoja tullaan keskittämään viimeisen kotiuttamisviikon illoille, jolloin tehokasta koulutusta voitaneen toteuttaa mahdollisimman pitkään. Tähän on varauduttu ja toiminta suhteutetaan annettavan koulutuksen vaatimuksiin.

Palvelusajan lyhentyessä ja koulutuksen tiivistyessä on väistämättä myös tarkennettava esimerkiksi varusmiehille myönnettävien kuntosuuslomien perusteiden yhte-

näistämistä. Yhä enenevässä määrin on tärkeää, että koulutettavat ovat rivissä kaikkina koulutuspäivinä. Tähän liittyen rinnakkaisena toimenpiteenä puolustusvoimissa ja prikaatissa on otettu käyttöön erilaisia varusmieskoulutukseen liittyviä sopeuttamistoimenpiteitä poistuman ja onnistuneen palveluksen mahdollistamiseksi. Jotta esim. lähtöasemaan siirtyminen joukolla, jolla kaikki viestiyhteydet ovat poikki, syyspimeällä räntäsaateissa miinauhan alla onnistuu, on sotilaan edelleen myös opittava ottamaan koulutuksessaan vastaan paljon asioita, jotka jäävät ns. yksittäisen taistelijan "mukavuusalueen" ulkopuolelle.

Lähtökohta on, että 15 vuorokauden palvelusajan lyhentäminen ei aiheuta tason laskua suoritusvaatimusten mukaisten sodanajan joukkojen koulutukseen, joka edelleen suunnitellaan ja toteutetaan Jääkäriprikaatin ammattitaitoisen henkilöstön toimesta.

Korkeakouluharjoittelijana Jääkäriprikaatissa

Syksyn ylivoimaisesti vaikuttavin luonnon näytelmä, ruska, on komeimmillaan ja saa kii-reisemmänkin pysähtymään sekä pohtimaan mennyttä kesää. Lapin tuntureita ja soita kesän vaelta-neena myös omien ajatusten poh-timiselle on muodostunut tavallis-ta enemmän aikaa. Niistä päällim-mäisenä ylpeys siitä, kuinka moni-muotoisessa luonnon ja kulttuurin kehossa saan elää.

Tuttu ja turvallinen opiskelu-kaupunki Joensuu vaihtui kesä-kuun 4. päivänä Sodankylään ja Jääkäriprikaatiin. Sopivan sotilaal-lisen tuosta päivästä teki se, et-tä prikaatillammekin juhlistettiin Puolustusvoimien lippujuhlapäi-vää. Vaikka omasta varusmiespal-veluksesta onkin jo vierähtänyt kuutisen vuotta, tuossa ensimmäis-sessä työpäivässä oli jotakin nos-talgista. Viimeistään siinä vaihees-sa, kun kuittasin käyttöön maas-tovaatteet ja aina yhtä jäykänpuo-leisen intin polkupyörän. Edelliset kesät lähinnä Itä-Suomessa viet-äneenä tästä kesästä muodos-

tui hyvinkin erilainen verrattuna siihen mihin olin aiemmin tottu-nut. Siitä huolimatta nautin kesäs-tä napapiirin pohjoispuolella. Eikä Lappi ollut täysin uusi tuttavuus, vaan päinvastoin nyt minulla oli ai-kaa tutustua siihen paremmin.

Laatupäällikön apulaisen teh-tävässä toimenkuvani oli rakentaa prikaatillemm ISO 14001-standardin mukainen ympäristöjär-jestelmä. Käytännössä valmisteli-n mm. toimintaohjeita ja kehitin jätteiden lajittelua. Ehdinpä tutus-tumaan ja vertailemaan prikaa-timme ympäristöjärjestelmän tilaa myös Tykistöprikaatin edustajien kanssa. Harjoitteluni aikana pää-sin tutustumaan lukuisiin prikaatin työntekijöihin, ehkäpä sinuunkin.

Kokonaisuudessaan harjoitte-lu Jääkäriprikaatissa oli erinomainen paikka harjaannuttaa luen-tosaleissa opittuja asioita käytän-töön. Koska kantahenkilökunnas-sa ei ollut ketään ympäristöalan koulutusta omaavaa henkilöä, sain tehtävissäni paljon vastuuta ja va-pautta. Sain myös laaja-alaisen nä-

kemyksen puolustusvoimien ympäristöasioiden tilasta ja tulevai-suudesta. Vaikka tulevaisuudessa ympäristönsuojelu tuleekin tiuk-kenemaan, niin yhteinen näkemys kaikilla on se, että asianmukainen ympäristönsuojelu on puolustusvoimien toimintavapauden ehdo-ton edellytys. Toimintavapauden tavoitettiin päästään toiminnal-la, jossa jokainen työntekijä vastaa asetettuihin ympäristövaatimuk-siin kukin omalta osaltaan.

Ja jäipä Lapin kesästä jokin oppikin mieleen, jonka eräs viisas paikallinen minulle sanoi Rovajär-ven metsiä ja rämeikköjä tallusta-essamme: jos sattuu käymään niin ikävästi, että eksyy, niin silloin kylä kannattaa lähteä kotiin! Tätä oppia pyrin noudattamaan.

Näillä ajatuksilla haluan lämpi-mästi kiittää kaikkia Teitä prikaati-laisia, joiden kanssa sain työsken-nellä. Toivotan menestystä niin nykyisiin kuin tuleviinkin työtehtä-viinne! Ja ehkäpä vielä tapaamme lähitulevaisuudessa.

Ympäristöjärjestelmä puolustusvoimien joukko-osastossa

Puolustusvoimat on osa suo-malaista yhteiskuntaa. Si-ten puolustusvoimien tulee muuttua ja se muuttuukin muun yhteiskunnan mukana tinkimättä silti vähääkään tärkeimmästä tehtävästään eli Suomen sotilaallisesta puolustamisesta. Osa yhteis-kunnallista muutosta on ympäris-tönsuojelun merkityksen tunnus-taminen ja siten sen arkipäiväis-tyminen. Ympäristönsuojelua teh-dään puolustusvoimissa kahdesta syystä: ympäristönsuojelu mah-dollistaa osaltaan koulutusolosuh-teiden säilymisen ja kehittämisen. Toiseksi ympäristönsuojelu kuuluu puolustusvoimien toimintaan kai-kille tärkeän puhtaan ympäristön suojelemiseksi. Nämä organisaati-on sisältä ja muusta yhteiskunnas-ta tulevat tarpeet on mahdollista kanavoida eteenpäin vieväksi voi-maksi.

Ympäristöjärjestelmä puolustusvoimissa

Puolustusministeriö on valinnut ISO 14000- sarjan standardit puolustusvoimien ympäristöjohtami-sen työkaluiksi. Kyseinen linjaus on ilmaistu muun muassa puolus-tushallinnon kestävän kehityksen ohjelmassa ja puolustusministe-riön yhdyskunta- ja ympäristöpoliittisessa strategiassa. Standardien mukainen toiminta ei saa olla itsetarkoitus, mutta niiden käytöl-lä saavutetaan tiettyjä etuja. Stan-dardien kehitystyössä on aina suuri joukko erilaisia ihmisiä ja orga-nisaatioita. Siten standardisoidus-sa järjestelmässä on käyty ja käy-dään systemaattisesti kaikki ympäristövaikutusten hallintaan liit-tyvät asiat lävitse. Toisaalta jos kaikissa puolustusvoimien joukko-osastoissa on samalle pohjalle rakennettu järjestelmä, niin tietojen vaihto ja käytäntöjen vertailu on huomattavasti aikaisempaa suju-vampaa. ISO 14001:2004- stan-dardin mukaisessa ympäristöjär-jestelmässä on myös se etu, että sille voi hakea riippumatonta ulko-

puolista arviointia ja hyväksyntää eli sertifiointiauditointia ja sertifi-ointia. Kaikkia auditointeja kannat-taa pitää oppimistilanteina. Ympä-ristöjärjestelmää voidaan pitää on-nistuneena kun joukko-osastossa palvelevat ja siellä vierailevat ko-kevat että ympäristöasioiden hoi-taminen on sujuvaa ja tarkoituk-senmukaista. Ympäristöön vaikut-tavien asioiden eli näkökohtien arvottamisessa kannattaa käyttää pysyväisasiakirjassa Riskienhallinta puolustusvoimissa olevaa riskias-teikkoa. Sitä asteikkoa ei ole var-sinaisesti kehitetty ympäristöasi-oiden arvottamiseen, mutta kos-ka se on jo käytössä puolustusvoi-missa, niin asioiden hahmottami-nen on helpompaa verrattuna uu-siin asteikkoihin.

Ympäristöjärjestelmän osa-alueet

Ympäristöjärjestelmä pohjautuu johdon linjaukseen eli ympäristö-politiikkaan. Ympäristöpolitiikan ja näkökohtien perusteella määri-tetään vuosittaiset päämäärät, ta-voitteet, keinot ja vastuut. Ne kir-jataan ympäristöohjelmaan. Oh-jelmaan voidaan sisällyttää omia tarpeita, maavoimien toiminta-suunnitelman ympäristönsuojelun tehtävät ja joukko-osastojen laki-säätöiset tehtävät. Toisaalta joukko-osastot voivat toteuttaa Puo-lustusvoimien ympäristönsuojelun kehittäminen 2012 - 2025- asiakir-jan tehtäviä resurssiensa puitteis-sa myös hieman etupainotteisesti. Varsinainen standardin mukainen toiminta kuvataan yleensä ympä-ristökäsikirjassa. Puolustusvoimi-en joukko-osastossa se kannattaa luoda sisäiseksi normiksi, koska silloin se velvoittaa kaikkia organi-saation palveluksessa olevia hen-kilöitä ja sitä myös noudatetaan ja pidetään ajan tasalla. Ympäristö-järjestelmään kuuluu myös asioi-den kuten auditiointiraporttien ja korjaavien toimenpiteiden taulu-koiden dokumentointi ja myös eri-laiset toimintaohjeet ja asiakirjat.

ISO 14001:2004- standardin mu-kainen ympäristöjärjestelmä sopii hyvin puolustusvoimien johtamis-tapaan. Se tukee puolustusvoimi-en joukko-osastoja, jos sitä vain osataan käyttää oikealla tavalla ja jos sen rakentamiseen on tarvit-tavat resurssit. Ympäristöjärjestel-mien rakentamisesta on olemassa useita oppikirjoja ja järjestelmien soveltamisesta puolustusvoimien toimintaan on tehty useita tutkiel-mia.

Ympäristöjärjestelmä Jääkäriprikaatissa

Ympäristön hyväksi tehtävää työtä on suoritettu Jääkäriprikaatissa jo useiden vuosien ajan. Varsinainen päätös ISO 14001:2004- standar-din mukaisen järjestelmän käyt-töön otosta tehtiin kuitenkin alkuk-estä 2012.

Järjestelmän käyttöönotto on edennyt pääosin suunnitellusti. Komentajan linjaaman ympäristö-politiikan ja ympäristövaikutusten perusteella on määritetty päämää-rät ja ympäristöohjelma. Järjestel-män mukainen toiminta on vaki-oitu luomalla ympäristökäsikirjas-ta Jääkäriprikaatin ympäristönsuo-jelunormi. Myös useita varsinaisia toimintaohjeita on luotu normeik-si. Sisäiset auditoinnit on suoritettu ja niiden perusteella on tehty jo useita korjaavia toimenpiteitä. Kuluvan vuoden toimintakäskys-sä on otettu huomioon ympäristö-vaikutusten hallintaan liittyvät asi-at. Siten ympäristöön panostetaan edelleen voimakkaasti. Investointi-en pääpaino on varusmiesten kou-lutusympäristön kunnossapidossa ja kehittämisessä. Jääkäriprikaati on valmiina ensimmäiseen ulkoiseen arviointiin eli esiauditoin-tiin ympäristöjärjestelmänsä osal-ta. Tulevaisuus näyttää, täyttääkö Jääkäriprikaati kokonaisuudessaan komentajansa sille asettamat kun-nianhimoiset tavoitteet.

Sodankylän Päällystöyhdistys ry - vakaalla pohjalla kohti eläkeikää

Sodankylän Päällystöyhdistyksen juuret ja perinteet ulottuvat 1920-luvulle. Polkupyöräpataljoona 1:n aliupseerikerho, johon yhdistyksemme juuret juontavat oli vahvasti mukana silloisen aliupseeriliiton perustamisessa vuonna 1929. Ajasta ennen liiton perustamista ja toisin sanoen toiminnan virallistamista on vain perimätiedon muodossa. Mitään dokumentteja tai asiakirjoja alkuaikojista ei ole, koska liiton arkisto tuhoutui Talvisodan aikana. Todennäköisimmin PPP 1:n aliupseerikerho perustettiin vuonna 1921, jolloin Valtioneuvosto myönsi aliupseerikasinojen perustamiseen 2500 markan perustamisrahan, perimätietojen mukaan PPP 1:n aliupseeritkin saivat tuon perustamisrahan.

Sotavuosien aikana PPP1 siirtyi heti Talvisodan alettua Lappeenrantaan vuoden 1939 lopulla. Jatkan ja Lapinsodan jälkeen varuskunta vakiintui Vaasaan. Matkan varrella joukko-osaston nimi muuttui ensin Jääkäripataljoona 1:ksi ja 1956 Pohjanmaan Jääkäripataljoonaksi. Vaasan aika päättyi 29.7.1964, kun aamu viiden aikaan pataljoonan marssi Sodankylään alkoi.

Aliupseerit ennakoivat tulevan siirron Vaasasta Sodankylään, koska Sodankylän Aliupseerikerhon perustava kokous pidettiin 34 aliupseerin voimin jo kuukausia ennen joukkoyksikön siirtymistä Sodankylään 25.3.1964. Kerho perustettiin ripeästi Sodankylään asettumisen jälkeen silloiseen rivitalo 11:een (nykyisellä Siilastiellä) 26.9.1964.

Kerhotoiminta saatiin aivan uudelle tasolle, kun nykyinen kerhorakennus käyttöön 24.10.1970. Ahdistuksenkin aikoja koettiin, kun kerhorakennus vaurioitui pahasti edelleen tuntemattomasta syystä 18.10.1974 klo 15.40 syttyneessä tulipalossa. Kerhorakennus korjattiin vakuutusten sekä lahjoittajilta saatujen varojen turvin vuonna 1975 nykyiseen kuusiinsa.

Yhdistyksemme historia on koottu yksiin kansiin upeaksi teokseksi 1989. Vaasasta Sodankylään - teos on hieno läpileikkaus yhdistyksemme historiasta 1960 - 1980 luvuilla, jolloin kerhotoiminta oli vilkkaimmillaan ja vauraimmillaan. Kirja sisältää runsaasti oppia ja luvalla sanoen hieman ojennustakin meille nykypäivän toimijoille. Jälkipolvet kiittävät Jorma Kitusta tästä upeasta teoksesta.

Yhteisöllisyyttä ja kunnallista vaikuttamista

Menneinä vuosina kerhon ja ammattiyhdistyksen merkitys sotilaille ja varuskuntalaisille ylittää aivan erilainen kuin nykyään. Kerho oli aikanaan kokoontumispaikka, minne keränyttiin lähes päivittäin vaihtamaan kuulumisia ja silloin tällöin ottamaan jokunen "napanderikin", kerho kun oli auki joka päivä.

Kerho on toiminut jäsenistönsä pelastavana enkelinä monellakin tapaa. Seuraavassa pieni "pokloomi" kultaiselta 80-luvulta: Varuskunnan rantasaunalla oli vietetty railakasta sotilasiltamaa erään perusyksikön väen kesken. Syysillan pimentyessä eräs toimiupseeri suivaantui nuorempaan kollegaansa siinä määrin, että päätti antaa nuorukaiselle opetuksen oikein metrisen koivuhalon kera. Niin lähti nuori mies nopeine jalkoineen pimeään iltaan ja suuntasi rantasaunalta varuskuntaa kohti. Neljän tien risteyksessä nuorukainen jäi kuuntelulle, vieläkö takaa-ajaja on kintereillä. Illan pimeydestä kuului huohotusta ja matalataajuista murinaa ja ei muuta kuin taas jalkaa toisen eteen ja petoa pakoon. Varuskuntaan päästyään vanhan kolmoskerrostalon kohdalla alkoi nuoresta miehestäkin jo veto loppua ja oli pakko pysähtyä vetämään happea. Vaan olivatpa voimat ehtyneet tuolta takaa-ajajaltakin ja meno hyytyi juuri sopivasti kerhon tienhaaraan. Peto tuijotti hetken saalistaan, heitti hy-

mähtäen metrisen halon metsään ja painui kerholle täydentämään ehtynyttä energiavarastoaan. Näin se kerho pelasti saaliin asemassa olleen nuoren pojan klopini, nykyisin jo eläkeikää lähestyvän kokeneen kehäketun.

Yhdistyksen kulta-aikoina yhteisöllisyys näkyi laajaltikin jäsenistön ja perheenjäsenten muistamisina ja huomioimisina. Olipa sitten kyse lapsen syntymästä tai tasavuotissyntymäpäivästä yhdistys muisti aina jäseniään tai heidän läheisiään. Yhdistys piti tuolloin ihailtavalla tavalla huolta omistaan. Tämän muistaa jopa artikkelin kirjoittaja omakohtaisesta kokemuksestaan lapsuusajalta.

Kerho- ja yhdistystoiminnan eräänlaisena kruununjalokivenä voidaan pitää vuonna 1985 yhdistyksen jäsenten omin käsin rakennettua Toimelan kämpppää Lokassa. 100%:sti talkoovoimin ja yhdistyksen omin varoin rakennettu kämpppä on upea osoitus edeltäjiemme käden taidoista, elinvoimasta ja tarmokkuudesta. Tuolta ajalta (1980-luku) on hyvin pitkälti peräisin myös kerhon varallisuus ja omaisuus tänä päivänä.

Paikallinen vaikuttavuuskin oli aikanaan hieman erilaista kuin nykyään. Kunnallisneuvos Akseli Paarmankin nähtiin usein kerholta järjestetyissä päivällistilaisuuksissa muiden kunnan silmätekevien joukossa. Hyvät suhteet toivat mukanaan sen, että kunnallis-elämässä on ollut mukana monia yhdistyksemme jäseniä etunenässä mainittakoon kunnanvaltuuston puheenjohtajanakin toiminut Esko Tuomisto.

Ajan henki on muuttunut

Kerho- ja yhdistystoiminnan kultaiset vuodet ja vuosikymmenet ovat takanapäin. 1980-luvun yhteisöllisyys on enää kaukainen muisto - valitettavasti. Tämä päivä henkii yhteisöllisyyden sijaan perhekeskeisyyttä ja omiin asioi-

hin keskittymistä. Erilaisten yhdistysten ja esimerkiksi urheiluseurojen asioita tai toimia ei enää koeta samalla tavoin omiksi kuin ennen. "Eipä tuo minulle kuulu" -ajattelu ja tietynlainen omaan napaan tuijottaminen on vallannut alaa ja tilaa "Me" -henkisyydeltä. Yhä enenevässä määrin varuskuntaan töihin tuleva väki on hakeutunut asumaan varuskunnan ulkopuolelle. Toisaalta varuskunnan asuntoalue on yhtiöittämisen myötä avattu eniten tarjoaville, olitpa sitten varuskunnassa töissä tai et. Varuskuntalaiset eivät ole enää kiinteä oma yhteisönsä sodankyläläisessä katukuvassa.

1980-luvun loppupuolelta lähtien kerho- ja yhdistystoiminta on hiljalleen hiipunut hiipumistaan. Tätä tosiasiaa on kenenkään turha kiistää. Näin on tapahtunut lähes poikkeuksetta kaikissa paikakunnan yhdistyksissä ja seuroissa, ei pelkästään Sodankylän Päällystöyhdistyksessä. Moni yhdistys elää henkitoreissaan muutamien aktiivisten ihmisten varassa ja vie läpi sääntömääräiset kokouksensa vuosittain ja muuta toimintaa ei juurikaan ole. Tämä on karu ja raadollinen totuus.

Kerhotoimintaamme ajan henken muuttuminen on heijastunut siten, että hiljalleen kerhoravintolan aukioloaikoja on vähennetty. Vuonna 2012 ollaan tilanteessa, jossa kerhoravintola on auki vain tilauksesta, edellytyksellä että tilaisuuksia varten saadaan tiskin taakse asianmukaiset myynti- ja omaava henkilöt.

Kenenkään ei tule ymmärtää sanomaani väärin. Tekstin sävyä ei pidä mieltää syyttäväksi jäsenistön tai ammattiyhdistysaktiiviemme suuntaan, kuulunhan itse kumpaankin ryhmään. Kuten välitsikko kertoo, ajan henki vain on sellainen, että meillä kaikilla on omasta takaa kaikkea mitä tarvitsemme. Yhdistysten ja seurojen ei katsota nykyään tarjoavan meille mitään lisäarvoa omaan elämään. Niinpä niiden tarjonta koetaan enemminkin taakaksi ja "ylimääräiseksi riesaksi" kuin huviksi ja hyödyksi. Tässä katsannossa yhdistystoiminnan taso ja aktiivisuus on varmaankin sillä tasolla kuin sen tarvitsee olla.

Nykyhetki ja tulevaisuus

Viime vuosina ei kuitenkaan ole istuttu toimeettomina peukaloita pyöritellen. Yhdistyksen toimintaa on ylläpidetty sääntöjen edellyttämällä tavalla. Toimintamme on painottunut ammatilliseen edunvalvontatyöhön. Erityinen rooli edunvalvontatyössä on luonnollisesti ollut luottamusmiehillä ja yhdistyksen puheenjohtajalla, jotka ovat olleet tarpeen tullen yhteydessä työnantajan edustajiin, sekä koulutustilaisuuksissa vuosittain. Varsinaisia ristiriitoja työnantajan kanssa ei ole jouduttu ratkomaan pitkään aikoihin. Pikemminkin ilmapiiiri on ollut keskustelevalta ja henkinyt yhteisymmärrystä ammatillisista asioista.

Kerhoravintolatoimintaa on pyöritetty tilausperiaatteella jo vuosia käytettävissä olevien resurssien puitteissa. Kerhoravintola on edelleen yhdistyksen tärkein tulonlähde ja vuositasolla kerholla järjestetään kymmenestä kahteenkymmeneen tilaisuutta. Pääasiasa tilaisuudet ovat Jääkäriprikaatin omia tilaisuuksia, häitä ja muutamia tanssitapahtumia. Näiden tilaisuuksien turvin yhdistyksen talous on saatu pysymään vakaalla pohjalla ja Toimelan kämpppäkin on saatu remontoitua vähän kerrallaan. Kämpän kunnan ylläpitäminen ja kehittäminen ovatkin tällä haavaa asioita, joihin yhdistyksemme taloudellisia resursseja tul-tanee jatkossa suuntaamaan. Kysyntää erilaisten tilaisuuksien järjestämiselle olisi paljon enemmänkin kuin mitä tällä hetkellä kykenemme järjestämään.

Kehittämissesityksiäkin kerhotoiminnan virkistämiseksi on matkan varrella tehty. On puhuttu kerhojen yhdistämisestä ja aliupseerien mukaan tulemisesta kerho- ja ravintolatoimintaan, jotta kerhon palveluita voitaisiin tarjota paikallisille yhteisöille ja ihmisille nykyistä laajemmin. Samoin kerhorakennuksen perusparannusesitysten osalta ollaan jäätyä asematavaiheeseen eli pelkästään keskustelutasolle. Sikäli kuin kerhoravintolatoimintaa on tarkoitus jatkaa saati kehittää, vaaditaan nopeita toimenpiteitä rakennuksen, erityises-

ti keittiön peruskorjaukseksi. Esi-tykset on tehty prikaatin johdon suuntaan. Toisaalta tarvittaisiin huomattavan paljon enemmän yhteistoimintaa Pohjoisen Aliupseerien ja upseerien paikallisyhdistyksen kanssa.

Aktiivipalveluksessa olevia jäseniä yhdistyksessä on vuonna 2012 yhteensä 50. Tulevina vuosina jäsenmäärä tulee reserviin siirtymisten myötä tippumaan taiseen tahtiin niin, että viimeiset mohikaanit eläköityvät nykyisellä eläkesäännöllä vuonna 2032 palvelusvuosien tullessa täyteen. Toki joukossamme on myös muutamia erikois- ja aliupseereita, jotka ovat katsoneet hyödylliseksi olla osallisena yhdistyksessämme ja osa on jäseninä Päällystöliitossakin ja näin oikeutettuja tarjoamiimme luottamusmiespalveluihin. Tämä osaltaan osoittaa tarjoamiemme palveluiden tarpeellisuuden ja laadun.

Näinä yhdistystoiminnalle haasteellisina aikoina Sodankylän Päällystöyhdistys toimii vakaalla pohjalla, tarjoten jäsenilleen palveluita niitä tarvittaessa. Toivomme yhteistoiminnan tiivistyvän jatkossa muiden henkilöstöjärjestöjen paikallisten toimijoiden kanssa toiminnan virkistämiseksi.

Keväällä 2014 yhdistyksemme saavuttaa 50 vuoden iän. Tuona keväisenä maaliskuun 25. päivänä 50 vuotisjuhlaa vietetään sankoin joukoin jäsenten ja yhteistyökumppaneiden kesken.

Henkilöstössä tapahtuu

1.10.2012 myönnetyt pienoisliput, ansioristit ja mitalit

Jääkäriprikaatin pienoisliput

Kapteeni Joni Nurmi
Yliluutnantti Pertti Sarajärvi
Sotilasmestari (evp) Jorma Kantelinen
Vääpeli Juha Mattila
Ylikersantti Jani Leinonen
Varastonhoitaja Arvo Saraniemi
Asentaja Matti Lehtinen

Lapin Jääkäriristit

Everstiluutnantti Esko Pukari
Everstiluutnantti Aki Sund
Majuri Stenka Schroderus
Yliluutnantti Juha-Mikael Aikio
Yliluutnantti Jaakko Härö
Yliluutnantti Tapio Kangasvuo
Luutnantti Jaakko Kuivila
Luutnantti Jarkko Kumpulainen
Luutnantti Henry Rautio
Luutnantti Otto Saarinen
Sotilasmestari Mika Ojala
Ylikersantti Markku Aho
Ylikersantti Saku Aikio
Ylikersantti Tuomas Hautaniemi
Ylikersantti Joonas Huhtala
Ylikersantti Mikko Poutanen
Toimistosiihteeri Tarja Aikio

Asentaja Marko Oinas
Toimistosiihteeri Soile Paasilinna
Asentaja Jarmo Remsu
Varastomies Marke Sassali
Toimistonhoitaja Anne Jonninen
Sotilaskotisisar Tellervo Simula
Professori Hannu Rintamäki

Jalkaväen ansioristit

Kapteeni Jouni Puljujärvi
Yliluutnantti Petri Mikkolainen
Vääpeli Tuomo Vaaraniemi
Vääpeli Antti Vihriälä

6.12.2012 ylennykset

Kapteeniksi yliluutnantti Hannu Kotilainen
Kapteeniksi yliluutnantti Jorma Ovaska
Yliluutnantiksi luutnantti Jarmo Sverloff

6.12.2012 Ylennykset reservin sotilasarvossa
Ylikersantiksi kersantti Panu Ahvenniemi
Ylikersantiksi kersantti Tatu Leppänen
Korpraaliksi varastonhoitaja Jani Lintula

6.12.2012 Myönnetyt palvelusarvot
Ylikersantiksi kersantti Panu Ahvenniemi
Ylikersantiksi kersantti Tatu Leppänen

Virkaan nimitykset

Määräaikaisen nuoremman upseerin virkaan
30.8.2012 - 29.8.2022
Luutnantti Janne Ollila opetusupseeriksi
Luutnantti Juho Pellinen opetusupseeriksi
Luutnantti Aku Saarelainen opetusupseeriksi

Määräaikaisen aliupseerin virkaan
1.8.2012 - 31.12.2013
Kersantti Arttu Salonen opetusaliupseeriksi
Kersantti Ville Koivikko opetusaliupseeriksi

1.9.2012 - 31.12.2013
Kersantti Konsta Koljonen sotilaspoliisialiupseeriksi

19.11.2012 - 31.12.2013
Kersantti Jussi Virtanen opetusaliupseeriksi

Määräaikaiseen virkasuhteeseen sopimussotilaaksi
1.8. - 30.9.2012
Kersantti Anna-Riikka Tyni kouluttajan tehtävään

3.9.2012 - 2.3.2013
Vänrikki Santeri Vekki kouluttajan tehtävään
Kersantti Tero Kuusela kouluttajan tehtävään

3.12.2012 - 2.5.2013
Alikersantti Robert Huisjen kouluttajan tehtävään

17.12.2012 - 16.6.2013
Kersantti Teemu Nikula kouluttajan
tehtävään

Siirrot Jääkäriprikaatiin

1.1.2013
Everstiluutnantti Oula Asteljoki Ilmavoimien esikun-
nasta Lapin jääkäripataljoonan komentajaksi

1.6.2013
Yliluutnantti Tapio Lintula Pohjois-Suomen sotilas-
läänin esikunnasta

1.9.2013
Luutnantti Sakari Hietanen Karjalan prikaatista

Reserviin ja eläkkeelle

1.3.2013
Sosiaalikirjuri Pirkko Mutenia

1.4.2013
Varastonhoitaja Esa Kotivesi

1.5.2013
Toimistosiihteeri Sirkka Hiltunen

1.6.2014
Kapteeni Markku Hautaniemi

Vuoden jääkäriprikaatilainen 2012 ylikersantti Saku Aikio

Palkittuja varusmiehiä

Myönnetyt Lapin Jääkäriristit: 3.1.2013

Upseerikokelas Leinonen Mika Tapani
Kersantti Ainasoja Mika Olavi
Korpraali Jokelainen Taneli Johannes
Upseerikokelas Leppäjärvi Ilkka Aslak
Korpraali Niskala Juha Samuli Johannes
Upseerikokelas Annola Janne Antero
Kersantti Heikkilä Ulla Leena Kristiina
Alikersantti Hirsikangas Jukka Robert
Korpraali Näkkäläjärvi Juhan-Oula
Upseerikokelas Kokko Samuli Kristian
Kersantti Bozkurt Samuel Servet
Korpraali Helse Joni Esa Oskar
Kersantti Kumpuvaara Jussi Veikko Hermann
Jääkäri Huhtala Anssi Jeremias

112 saapumiserän 270 vuorokautta palvelleista varusmiehistä palkittiin seuraavat henkilöt:

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Laihola Jesse Juhani (SISSIK)

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja hyvästä palveluksesta sotilaspoliisina Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Junttila Juho-Antti Johannes (SISSIK)

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja hyvästä palveluksesta lääkintämiehenä Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Märsy Olli Severi (H- JA KULJK)

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle
Jääkäri Kavonius Antti Eerikki (H- JA KULJK)
Jääkäri Kyllönen Aleks Juhani (SISSIK)

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle:
Korpraali Pihkakoski Olli Matias (SISSIK)
Jääkäri Manninen Taneli Aukusti (H- JA KULJK)

112 saapumiserän 362 ja 212 saapumiserän 180 vuorokautta palvelleista varusmiehistä palkittiin seuraavat henkilöt:

Jalkaväen mitali, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja sekä nimet kunniatauluun erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Mikkola Timo Jaakko Juhani (1.JK)
Kersantti Bozkurt Samuel Servet (SISSIK)

Sodankylän Reserviupseerien mitali ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Viljamaa Henri Mikael (TUKIK)

Lapin Reserviläispiirien mitali ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Kersantti Savolainen Mikko Petteri (3.JK)

Itsenäisyyden puolesta -kirja ja Jääkäriin testamentti ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Tervaniemi Tuomas Antero (TUKIK)

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle:
Jääkäri Rauhala Paavo Samuli (1.JK)
Upseerikokelas Leppäjärvi Ilkka Aslak (TUKIK)
Jääkäri Sivula Valtteri Severi (H- JA KULJK)
Korpraali Nykänen Lauri Olavi (SISSIK)
Jääkäri Harju Ilmari Johannes (3.JK)

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko taitavasta ja kolarittomasta moottoriajoneuvon kuljettamisesta varusmiesaikana:
Korpraali Rautakoski Tapani Viljami (H- JA KULJK)

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko hyvästä palveluksesta erikoisajoneuvon kuljettajana Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Multasniemi Sami Juhani (SISSIK)

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Lapin jääkäripataljoonassa:
Korpraali Salmu Mikko Tuomas Sakari (1.JK)

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Pohjan jääkäripataljoonassa:
Jääkäri Hannonen Antti Juhani (SISSIK)

Jääkäriprikaatin killan luovuttama "Puolesta Maan" -veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 362 vuorokautta palvelleelle:
Upseerikokelas Hannula Niko Mikael Antero (SISSIK)

Jääkäriprikaatin killan luovuttama "Puolesta Maan" -veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 180 vuorokautta palvelleelle:
Jääkäri Tenoluoto Tony Sebastian (TUKIK)

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle:
Upseerikokelas Rieki Tomi Antero (1.JK)
Alikersantti Ollila Juho Erik Petteri (TUKIK)
Kersantti Heikkilä Ulla Leena Katriina (H- ja KULJK)
Alikersantti Koskinen Roope Johannes (3.JK)
Jääkäri Portaankorva Juho Pentti (3.JK)
Alikersantti Ylisiurua Kalle Taneli (SISSIK)

Pohjan prikaatin killan stipendi erittäin ansiokkaasta palveluksesta Pohjan jääkäripataljoonassa:
Kersantti Mikkola Jari-Pekka Mikael (SISSIK)

Suomen Sotilasurheiluliiton kunniakirja ja pokaali kiitettävästä aktiivisuudesta Massaliikuntakampanjassa 17.9.-19.10.2012 Jääkäriprikaatin varusmiehille

Jääkäriprikaati toimii yhtenä pilottijoukko-osastona Helsingin NMKY:n (Nuorten Miesten Kristillinen Yhdistys) ja puolustusvoimien kirkollisen työn kumppanuusprojektissa. Projekti on RAY:n rahoittama ja etsii uusia toimintatavamalleja varusmiesten ja palkatun henkilöstön elämänhallinnan parantamiseksi. Jääkäriprikaatissa yhtenä pilotointikohteena on ollut alokkaiden tukeminen siviilitukihenkilöiden avulla. Kuvassa prikaatin komentaja yhdessä sodankylän projektitiimin ja siviilitukihenkilöiden kanssa 5.11.2012. Projektia vetää projektipäällikkö, sotilaspastori evp Kari Heiskanen HNMKY:stä.

Lapin kansanedustajien informointitilaisuus järjestettiin Jääkäriprikaatissa 27.8.2012.

Kuvassa vasemmalta Jääkäriprikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen, Lapin lennoston komentaja eversti Hannu Leppälaakso, kansanedustajat Simo Rundgren, Johanna Ojala-Niemelä, Markus Mustajärvi ja Markus Lohi, Lapin ilmatorjuntarykmentin komentaja eversti Ari Grönroos ja Jääkäriprikaatin esikunnan esikuntapäällikkö everstiluutnantti Esko Pukari.

Kruunuasunnot Oy toteutti täsmäperusparannuksen

Kerrostalojen 14 ja 16 perusparannus oli tarkkaan ja harkitusti rajattua täsmäperusparannusta.

Huoneistoihin rakennettiin saunat, uusittiin kylpyhuoneiden kalusteet ja pinnoitteet ja asennettiin lattialämmitys. Keittiöiden kalusteet ja laitteet uusittiin ja keittiöt saivat uuden hillityn "armeijanharmaan" värisävyn. Imanvaihtojärjestelmä uusittiin lämmön talteenotolla varustetuksi koneelliseksi tulo ja poistoilmajärjestelmäksi ja nyt jokaiseen asuntoon tulee oma esilämmitetty ilma. Perusparannuksen jälkeen asukas maksaa vain käyttämästään vedestä, koska myös huoneistokohtaiset vesimittarit asennettiin.

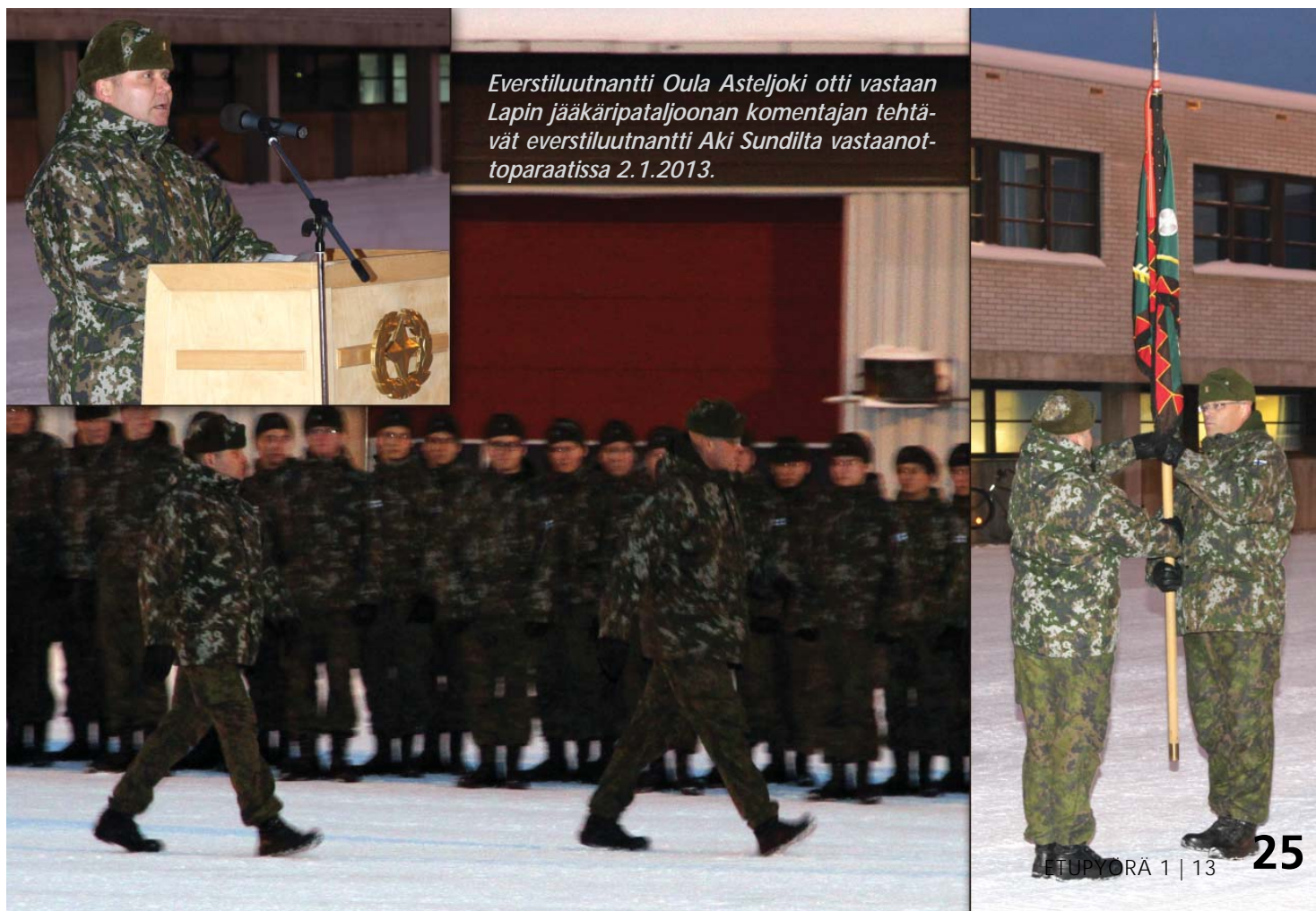
Piha-alueen kiinteistöaitteena loistavat kuvanveistäjä Jorma Parkkarin suunnittelemat jätkänkynttilälamput.

Harjannostajaisia vietettiin 25.10.2012 Kruunuasuntojen, rakennuttajan, asukkaiden, Jääkäriprikaatin ja Sodankylän kunnan edustajia kiinteistöaideteoksien paljastustilaisuudessa.

Jääkäriprikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen piti tiedotus- ja keskustelutilaisuuden uudistetusta paikallispuolustuksesta ja puolustusvoimauudistuksen toimeenpanosta Jääkäriprikaatin sidosryhmien edustajille perinnetilassa 21.11.2012.

Everstiluutnantti Oula Asteljoki otti vastaan Lapin jääkäripataljoonan komentajan tehtävät everstiluutnantti Aki Sundilta vastaanottoparaatissa 2.1.2013.

Liikunta ja urheilu

JPR:n syyskauden kilpailut ja tulokset

Jääkäriprikaatissa kilpailtiin vuoden 2012 jälkimmäisellä puoliskolla henkilökohtaisista sekä yksikkökohtaisista paremmuuksista ammunnoissa, suunnistuksessa, sotilasottelussa sekä Jeesiön pyöräkilpailussa.

Ampumamestaruuskilpailut

RK 6+6+6ls
Varusmiehet

1. Alikersantti Leevi Kuusela 158
2. Jääkäri Olli Vaarala 156
3. Alikersantti Joonas Määttä 155

RK 3 x 5ls
Varusmiehet

1. Alikersantti Jari Manninen 106
2. Jääkäri Olli Vaarala 105
3. Alikersantti Riku Rieki 105

RK 6+6+6ls
Henkilökunta

1. Kapteeni Markku Pulju 161
2. Ylikersantti Markku Aho 152
3. Teknikkokapteeni Pertti Viitonen 148

RK 3 x 5ls
Henkilökunta

1. Luutnantti Arto Harjuniemi 116
2. Majuri Jouni Huhtinen 116
3. Yliluutnantti Toni Sulasalmi 115

RK 6+6+6ls
Naiset

1. Jääkäri H Javarus 139
2. Jääkäri Kerttu Ikäheimo 120
3. Kersantti Mari Huovinen 118

RK 3x5ls
Naiset

1. Jääkäri A Bohm 63
2. Jääkäri H Javarus 62
3. Jääkäri Kerttu Ikäheimo 54

20ls Kivääri
Varusmiehet

1. Alikersantti Jari Manninen 185
2. Alikersantti Juho Ollila 172
3. Alikersantti Kalle Puutio 172

Palvelusammunta 3
(pistooli 10ls koulu)
Henkilökunta

1. Teknikkokapteeni Pertti Viitonen 94
2. Kapteeni Nuutti Tarvainen 94
3. Majuri Jouni Huhtinen 93

Palvelusammunta 4 (Pistooli 10ls kuvio)

Henkilökunta

1. Majuri Jouni Huhtinen 81
2. Yliluutnantti Riku Illikainen 74
3. Teknikkokapteeni Pertti Viitonen 73

Ammunnan joukkuekilpailu

1. 3. Jääkärikomppania 1282 pistettä
2. Huolto- ja Kuljetuskomppania 1124 pistettä
3. Sissikomppania 790 pistettä

Partiosuunnistus

A-sarja

1. Sissikomppania 2 (yliluutnantti Mikael Aikio, Alikersantti Mankinen, jääkäri Lehto ja jääkäri Lahtela)
2. Sissikomppania 1 (yliluutnantti Markku Pulju, upseerikokelas Vahtola, upseerikokelas Nivala ja alikersantti Tyni)
3. 3. Jääkärikomppania 1 (kersantti Ville Koivikko, oppilas Markus Puttonen, oppilas Seppo Nosa ja oppilas Mikko Nissilä)

B-sarja

1. 1. Jääkärikomppania 3 (upseerikokelas Pietarila, alikersantti H Valkonen, jääkäri E Pernu ja jääkäri H Sipola)
2. Huolto- ja kuljetuskomppania 2 (alikersantti J Hattukangas, alikersantti J Holappa, rajajääkäri T Tuominen ja jääkäri T Paaso)
3. 3. Jääkärikomppania 3 (upseerikokelas J Pikkuhookana, oppilas H Petäistö, oppilas M Schröder ja oppilas T Puranen)

C-sarja

1. Sekapartio (yliluutnantti Kari Mähönen, Matti Hakkarainen, Eero Leppänen ja luutnantti Juha Salmela)
2. JPPE/LAPJPE (teknikkoyliluutnantti kapteeni Tapio Hoppula, yliluutnantti Vesa Riipi, yliluutnantti Petteri Salmela ja luutnantti Mika Nikula)
3. JPPE (Kapteeni Arto Lilja, kapteeni Markku Hautaniemi, kapteeni Ali Vaarala ja yliluutnantti Tarmo Toivanen)

Suunnistus

Henkilökunta

1. Ylikersantti Tuomas Poikela 1:04:19
2. Yliluutnantti Kari Mähönen 1:05:17
3. Kapteeni Terho Nieminen 1:06:06

Suunnistus

Naiset

1. Virpi Korpi 0:38:17
2. Jenni Salo 1:18:31
3. Jonna Matinlompola 1:45:08

Suunnistus

Varusmiehet

1. Jääkäri Kalle Onnela 0:28:23
2. Jääkäri Petri Alatalo 0:29:00
3. Jääkäri Tuomas Imponen 0:30:39

Suunnistuksen joukkuekilpailu

1. Sissikomppania
2. 3. Jääkärikomppania
3. 1. Jääkärikomppania

Yösuunnistus

Henkilökunta

1. Yliluutnantti Janne Mäenpää 0:31:11
2. Kapteeni Markku Pulju 0:47:27

Sotilasottelu

1. Jääkäri Samuli Rosso 2502 pistettä
2. Jääkäri Samuli Jussheikki 2466 pistettä
3. Jääkäri Mikko Marjamaa 2445 pistettä

Jeesiön lenkki

Henkilökohtainen

1. Jääkäri Petri Alatalo 2:08:31
2. Jääkäri Jani Ylisaukko-oja 2:08:32
3. Jääkäri Eino Vuollet 2:08:33

Jeesiön lenkki

Joukkuekilpailu

1. Sissikomppania 2:31:56
2. 3. Jääkärikomppania 2:51:42
3. 1. Jääkärikomppania 2:54:44

1. Varuskunnan ympärijuoksu

1. 1. Jääkärikomppania 2. 0:10:53 (jääkäri Hyväri TH, jääkäri Katilainen KS, jääkäri Hanhisuanto TO, jääkäri Lauri PK, jääkäri Riikola AHJ, jääkäri Leppälä JA, jääkäri Mankila PMM, jääkäri Kokkonen JA, jääkäri Mikkola TJO ja jääkäri Hannu JP)
2. Tukikomppania 2 0:11:10
3. Sissikomppania 1 0:11:14

Muut palkit

Vuoden päätöspuhuttelussa palkittiin kiertopalkinnoin aktiivisin, kovakuntoisin ja eniten kuntoa kehittänein työpiste. Aktiivisimmin työpisteen kriteerinä oli kuntotestien osallistuminen ennen 1.6. Kovakuntoisimpana ja kenttäkelpoisimman työpisteen kriteerissä laskettiin sotilaiden ja siviilien kuntoindeksien keskiarvo ja sotilaiden

kenttäkelpoisuusindeksin keskiarvo sekä näiden kahden indeksin keskiarvo. Eniten kuntoa nostaneen työpisteen laskentaperusteena oli 30.10.2012 työpisteessä kirjoilla olevien henkilöiden kunnan muutos verrattuna vuoteen 2011.

Aktiivisin työpiste oli Korjaamo, jonka väki osallistui 70 prosenttisesti 1.6. mennessä.

Kovakuntoisin ja kenttäkelpoisin työpiste oli henkilöstöosasto, jonka indeksien keskiarvo oli 4,0. Seuraavina olivat varustotoimiston väki keskiarvolla 3,7 ja tukikomppanian väki keskiarvolla 3,6.

Eniten kuntoa kohotti Tukikomppanian henkilöstö. Indeksini nousi 0,293 pistettä. Toiseksi eniten nousi Operatiivisella osastolla. Nousua oli 0,271 pistettä. Kolmanneksi eniten kunto kohosi Korjaamon henkilöstöllä. Korotusta tuli 0,265 pistettä.

”Potkua Liikuntan” kampanja

”Potkua Liikuntan” kampanja toi lisää ytyä varusmiesten vapaa-ajan liikuntaan Jääkäriprikaatissa. Sotilasurheiluliitto yhdessä varusmies-toimikuntien kanssa käynnisti vuoden alusta kampanjan varusmiesten vapaa-ajan liikunnan tehostamiseksi joukko-osastoissa. Myös Jääkäriprikaati otti osaa kampanjaan ja tuloksena oli liikuntakerhotoiminnan tuplaantuminen he-

ti ensimmäisen kampanjavuoden aikana.

Kampanjaan liittyen puolustusvoimissa järjestettiin myös valtakunnallinen massaliikuntakampanja kilpailu, jossa kuukauden aikana varusmiehiä pyrittiin liikuttamaan entistä aktiivisemmin. Kampanjan aikana laskettiin suoritukset ja palkittiin parhaat joukko-osastot. Kampanja onnistui erinomaisesti lähes kaikissa joukoissa. Kirjattuja suorituksia kertyi lähes 30 000, joka on kaksi kertaa enemmän normaaliin kuukauteen verrattuna. Sotilasurheiluliiton syyskokouksessa palkittiin kampanjan neljä aktiivisinta joukko-osastoa sekä Jääkäriprikaati, joka sai erikoismaininnan erinomaisesti toteutetusta kampanjasta. Jääkäriprikaatin kampanja koostui erilisistä liikuntapäivistä, jolloin varusmiehillä ja henkilökunnalla oli mahdollista harrastaa ja kokeilla Fastcoopia, esteratakoulutusta, erilaisia viitepelejä, jalkapalloa ja frisbeegolfia. Lisäksi päivän aikana pelattiin yksiköiden välinen jalkapalloturnaus. Kampanjan aikana juostiin päällikköjen johtamia aamulenkkejä. Lisäksi pelattiin salibandytturnaus, heitettiin tikkaa sekä juostiin ensimmäinen varuskunnan ympärijuoksu kymmenhenkisin viestijoukkuein.

Henkilökunnan selviytymiskurssi

lokakuussa 2012 järjestettiin viikon kestävä selviytymiskurssi Jääkäriprikaatin kantahenkilökunnalle. Kurssin tarkoituksena on lisätä prikaatin oman henkilökunnan tietotaitoa selviytymis- ja olosuhdekoulutukseen liittyen osana arktista koulutusta. Tämän vuoden kurssi on usean vuoden kehitystyön tulos. Kehitystyön lähtökohtana ovat toimineet aikaisemmin järjestetyt luonnonmuonaharjoitukset, joista koulutusta on lähdetty suuntaamaan enemmän kohti selviytymiskoulutusta mm. kouluttamalla henkilökuntaa ulkomailla. Selviytymiskurssi järjestettiin varusmiehille järjestettävän Sissikomppanian selviytymisharjoituksen yhteydessä.

Kurssille osallistui oppilaita kolmesta eri yksiköstä. Henkilökunnasta muodostettiin oma partioharjoitukseen. Tavoitteena oli antaa oppilaille tarvittavat perustiedot ja -taidot toimia selviytymiskouluttajina omissa yksiköissään. Kurssin sisältö painottui vahvasti käytännön tekemiseen, pitäen sisällään yhden oppitunti/valmistelupäivän ja 6 maastopäivää.

Perusteet

Selviytymiskurssi alkoi kurssinjohtajan lyhyellä alustuksella, minkä jälkeen jatkettiin kurssin pääkouluttajan väapeli Timo Kallion pitämällä perusteoppitunneilla. Oppitunneilla käsiteltiin selviytymiseen liittyvää teoriaa henkisen kestävyuden merkityksestä aina tulen teorian asti. Luokassa istumisen jälkeen iltapäivällä aloitettiin valmistelut seuraavana päivänä alkavaa harjoitusta varten. Pitäen sisällään pukeutumis-harjoituksen, varustuksen pakkaamisen, steariinisyyttöjen tekemisen ja tarvittavien selviytymisvarusteiden jakamisen.

Selviytymisharjoitus

Harjoituksen ensimmäinen aamu aloitettiin pokalla. Pokka tarkoittaa kouluttajan tekemää tarkastusta missä tarkastetaan taistelujoiden jalat, kädet, korvat ja yleinen kunto. Tämän jälkeen tiedusteluryhmille annettiin suunnassa tiedustelutehtävä Kyläjärven tien suunnassa. Tehtävän tavoitteena oli Kyläjärven rannassa sijaitseva Pirttikenttä. Tehtävän aikana koulutettiin mm. vesistön ylittämisen eri tavoilla sekä keittopaikan tekeminen. Pirttikentällä todettiin ryhmien suorittaneen tiedustelutehtävänsä mutta ryhmä ei päässyt palaamaan sovittuun noutopisteeseen vaan joutui viettämään yön Pirttikentällä tilapäismajoituksessa. Illan aikana harjoitettiin mm. tulen sytyttäminen rautalangan avulla, erilaisia solmuja, keittokuopan tekeminen ja siinä ruuanvalmistaminen. Yö vietettiin ilman avotulia peitetyn keittokuopan päällä laavussa.

Seuraava aamu aloitettiin jälleen kouluttajien suorittamalla tarkastuksella 'pokka'. Päivän teemanä oli tarvittavan ravinnon hankinta vedestä. Aamupäivä käytettiin kuitenkin pystyvuon kaatamisen sekä yöpymistulien rakentamisen

opettamiseen. Kaatoon käytettiin edellisenä iltana tehtyä tilapäis-sahaa. Iltapäivän aikana kokeiltiin erilaisia ja hyvin yksikertaisia kalastusmenetelmiä joista kaikilla tavoilla saatiinkin kalaa. Päiväliiseksi tehtiin päivän teeman hengessä järviruoko-kalakeittoa. Illalla ennen "yöpuullelaittoa" ryhmille annettiin tehtävät seuraavaan päivään liittyen.

Kolmas päivä aloitettiin lyhyellä siirtymisellä luonnoskarttaa käyttäen. Koulutusteemana oli pienriistan pyynti ja toiminta erilleen joutuneena. Erilaisten ansapyyntitekniikoiden ja jäljestämiskoulutuksen jälkeen kuvattiin tilanne missä taistelijat ovat joutuneet väistämään vihollista eivätkä he kykene palaamaan oman joukkonsa yhteyteen. Seuraavat 24 tuntia he joutuisivat viettämään taistelijapareittain päällä olevan varustuksen avulla. Kurssin oppilaat pääsivät harjoittelemaan elä-

vän linnun teurastamista ja käsittelemistä, tulensytyttämisen luonnon materiaalilla ja vedenkeittämisen ilman metalliastiaa. Illan päätteeksi, maittavan kukkosopan valmistumista odotellessa, valmistaututtiin viettämään yö ilman makuupussia turvelaavussa.

Seuraavana aamuna, hyvin tai vähän vähemmän hyvin nukutun yön jälkeen, taistelijat pääsivät siirtymään takaisin oman ryhmänsä yhteyteen. Loppupäivä käytettiin taistelukyvyyn palauttamiseen syömällä mm. maukasta luppekeittoa ja peseytymällä kevytpeitteistä väsätyssä kenttäsaunassa.

Partiokilpailu / sovellettu vaihe

Sovellettu vaihe tai ns. partiokilpailu oli selviytymiskurssin kohokohta. Kilpailu oli toteutettu loogisena jatkona tiedusteluryhmien tilanteelle, mitä oli elätetty koko harjoituksen ajan. Partiot pyrkivät siis pääsemään omien joukkojensa luo käskettyjen pisteiden kautta. Matkaan sisältyi mm. kovapanosammunta, evakuointia, x-kertaa tulien tekemistä ja siirtämistä tilapäisvälineillä, vesistönylityksiä ja pimeäsuunnistamista. Kaikkine mutkineen matkaa kertyi noin 30 km haasteellisessa maas-

tossa välillä yhtä partion jäsentä evakuoیدن.

Havainnot

Selviytymiskurssin aikansa kurssin oppilaat saivat n. 1000kcl edestä ruokaa päivittäin. Koko kuuden päivän kurssin ajalle heillä oli käytössään yksi taistelumuonapussi, mitä heidän tuli säännöstellä. Ruokaa täydennettiin kurssin edessä luonnonmuonilla kuten kalalla, linnulla ja kasveilla. Näin kurssilaiset ymmärtävät miten vähällä ruualla tulee toimeen ja pysyy toimintakykyisenä. Pääosa kurssilaisista niin henkilökuntaan kuuluvista kuin varusmiehistäkin selvisivät vähällä ruualla hyvin.

Yöpymiset toteutettiin pelkätään tilapäismajoituksissa. Näin saatiin kokemuksia puolustusvoimien makuupusseista sekä siitäkin, että miten ilman makuupussia voi pärjätä n. -5 - +10 asteen lämpötilassa.

Kokonaisuutena kurssi oli varsin toimiva jo tällaisenaan, vaikkakin muutamia kehitysideoita kurssin aikana kouluttavalle henkilökunnalle tuli.

Jääkäriprikaatin nuorelle kouluttajenkilökunnalle selviytymiskurssi antaa kattavat perusteet selviytymis- ja olosuhdekoulutuksesta. Viime sodan aikana kadonneita oli lähes viisituhatta ja paljettuneita oli hoidettavana vajaa kolmetuhatta. Tämähän on mahdollista jo rauhanajan harjoituksissamme. Siihen riittää pelkästään ajoneuvon rikkoutuminen.

Vaativa selviytymiskoulutus antaa sotilaille palautteen ja havaintojen mukaan itseluottamusta selviytyä vaativistakin tilanteista ja olosuhteista. Puhumattakaan "tavallisesta" palveluksesta!

"Tämä olisi ollut yllleistä"

Kevään ja syksyn selviytymisharjoitusten tunnelmia

Kuva: Timo Kallio

Uudistettu taistelutapa

Mistä uudistetussa taistelutavassa on kysymys? Sodankuvan muuttuessa on syntynyt tarve kehittää maavoimien kykyä vastata taistelu-

välle alueella ja oman toiminnan vapauden. Laajalla vastuualueella hyökkääjä sidotaan jatkuvaan taisteluun ja rikotaan taistelujärjestys. Vastustajan hyökkäysryhmittä venyy ja se joutuu sitomaan joukkoja toiminnan suojaamiseen. Tämä mahdollistaa oman vaikutuksen maksimoimisen. Laaja alue mahdollistaa aktiivi-

kentän haasteisiin. Taisteluenttä muuttuu aikaisempaa sirpaleisemmaksi. Sotaa ei enää käydä rintamalinjoilla, vaan se ulottuu kaikkialle. Uudistetussa taistelutavassa on tavoitteena tuottaa vähemmän, mutta suorituskykyisemmällä ja eri taistelulajeja hyödyntävillä joukoilla vastustajalle niin suuret tappiot, että sen hyökkäys pysähtyy. Uudistetussa taistelutavassa yhdistyvät tehtäväaktiikka, kaikkien taistelulajien ja taktisten keinojen hyödyntäminen sekä nykyaikainen sotavarustus.

Taistelutavan uudistus koskettaa maavoimissa ennen kaikkea alueellisia joukkoja. Jääkäriprikaatissa aloitetaan uudistetun taistelutavan mukaisten alueellisten joukkojen koulutus 113-saapumisesta alkaen. Iskukyky muodostuu joukkojen hyvästä maastoliikkuvuudesta, jalkaväki-taistelijoitten lähitaistelukykyä ja muiden aselajien tuesta. Jääkäriprikaatissa joukot koulutetaan taistelemaan laajalla vastuualueella pohjoissuomalaisissa olosuhteissa.

Joukot taistelevat laajoilla ja vaikeakulkuisilla alueilla. Laaja alue mahdollistaa hyökkääjän ohjaamisen puolustajan kannalta edullisille taistelualueille, useiden taistelualueiden määrittämisen, tappioiden tuottamisen hyökkääjälle sy-

sen taistelun eri taistelulajeja hyödyntäen tilannekehityksen mukaisesti. Samalla mahdollistetaan aloitteen ylläpitäminen ja yllätyksen hyväksikäyttö. Aloitteen ylläpitäminen edellyttää taistelun ensihetkestä alkaen valmiutta poiketa kaavamaisesta perussuunnitelman mukaisesta toiminnasta. Yllätykseen ja aloitteellisuuteen kuuluu lisäksi maaston ja olosuhte-

den vaikutuksen tuntemus ja hyödyntäminen.

Laajalla vastuualueella joukkoja voidaan käyttää myös hajautettuihin iskuihin yksiköittäin. Vastustajaan pyritään vaikuttamaan useasta suunnasta samaan aikaan. Hyökkäyksillä vallataan taistelualueelta keskeisiä kohteita, joista käsin vaikutus voidaan keskittää alueella olevan vastustajaan.

Taistelusta irti olevia joukkoja voidaan käyttää aktiivisesti iskuihin vastustajan keskeisiin kohteisiin. Taistelu edellyttää hyvin toteutettuja valmisteluja. Taisteluun valmistaudutaan taistelutilan muokkauksella, muilla valmisteluilla ja harjoittelulla, joilla varmistetaan aloitteellinen, monipuolinen, yhteistoimintakykyinen ja ketterä taistelu syvyydessä. Taistelutilaa muokataan siten, että siellä voidaan liikkua, suojautua ja vaikuttaa tilanteen mukaisesti sekä sieltä pystytään muodostamaan tilannekuva taisteluiden aikana.

Jääkäriprikaatissa uudistetun taistelutavan koulutus on aloitettu sekä henkilökunnan että varusmiesten keskuudessa. 212-saapumiserän aselajiharjoituksessa taktinen kehys ja joukkojen toiminta mukailivat uudistetun taistelutavan periaatteita.

Uudistettuun taistelutavan jalkauttamista jatketaan. Tämä edellyttää ensi kädessä henkilökunnalta ja varusmiesjohtajilta uudistetun taistelutavan periaatteiden opettelua ohjesäännöistä ja oppaista. Uusien periaatteiden lisäksi on syytä tuntea uudet käsitteet ja määritelmät. Tämän jälkeen liitetään ymmärrystä asiasta karttatarjoitusten, operatiivisen suunnittelun ja joukkojen harjoittelun myötä. Viime kädessä vaaditaan kykyä soveltaa uudistetun taistelutavan periaatteita meidän olosuhteisiin täällä Lapissa.

Kaikilla tasoilla on syytä muistaa, että uudistetun taistelutavan käyttöönotossa ei lähdetä 0-tasosta. Uudistetussa taistelutavassa on säilytetty vanhat, hyväksi todetut ja käyttökelpoiset periaatteet ja lisätty tarpeellista uutta. Uskon, että henkilökunnan ja varusmiesten keskuudessa uudistettu taistelutapa nähdään ennen kaikkea yksilöitä ja joukkoja aktiivivana ja innotavana mahdollisuutena. Uuteen liittyy aina tarve ja mahdollisuus debatointiin ja argumentointiin eli keskusteluun ja omien näkemyksien perusteluun esittämiseen valitusta näkökulmasta. Avoin vuorovaikutus on tässäkin asiassa avain ymmärryksen laajentamiseen.

Sotilaskotijärjestö on maamme vanhin

Sotilaskotijärjestö on maamme vanhin vapaaehtoisuuteen perustuva maanpuolustusjärjestö. Ikää toiminnallamme on 94 vuotta. Toiminnan tarkoituksena on tukea varusmiesten ja reservin kertausharjoituksissa olevien hyvinvointia.

Sotilaskotiaate tuli Suomeen Jääkäreiden mukana Saksasta, mistä on peräisin myös sisarten vihreä väri vaatetuksessa. Järjestössä on nyt 37 yhdistystä, joissa työskentelee n. 6 000 sisarta. Vapaaehtoisia työntunneja tehdään valtakunnallisesti vuodessa noin 200 000. Meillä Sodankylässä on reilut sata sisarta, joista aktiivisia on noin puolet. Tämän vuoden aikana meille kertyy työntunneja noin 6 000. Tuntimäärää lisää Maavoimien Vaikuttamisharjoitus 2012, joka järjestettiin Rovajärvellä kesäkuussa. Oma yhdistyksemme hoiti harjoituksen sotilaskotitoiminnan – tosin mukana oli myös mukava vahvistus muista yhdistyksistä.

Vihreä sisar maissa, rajoilla, rannikoilla ja linna-kesaarissa

Sotilaskotityötä tehdään pääasiassa kotivaruskunnissa, mutta seuraamme puolustusvoimia myös muualle silloin, kun meidät sinne kutsutaan. Sodankylän Sotilaskotiyhdistys pitää kiinteää sotilaskotia varuskunnassa kahdessa eri paikassa. Pidämme myös kanttiniin varuskuntasairaalassa ja lisäksi käymme myymäläautoilla eri harjoitusalueilla. Kuluvan vuoden kohokohtia oli päätös hankkia uusi myymäläauto yhdistykselle. Hanke alkoi sillä, että kävimme etelässä katsomassa muiden yhdistysten uusia autoja ja kyselemässä käytökokenemuksia. Sisustus suunniteltiin kuvien avulla täällä Sodankylässä. Toivomme, että tammikuun loppuun mennessä voimme jo hurrata harjoituksiin uudella autolla.

Tulot varusmiesten viihtyvyyteen

Kaikki se tulo, joka toiminnastamme jää käyttökulujen jälkeen, käytetään varusmiesten viihtyvyyteen. Kattojärjestöllemme Sotilaskotiliitolle annamme joka vuosi tuloista 0,7 prosenttia. Nekin varat menevät liitosta pääesikunnan kautta takaisin varuskuntaan palvelustaan suorittavien hyväksi.

Oma yhdistyksemme hankkii tuotoilla mm. erilaisia pelejä, sanomalehtiä, liikuntavälineitä ja tietokoneita. Kustannamme kahvituksia, konsertteja ja kotiuttamishuljen ohjelmaa. Järjestämme myös kaikille alokkaille tulojuhlan sotilaskodissa ja jaamme Sotilaan virsikirjat. Kirjastosta löytyy sekä luettavaa että kuunneltavaa. Kaikessa hankinnassa pyritään kuuntelemaan varusmiehiä, joiden toiveet tulevat yhdistykselle Jääkäritoimikunnan kautta.

Joukko-osaston ja yhdistyksen välisenä linkkinä toimii vihreä veli, kantahenkilökuntaan kuuluva henkilö, joka tuo sotilaskotia koskevia uutisia joukko-osastosta yhdistykseen päin ja vie terveisiä meiltä takaisin. Vihreä veli osallistuu mahdollisuuksiensa mukaan yhdistyksen johtokunnan kokouksiin.

Sisaren tehtävät

Sotilaskotitoiminta on hyvä harastus ja sopii kaikenlaisille suomalaisille naisille ja miehillekin, jotka ovat kiinnostuneet vapaaehtoi-

Vihreä sisar Kyllikki Tolonen toimi veteraanien rosvopaistitilaisuudessa elokuussa toisena "leipävastaavana".

sesta maanpuolustustyöstä. Meitä on nuoria, keski-ikäisiä ja vähän vanhempia, on opiskelijoita, työssä käyviä, työttömiä ja eläkeläisiä. Kenenkään ei tarvitse osata kaikkea, vaan jokainen tuo oman osaamisensa tähän työhön ja niin saadaan "ratas" pyörimään. Samalla saa myös itse oppia.

Tarjoilujaoston sisar käy sotilaskodissa ennalta sovituissa vuoroissaan, kirjastosisar työskentelee kirjastossa muutaman tunnin kuu-kaudessa ja Liikkuvan sotilaskodin sisarta kiinnostavat maastokeikat ja harjoituksissa työskentely. Meillä on myös paljon kahvituksia, joissa sisaret toimivat palkatun henkilökunnan kattaus- ja kahvinkaato-apuna. Viime kesänä saimme olla mukana veteraaneille tarkoitettussa rosvopaistitilaisuudessa, jossa katoimme pöytiä, kaadoimme kahvia ja veimme ruoka-annok-

sia vieraille. Päivää voi luonnehtia yhdistykselle haasteelliseksi, kun alokkaiden vala oli saman päivän aamuna.

Melkoinen projekti oli myös kutoa ja jakaa villasukat kaikille vuonna 2011 palvelukseen astuneille.

Toimintaan kuuluvat myös sisarretket ja muut yhteiset tilaisuudet, joihin kutsumme mielenkiintoisia vieraita kertomaan meitä kiinnostavista asioista.

Jo 1990-luvulla Sotilaskotiliitto ja Pääesikunta sopivat, että sotilaskotijärjestö tulee tuottamaan puolustusvoimien tarvitsemat sotilaskotipalvelut kaikissa olosuhteissa. Sopimus uusittiin 2004 ja se ratifioitiin 2007. Tämä tarkoittaa sitä, että meillä on tehtävä myös poikkeusoloissa ja sotilaskotijärjestö kouluttaa sekä sisaria että henkilökuntaa myös näihin poikkeusolotehtäviin.

Tiettyjen vuosien jälkeen sekä sotilaskotisisar että meillä toisessa oleva voi saada kylpyläoman Tallinaan. Iloiset matkailaiset Pirkko Karjalainen (vas.), Tiina Korva ja Anne Aikio Tallinnan laivalla lokakuussa.

Syyskuussa retkeilimme Pallaksen upeissa maisemissa.

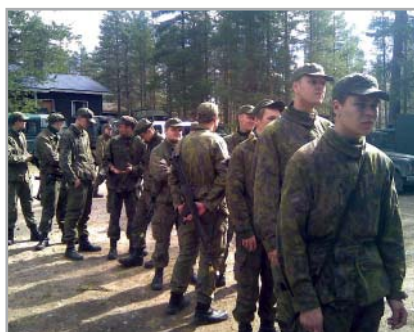
Kävimme onnittelemassa sotilaskotisisar Vilma Valviota hänen 90-vuotispäivänään elokuun lopulla.

Villasukkaprojektissa jaettiin kaikkiaan 1 239 sukkaparia. Sukkia jakamassa Hilja Jokela.

Hilja Jokela ja Reijo Raekallion tanssivat taulut. Kävimme tutustumassa galleriaan eräänä räntäsateisena lauantaina huhtikuussa.

MVH 2012:ssa jonot sotkuautolle olivat joskus pitkiä, mutta pojat olivat kiitettävän kärsivällisiä. Jos jonosta joutui poistumaan, niin aina joku piti paikkaa.

Ylä-Lapin aluetoimiston kutsunnat 2012

Aluetoimiston tehtävissä korostuvat operatiivinen suunnittelu ja asevelvollisten valvontatehtävät, joihin mm. kutsunnat kuuluvat. Asevelvollisuuslain mukaisesti kutsunnat pidetään vuosittain 15.8. - 15.12. välisenä aikana. Kutsuntavelvollinen on jokainen suomalainen miespuolinen kansalainen sinä vuonna, jona hän täyttää 18 vuotta.

Ylä-Lapin aluetoimiston vastualueeseen kuuluvat Suomen

yhdeksän pohjoisinta kuntaa: Sodankylä, Kittilä, Kolari, Muonio, Enontekiö, Pelkosenniemi, Savukoski, Inari ja Utsjoki.

Kutsunnat pidetään kunnittain

Vuonna 2012 Pelkosenniemen ja Savukosken kuntien kutsunnat pidettiin yhtenä tilaisuutena Pelkosenniemellä. Pääsääntöisesti kutsunanalaiset määrätään palve-

lukseen Jääkäriprikaatin Sodankylään ja Lapin rajavartioston rajajääkärikomppaniaan Ivaloon. Osa kutsunanalaisista hakeutuu erikoisjoukkoihin.

Kutsuntojen valmistelut käynnistyvät vuosittain marraskuussa, jolloin laaditaan toimintakäskyt seuraavalle vuodelle. Toimintakäskystä ilmenevät kutsuntojen ajankohdat kunnittain. Toimintakäskyn perusteella laaditaan kutsuntakuulutus, joka käännetään kieli-

lain mukaisesti toiselle kotimaiselle ja saamenkielille. Vuoden alussa kutsuntakuulutus lähetetään kuntiin laitettavaksi kuntien virallisille ilmoitustauluille. Lisäksi kutsuntakuulutus liitetään osaksi Ylä-Lapin aluetoimiston Internet -sivuja.

Helmikuun aikana kutsunanalaisille lähetetään kutsuntaposti. Kesään mennessä kutsuntaan osallistuvat käyvät ennakkoterveystarkastuksessa ja täyttävät kyselylomakkeet sekä lähettävät ne aluetoimistoon. Ennen kutsuntoja aluetoimisto sopii yhteistoiminnasta yhteistoimintaosapuolten kanssa. Kutsuntojen toteutusta tukevat kuntien lisäksi seurakunnat, poliisilaitos ja veteraanijärjestöt.

Kutsuntapäivän ohjelma

Varsinainen kutsuntapäivä käsittää kutsuntojen avauksen ja varsinaisen kutsuntatoimituksen. Aluetoimiston päällikkö avaa kutsunnat ja julistaa hänelle suoduin valtuuksin kutsunnat avatuksi. Yhteistoimintaosapuolet tuovat omat tervehdyksen kutsuntoihin.

Tervehdysten välillä Lapin soitokunta esittää Pohjois-Suomessa toimivien joukkojen kunniamarsseja ja sotaveteraanin tervehdyksen jälkeen Sillanpään marssilaulun, joka kuunnellaan seisten.

Vuonna 2012 lähes kaikkia Ylä-Lapin aluetoimiston järjestämiä kutsuntatilaisuuksia kunnii-

oitti läsnäolollaan sotiemme veteraani. Nuoret miehet kuuntelivat tarkkaavaisesti heidän puheitaan. Kaikissa puheissa tulee esille eri tavoin vahva luottamus onnistumisesta vaikeissa tilanteissa ja olosuhteissa. Toivottavasti kunnia-kansalaisten esimerkki kannustaa nuoria miehiä täyttämään asevelvollisuutensa mahdollisimman hyvin. Nythän on heidän vuoro.

Kutsuntatoimitus

Kutsuntatoimituksen aluksi kutsuntasihteeri tarkastaa asevelvollisen henkilötiedot ja asiakirjat. Lääkärintarkastuksen jälkeen kutsuntavelvollinen siirtyy kutsunta-

Kuva: Keijo Pippola
Ylä-Lapin aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Petri Launonen luovuttaa muistoesinettä sotaveteraani Yrjö Hetulalle Kolarin kutsunnoissa 7.11.2012

lautakuntaan, johon kuuluvat puheenjohtajan lisäksi, sotilasjäsen ja kunnan edustaja. Lautakunta ei ole lainvoimainen ilman kunnan edustajaa. Lautakunnassa tehdään päätökset palveluskelpoisuudesta ja palveluspaikasta sekä palveluksen aloittamisajankohdasta. Kutsuntavelvollisille tulostetaan palveluksen aloittamismääräys, jonka mukaisesti hänen on toimitava. Kutsuntoihin osallistuu valtakunnallinen Elämä raiteilleen -projekti, jonka ohjaaja ottaa vastaa jokaisen kutsunnanalaisen. Ohjaajan työhön kuuluu ohjata syrjäytymisvaarassa tai muuten vaikeuksissa olevat nuoret miehet yhteiskunnallisen avun piiriin. Tähän mennessä saadut tulokset ovat olleet rohkaisevia ja aluksi kokeiluna käyttöönotettu toiminta jatkuu myös tulevana vuosina.

Vuonna 2012 Ylä-Lapin alue-toimiston kutsunnoissa tulos on valtakunnallisesti verrattuna keskiarvon yläpuolella. Kutsunnanalaisten omat esitykset palveluksen aloittamisajankohdasta ja palveluspaikasta kyettiin toteuttamaan lähes kaikkien kohdalla. Nuorten antama palaute kutsuntojen järjestelyistä oli 4,1 (1 - 5).

Puolustusvoimauudistuksen vaikutukset

Ylä-Lapin aluetoimisto jatkaa aluevalvojan tehtäviä tekemällä asevelvollisia koskevia hallinnollisia päätöksiä ja järjestelemällä kutsuntoja vuoden 2014 loppuun saakka. Puolustusvoimauudistukseen liittyen Ylä-Lapin aluetoimisto lakautetaan vuoden 2014 loppuun mennessä. Vuoden 2015 alusta alkaen aluetoimiston tehtävistä Lapin läänin alueella vastaa Rovaniemelle perustettava Jääkäriprikaatiin kuuluva aluetoimisto.

Everstiluutnantti Petri Launonen luovuttaa muistoesinettä sotaveteraani Oiva Honkaselle Kittilän kutsunnoissa 6.11.2012

Sotaveteraani Niilo Muotkan pojan pojan poika Joni Muotka osallistui kutsuntavelvollisena Muonion kutsutoihin 8.11.2012.

Everstiluutnantti Petri Launonen luovuttaa muistoesinettä sotaveteraani Niilo Muotkalle Muonion kutsunnoissa 8.11.2012

Kuvat: Keijo Pippola

Everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä

Veteraaniesittelyssä Onni Moskuvaara

Sodankylän yhä harvenevasta sotien veteraanien joukosta on esittelyssämme viime vuoden syyskuun 20. päivänä korkean 90-vuoden iän saavuttanut sotainvalidi, sotaveteraani Onni Moskuvaara. Hän aloitti nuorena työuransa poromiehenä, mutta sota muutti vaikean haavoittumisen takia 12.06.1944 Karjalan kannaksen Kuuterselän taistelussa hänen tulevaisuuden suunnitelmansa kokonaan uudeksi. Hän olisi halunnut jatkaa poronhoitotehtävissä, mutta saatu 65 %:n sotainvaliditeetti kuntoutuksineen sai hänet hakeutumaan metsänhoidolliseen koulutukseen Ahtärin Tuomarniemen metsäkouluun. Tätä kautta saatu metsätöntyöjohtajan koulutus ja sen jälkeinen työpaikka metsähallituksen palveluksessa takasi työuran ja vuosittainen sotainvalidikuntoutus piti yllä työkyvyn aina eläkeikään saakka.

Onni Moskuvaara asuu kauniissa omakotitalossaan kirkonkylän tuntumassa yhdessä puolisonsa Soilen kanssa, osallistuu voimien mukaisesti sotainvalidi- ja veteraaniryhdistystoimintaan aktiivisesti harrastaa laulua, liikuntaa ja seuraa mielenkiinnolla päivän tapahtumia. Sotainvalidi- ja veteraaniperinnetyö ovat lähellä hänen sydäntään.

Onni Moskuvaara palveli jatkosodan aikana Jalkaväkirykmentti 53:n I Pataljoonan jääkärijoukkueessa, aluksi Uhtuan suunnalla

ja vuoden 1944 raskaiden torjuntataistelujen alkaessa kesäkuun alusta alkaen Karjalan kannaksella. Näissä taisteluissa Kuuterselän maella putosi pommi aivan hänen viereensä, eikä hän sen jälkeisistä tapahtumista itse muista juuri mitään. Häneltä aukesi valtimo räjähdysten voimasta ja hän järkyttyi täysin kykenemättä toimimaan järkevästi. Avuksi tuli hänen ryhmänjohtajansa alikersantti Elias Mustonen, joka karjasi hänet maahan ja komento sai Onnin heittäytymään ojaan. Ryhmänjohtaja juoksi nopeasti paikalle ja suojasi häntä, irrotti konepistoolin hinnan, teki siitä kiristyssiteen ja sai verenvuodon tyrehytymään, toimitti hänet komentokorsuun, jossa lääkintäaliupseeri ryhtyi jatkotoimiin. Täältä Onni Moskuvaara tajuttomana evakuoitiin hevostähtäillä ensin puolentoista kilometrin päässä olleelle Mustanmäen kenttäsidontapaikalle. Sieltä matka jatkui ensiavun jälkeen paareilla auton lavalla vielä 80 kilometriä Halilan kenttäsaaralan pihanurmikolle. Samalla nurmikolla oli toistasataa muuta potilasta, joiden joukosta aluetta kiertäneet kaksi lääkintämajuria olivat huomanneet Onnin silmäluomen pienen liikkauksen ja komentoaneet lääkintämiehet siirtämään hänet heti verensiirtoa varten säsätiloihin. Näillä toimenpiteillä, seuranneella siirrolla Viipurin sotasairaalaan ja sieltä edelleen Vaasaan, saatiin Onni Moskuvaara palaute-

tuksi takasin elävien kirjoihin, ja sotainvalidikuntoutuksen jälkeen vielä työelämään jälleenrakentamaan maatamme. Vaasasta hänet siirrettiin vielä Ouluun. Hänen jatkosotansa päättyi tähän vaikeaan haavoittumiseen Kuuterselässä, mutta vasta vuonna 1945 hän pääsi siviilitehtäviin.

Oman ryhmänjohtajansa ja auttajansa Elias Mustosen ja joukkueen varajohtajansa Hannes Kemppaisen Onni Moskuvaara tapasi seuraavan kerran vasta veteraanitapaamisessa Oulussa vuonna 1984, neljäkymmentä vuotta tapahtumasta, ja silloin lausuttiin liikuttavat kiitoksen sanat pelastajille.

Sotainvalidi Onni Moskuvaaran kokemasta on kirjoittanut mm. sotahistorioitsija, eversti evp, Niilo Lappalainen teoksessaan: Kuuterselkähän murtui. Tästä kertomuksesta on osia lainattu ainakin Sodankylän veteraanimatrikeliin ja Sotainvalidi-lehteen.

Toivotamme Onni Moskuvaaralle perheineen hyvää vointia ja kaikkea hyvää tuleville päville.

Jääkäriprikaatin killan juhlavuosi takana - tulevaisuus edessä

Vuosi 2012 oli Jääkäriprikaatin killan juhlavuosi. Se aloitettiin perinnetiloissa pidetyllä killan hallituksen juhlakokouksella 13.2.2012 päivälleen 50 vuotta killan Vaasassa pidetyn perustamiskokouksen jälkeen. Tuolloin kiltä aloitti toimintansa nimellä Jääkäripataljoona 1:n kiltä ry. Killan viimeisin sääntö- ja nimenmuutos tapahtui 26.04.1985 kun Jääkäriprikaatin kiltä ry rekisteröitiin. Killan kotipaikka on Sodankylän kunta ja toiminta-alue koko Suomen valtakunnan alue. Jääkäriprikaatin killan lippu nauhattiin ja vihittiin 10.03.1992 yhdistyksen 30-vuotisjuhlassa, joten kahden vuosikymmenen ajan on killan lippu liehunut eri puolilla maata tilaisuuksissa, joihin yhdistyksemme lipun käyttö kuuluu. Tästä ovat huolehtineet Jääkäriprikaatin killan paikallisosastot, joilla on hallussaan jääkäri värerein toteutetun lippumme painetut kopiot. Lipusta on myös valmistettu pienoislippu, jonka 1. kappale on nähtävillä Jääkäriprikaatin perinnehuoneessa.

Jääkäriprikaatin killan kunniamarssi on "Vapautemme turvaajat", jonka laulettu kantaesitys kuultiin killan 40-vuotisjuhlassa 08.03.2002.

Jääkäriprikaatin killan perustaminen jo toimivan jääkäriperinteitä vaalivan killan luomalle perustalle oli varsin luonnollinen päätös, mutta huomattavan ajan tällaisen asian käsittely kuitenkin niin killan jäsenistön

kuin vuonna 1979 perustetun Jääkäriprikaatin taholta vaati. Asian perusteellisen käsittelyn tuloksena syntyi Jääkäriprikaatin kiltä, jolla on mahdollisuus kattavasti vaalia jääkärien perinteitä nyt ja myös tulevaisuudessa. Vuosikymmeniä vaatineen työn tuloksena syntyneen Jääkäriprikaatin perinnetilan aineistot esittelevät osataan perinnejoukkojemme historiaa. Perinteiden vaalimiseen kuuluu toki muutakin kuin esittelytilojen vitriineissä oleva materiaali.

Jääkäriprikaatin kiltä juhli puolen vuosisadan olemassaoloaan Vaasassa kesällä 2012 samoissa tiloissa, missä kiltä aikoinaan perustettiin. Ohjelmaltaan arvokkaaseen juhlaan osallistui kaikkiaan noin sata killan jäsentä, joista kaksi osanottajaa olivat olleet mukana jo killan perustavassa kokouksessa puoli vuosisataa aikaisemmin. Juhlien ohjelmaan liittyi myös polkupyörämarssi Sodankylästä Vaasaan. Marssiin osallistuneet näyttivät yleistä kateutta herättävän tyytyväisiltä ja ylpeiltä juhlapaikalla.

Jääkäriprikaatin killan tarkoituksena on mm. maanpuolustushengen vaaliminen, Jääkäriprikaatin ja sen täydennysalueen väestön toisiinsa lähentäminen, jäsentensä keskeisenä yhdysiteenä toimiminen sekä killan piiriin kuuluvien historiallisten perinteiden ja yhteisten muistojen vaaliminen. Kiltä pyrkii edistämään Jääkäriprikaatissa palvelevien varusmiesten liittyvyyttä ja tukee toiminnallaan myös jäsenkuntansa sotien veteraaneja.

Killan varsinaiseksi jäseneksi pääsee jokainen Jääkäriprikaatissa palvellut tai palveleva hyvämaineinen Suomen kansalainen, jonka killan hallitus jäseneksi hyväksyy.

Hallitus voi hyväksyä killan varsinaiseksi jäseneksi muunkin täysikäisen hyvämaineisen Suomen kansalaisen, joka on kiinnostunut killan toiminnasta.

Jäsenyys edellyttää jäsenmaksuun sitoutumista, joka voi olla vuosittainen tai kertamaksu. Kiltä vahvistaa jäsenmaksunsa vuosittain. Varusmies, joka liittyy killan varsinaiseksi jäseneksi on vapaa siltä kulumassa olevalta toimintavuodelta, jolloin liittyminen tapahtuu. Killan jäsenmaksu on aina ollut hyvin kohtuullinen.

Killalla on myös kannattavia yksityisiä tai yhteisöjäseniä sekä kunniajäseniä. Killan jäsenet voivat muodostaa epäitsenäisiä rekisteröimättömiä paikallisosastoja.

Alueellinen toiminta perustuu käytännössä tällaisten paikallisosastojen aktiivisuuteen.

Edellä luetellut killan sääntöjen mukaiset jäsenyyskelpoisuudet eivät ole kovinkaan rajoittavia. Jäsenyys kuitenkin edellyttää aina killan hallituksen hyväksymistä.

Jääkäriprikaatin joukko-osastokillalla on tällä hetkellä hieman yli 800 jäsentä. Killan jäsenyysrakenne on hitaasti muuttumassa ja tämä on toki huomattu killassa. Aikaisemmin vahva ja myös toiminnallisesti aktiivinen perinnejoukkojemme veteraanien lukumäärä pienenee vähitellen. Jäljellä olevien veteraanien ikäkin alkaa jo usein aiheuttaa käytännön rajoituksia varsinaiseen aktiiviseen toimintaan osallistumiseen. Uusien jäsenten kertymä ei ole jokaisena vuotena 2000 luvulla pystynyt korvamaan poistuneiden jäsenten määrää. Suurin potentiaalisten uusien varsinaisten jäsenten

massa muodostuu Jääkäriprikaatissa varusmiespalvelustaan suorittavista nuorista miehistä ja naisista. Jäsenkertymä ei ole kuitenkaan ollut niin suuri kuin kiltä olisi toivonut. Kiltä joutuu miettimään tähän liittyviä syitä ja todennäköisesti hakemaan uusia ratkaisuja myös yhdessä Jääkäriprikaatin kanssa.

Lähivuosina tapahtuu voimakas jäsenrakenteen muutos joka

tapauksessa. Jäsenkentän alueellinen jakautuma myös muuttuu hietaasti tavalla, joka painottuu Jääkäriprikaatissa palvelevien varusmiesten kotipaikkakuntien alueellisen jakautuman mukaiseen suuntaan. Nykyisen valtakunnallisen toiminta-alueen tarkistamista ei Killan tarvitse kuitenkaan harkita. Sotien veteraanit ovat killan arvokas kohderyhmä niin kauan kuin yksikin veteraani on tarvitsemas-

sa mahdollista killan tukea. Uuden rakenteen vähitellen syntyessä killan jäsenistöön myös perinteisten käytännön toimintamuotojemme osittainen uudelleen tarkastelu tulee väistämättä tehtäväksi. Tässä on otettava huomioon myös jäsenistömme "kylmän sodan jälkeisen" sukupolven toiveet.

Jos maailman meno on lähivuosikymmeninä sellainen, että Jääkäriprikaatin kiltä ry viettää 75-vuotisjuhliansa, niin ne tulevat olemaan erilaiset kuin 50-vuotisjuhlamme vuonna 2012. Kuitenkin näissä mahdollisissa tulevilla juhlissa korostetaan edelleenkin maanpuolustushenkeä ja jäsenten keski-

näistä ystävyttä sekä arvostetaan vaalimiamme joukko-osastoperinteitä.

Juhlavuoden kunniaksi on killan internet-kotisivut uusittu ja päivitetty ja jo 18. vuosipainoksensa saanut Jääkäriprikaatin kiltakäsikirja on kokenut olemassaolonsa ajan suurimman muutospäivityksen sisällössään.

Kiltä kiittää perinnejoukko-osastoaan Jääkäriprikaatia päättäneen juhlavuotensa monipuolisesta tukemisesta ja toivottaa Jääkäriprikaatille parhainta menestystä edessä olevissa haasteissa puolustusvoimauudistuksen toteutusjärjestelyissä. Näiden haasteiden toteutukseen valmistautuu kiltakin omalta perinteenvaalinnan osalta.

Joukko-osastokiltatoimintaa
13.02.1962 alkaen

Kiltaveli Martti Lihuala (1916 – 2012) in memoriam

Martti Lihuala syntyi Selma ja Frans Kangas-Lihualan suurperheeseen 01.01.1916 kahdententoista lapsena. Maatiloilla elettiin täysin omavaraistaloudessa. Työhevokset, monipuoliset kädentaidot, työväki ja lapset pyörittivät raskasta maatilaa arkea. Sähköt saatiin Kangas-Lihualan, kun Martti oli 8-vuotias koulupoika. Hänen koulunkäyntiinsä kuului kiertokoulu kylällä, vähän poikakoulua Lauttakylässä ja yksivuotisen maamieskoulun.

Matemaattisesti lahjakkaana hän olisi halunnut käydä enemmän kouluja, mutta tilan kiireet estivät haaveen. Maatilan isännöiden hän joutui ottamaan varhain vain 20 vuotiaana puolisonsa Sylvin kanssa isänsä varhaisen kuoleman vuoksi.

Martti Lihualan sota-ajasta tuli poikkeuksellisen pitkä ja raskas. Isäntä lähti 15 kk kestäneeseen varusmiespalvelukseen 07.09.1938. Hän palveli Kannaksella Terijoella Jääkäripataljoona 1:ssä ja joutui miinoitusalikersantin komennuksellaan todistamaan rajan pinnassa talvisodan aloittaneet "Mainilan laukaukset", kun niistä osa osui heidän majapaikkaansa Kellomäen VPK:n taloon. Talvisota alkoi 30.11.1939 ja Martin isänmaan palvelus jatkui suoraan Jääkäripataljoona 1:ssä.

Kollaajoella 24.01.1940 hän haavoittui vaikeasti vastahyökkäyksessä tullen tajuihinsa vasta kolmen vuorokauden kuluttua Sortavalan sairaalassa. Jatkosodassa Martti Lihuala haavoittui uudelleen jalkoihin ja käteen. Tästä hän toipui Helsingin sotilassairaalassa. Martin koettelemukset eivät jääneet vain omiin haavoittumisiin. Hänen 5 vuotias tyttärensä ja nuori vaimonsa kuolivat sodan aikana. Lisäksi hänen kaksi veljeään kaatui rintamalla ja sodan loppuvaiheessa Martti itse sairastui vielä vakavaan aivokalvontulehdukseen.

Rauhan tultua Martti Lihuala maanviljelijänä ja maatalon isäntänä eli ajassa ja katsoi eteenpäin. Kotikuntansa Huittisten kehittämiseen hän uhrasi vuosikymmenet aikaansa. Huittisten tultua kauppalaksi, hän toimi kauppalahallituksen varapuheenjohtajana. Myös Huittisten seurakunnassa hän toimi aktiivisesti kolme vuosikymmentä.

Martti Lihualasta tuli killan aineisjäseneksi liityttyään suuri Sodankylän ystävä, joka useita kymmeniä kertoja vuosikymmenien aikana matkusti kiltatapaamisiin Sodankylään ja osallistui lisäksi usealle kiltamatkalle entisille sotien aikaisille taistelupaikoille, joilla hän

Martti Lihuala luovuttaa tämän kirjan Jääkäriprikaatin perinnehuoneeseen.

Tämä uusitamentti oli Lihualan takin rintataskussa 25.1.1940 haavoituksessa Kollaalla "tappokukulla".

Ensin Lihuala sai osuman selkään ja toinen luoti tuli kyljestä sisään läpi vasemman keuhkon ja rinnasta ulos samalla rikkoen tämän taskussa olleen uudentamentin.

SODANKYLÄ Maaliskuu 1996

Martti Lihuala
Martti Lihuala

muisteli muiden iloksi omakohtaisia kovia kokemuksiaan sotien aikana. Avoimena ja rehtinä suomalaisena hän tuli toimeen kaikkien kanssa ja hänen läsnäoloon tapahtumissa arvostettiin. Jääkäriprikaatin perinnetiloissa on hänellä Kollaalla rintataskussaan ollut Uusi testamentti, jonka luoti on läpäissyt. Tämän kirjan hän kertoi pelastaneen hänen henkensä Kollaalla. Tästä kiitollisena hän neuvoi ryijyn, jonka sitten lahjoitti 11.03.1979 perinnejoukon perinnetiloihin esille laitettavaksi. Ryijy on esillä Jääkäriprikaatin perinnetiloissa kertomassa omaa tarinaansa.

Killan aineisjäsenenä Martti Lihuala oli koko jäsenyysaikansa ja lisäksi vuodesta 1996 alkaen killan valtuuskunnan jäsen kuolemaansa saakka. Kilta-ansioistaan hänet palkittiin mm. Jääkäriprikaatin Lapin Jääkäristillä v. 2002 ja Hopeisella Kiltaristillä v. 1990.

Killan hallitus ja jäsenistö tekevät kunniaa pitkän elämän nähneelle perinnejoukon sotien veteraanin valoisalle muistolle.

Everstiluutnantti Lauri Korhonen in memoriam

Killan 50-vuotisjuhlavuoteen mahtui sekä ilon että surun juhliä. Vuoden aikana koimme raskaana menetyksenä sen, että kolme kiltamme tehtävissä ansioitunutta kiltaveljeämme kuoli lyhyen ajan sisällä. He kaikki olivat vuosikokouksen killan valtuuskuntaan valitsemia jäseniä. Heistä Olavi Turusen ja Martti Lihualan lisäksi kuoli myös entinen kiltamme puheenjohtaja, everstiluutnantti Lauri Korhonen. Hän kuoli tapaturmaisesti liikenneonnettomuudessa syyskuun 20. päivänä kotipaikkakunnallaan Hyvinkäällä. Lauri Korhonen suoritti varusmiespalveluksensa Pohjanmaan Jääkäripataljoonassa Vaasassa, tullen upseerikokelaana tuolloin kotiutessaan syyskuussa 1961 palkituksi Jalkaväen Säätiön mitalilla. Hänen isänsä oli jo aikoinaan palvelut nuorempana upseerina Polkupyöräpataljoona 1 – Jääkäripataljoona

1:ssä Terijoella 1934 – 38 ja kenraalina Pohjois-Suomen Sotilasläänin komentajana 1966 – 1971 Oulussa ennen reserviin siirtymistään. Nykyisen Lapin Jääkärien tie oli siten sekä isälle että pojalle tuttu monista yhteyksistä. Lauri Korhonen arvosti erityisesti komentajuuttaan Lapin Jääkäripataljoonassa 27.04.1984 – 26.05.1987, ollen järjestyksessä joukon 27. komentaja. Hän oli juhlistamassa aikanaan komentamansa joukon 90-vuotisjuhlaa Sodankylässä 11.03.2011. Hän jäi myös viimeiseksi kiltamme jäseneksi, joka kiltta-ansioistaan palkittiin Maanpuolustuskieltojen Liiton Kilta-ansiomitalilla, joka hänelle luovutettiin killan kesäpäivillä Kauhavalla kesällä 2010. Tämä siksi, että kiltamme erosi liitosta tämän jälkeen vuoden 2011 lopussa. Iloisena ja elämänmyönteisenä luoteeltaan Laurilla oli aina pieni kuje mielessään, ketään

kuitenkaan tarkoituksella loukkamatta. Erityisesti muistuu mieleen hänen uhkarohkea kurkistuksensa talven muodostaman lumilipan yli kohti yli puolen kilometrin tyhjyyttä Ruotsin korkeimman tunturin Kebnekaisen huipulla ystävyysjoukko-osastovierailun yhteydessä Kiirunan Jääkäriyrykmenttiin kevättalvella 1985. Me muut paikallolijat jähmetyimme kauhusta tästä kujeesta. Lauri Korhonen ehti kiertää maailmaa paitsi sotilaana YK:n rauhanturvatehtävissä useissa kohteissa, myös Arja-vaimonsa kanssa heille rakkaan karavaanari-harrastuksen matkoilla. Näistä matkoista Lauri kirjoitti muistelukuvia myös Etupyörä-lehteemme.

Lauri Korhonen oli syntynyt 09.08.1939 Kontiolahdella. Hän johti kiltamme sen puheenjohtajana vuosina 1985 – 1987. Kiltaveljet ja sisaret tekevät kunniaa hyvän ystävämme kauniille muistolle.

Pohjan prikaatin kilta lahjoitti television varusmiesten käyttöön.

Killan syystapaamiseen Sodankylään kokoontuneet kiltalaiset ryhmittivät kuvaan Sattasessa uudelle sijoituspaikalleen siirretyn Jänkääkärien kotiuttamiskiven (02.11.1944) ympärille. Killan kunnioittavat kiitokset Sodankylän kunnalle ja Jääkäriprikaatille siirron toteutuksesta. Tulevan kesän aikana saadaan asiasta kertova kolmikielinen esittelytaulu valmiiksi kiven viereen (kuvan oikeaan reunaan).

Sotilasmestari Veikko Korkka, sotiemme veteraani

Veteraanin sotatie Syväriltä Kilpisjärven arktisiin olosuhteisiin
Haastattelu:

Evl Jouko Lahdenperä

"Olen Veikko Korkka, synnyin Metsäpirtin Tapparissa 1.4.1925 Laatokan rannalla, josta oli neljä-sataa metriä valtakunnan vanhaan rajaan. Pikkupojasta saakka ihailin sotilaita. Rajavartioasema oli meidän kotikylässä ja rajamiehet kävivät meiltä aina ostamassa äidin tekemiä piirakoita. Heillä oli aseet mukana ja minä silittelin aseita ja ajattelin, että jos tommosen joskus saisin. Niin pienestä kun muistan ajattelin, että kun minusta tulee iso niin ryhdyn rajamieheksi.

Kun talvisota syttyi 30.11.1939 rajaseutu evakuoitiin ja meidät siirrettiin Pieksämäelle Naarajärven lentokentän viereen, jossa pelkäsimme talvisodan ajan. Kun jatkosota alkoi kesällä 41, olin Inarissa Kaamasen tietömaalla. Reserviläiset kutsuttiin palvelukseen ja meidät nuoremmat lastattiin autoon ja kuljetettiin Petsamoon Parkkinan kylään. Siellä muodostettiin linnoitusosasto 4, joka oli Päämajan alainen. Se alistettiin saksalaisille ja olimme saksalaisten muonissa. Meillä oli suomalainen työnjohto ja teimme tietä Parkkinan kylästä kohti Muurmanskia.

Saksalaiset hyökkäsivät kahden divisioonan voimin tien suunnassa kohti Muurmanskia. Se oli se Vuoristoarmeijakunta. Siellä jou-

duin tämän sotatilan kanssa tekemisiin ensimmäisen kerran. Mutta kun tuli kylmä ja satoi räntää, niin kirjoitin äidille, että lähettää minulle virkatodistuksen, jotta pääsen täältä pois. Vein virkatodistuksen päälliköllemme reservin luutnantti Toivoselle. Hän katsoi sitä ja totesi: "Poika on irrotettu tissistä vähän liian aikaisin." Olin kuu-dentoista vanha silloin. Sieltä tulin sitten Pohjanmaalle, jossa äiti oli evakossa.

Ei minua se siviilihomma huvittanut. Menin Seinäjoen sotilaspiiriin ja väittelin vähän aikaa kutsuntaväepelin kanssa, joka sanoi, ettei sinne Karjalan kannakselle pääse. Panin vastaan ja niin hän passitti minut Valkjärvelle, jossa olin syksystä jouluuun. Sitten siirrettiin Äänislinnaan ja siellä olin pari viikkoa. Lastattiin vaunuja ja purettiin. Jäätynyttä perunaa avovaunuissa. Talven mittaan siirryttiin etelään Tokarin asemalle ja siitä Homorovitsin suuntaan menevää tietä Vitman kylään Syvärin varteen. Kylässä oli myös 11.D:n komentopaikka. Heiskanen eli "Kylmä Kalle" oli divisioonan komentajana.

Siellä kaivettiin asemia Syvärin pohjoisrannalle. Joukot olivat 30 - 40 kilometriä Syvärin takana Homorovitsin suunnassa. Minä ajelin hevosta ja hevosella hain postia ja muuta Tokarin asemalta, jonne oli matkaa jotain 27-28 kilometriä. Erällä matkalla tuli lotta minua vastaan ja kysyi, että mitä sinä Veikko täällä teet, lotta oli serkkuni Elisa Hämäläinen kotipitäjästä. Hän kertoi, että on kenttäsaaralassa lottana. Semmoinen tapaus. Sitten keväällä, en päivämäärää muista, tuli marskilta käsky, että kaikki alle 18 vuotiaat pois rintamalta. Minäkin sain litteran. Tokarin asemalla kävin täisaunassa. Muuten ei päässyt junaan. Sitten junaan ja kotirintamalle, jossa oli kova työvoimapula. Jouduin kutsuntaan v. 43 talvella ja alokkaaksi jalkaväen koulutuskeskus 4:ään, joka oli Enäjärvi - Korpjärvi alueella. Sitten ryhmänjohtajakurssille,

joka kesti kolme kuukautta. Aliupseerikoulu loppui v. 43 syyskesällä ja jouduin Lappeenrantaan koulutuskeskukseen ryhmänjohtajaksi ja santsariksi aliupseerikouluun. Muut vietiin rintamalle, mutta minua ei. Kysyin asiaa päälliköltä. Hän sanoi, että Korkka teitä tarvitaan täällä. Minut ylennettiin 24.6.44 alikersantiksi.

Kesäkuun aikana koulutuskeskus siirrettiin Parolaan, jossa koulutettiin v. 26 syntyneitä, jotka sitten rauhan tultua nekin kotiutettiin. Ryhdyimme valmistautumaan Lapin sotaan.

Meidät koottiin ja siirrettiin Urjalaan ja muodostettiin pataljoona N. Syksyn mittaan meidät siirrettiin Oulun lähelle Martinniemeen. Kun Tornion mähinnousu oli tapahtunut, meidätkin siirrettiin laivoilla Röyttään ja Tornion kaupunkiin. Olimme siellä jonkinlainen varuskuntapataljoona tai täydennyspataljoona. Sota jatkui Muoniosta pohjoiseen ja Jalkaväkirykmentti 11:ta reserviläisiä ruvettiin kotiuttamaan. Meidät siirrettiin Muoni-oon ja muodostettiin uudestaan Jalkaväkirykmentti 11:sta yksikköjä. Minäkin kuuluin toisen pataljoonan viidenteen komppaniaan. Päällikkönä oli ensin luutnantti Rantala Porilainen rikosetsivä. Sitten tuli päälliköksi kapteeni Viljo Vierimaa. Reserviläiset olivat joukkueenjohtajina, mutta valvontakomission käskystä nekin piti kotiuttaa.

Näin meistä 25 alkuvuodesta syntyneistä alikersanteista tehtiin joukkueen johtajia. Alikersantti Matti Kurki Ensosta oli neljännen joukkueen johtaja. Alikersantti Risto Matoniemi Lammilta oli kolmannen joukkueen johtaja. Toisen joukkueen johtaja oli alikersantti Majuri Hollolasta, elää tänäkin päivänä Lahdessa. Minusta tuli ensimmäisen joukkueen johtaja. Sanoin, ettei minulla ole vastaavaa koulutusta. Tähän kotiutuva joukkueen johtaja antoi neuvon, että hiihtäkää edessä, kyllä ne perässä tulevat.

Sillä kokoonpanolla harjoitettiin, ammuttiin, tervattiin sukia ym. Saimme hyvät varusteet. Kahdet uutta vastaavat lapikkaat, puoliturkit ja turkisliivit. Ne olivat todella tarpeen. Jouluksi hiihdim-

me Karessuvantoon, jossa Jalkaväkirykmentti 8 oli etulinjassa. Me olimme reservinä. Joulua vietettiin Karessuvannossa. Ilmahyökkäyksessä menetimme ensimmäiset miehet, kaksi haavoittui ja yksi rovaniemeläinen kaatui. Nimeä en muista. Joululahjoina saimme tuntemattoman sotilaan paketteja Ruotsista. Meidän yksikössä, jonka vahvuus oli noin 150, joka mies sai paketin. Siinä oli kaikkea hyvää mitä me ei oltu saatu, suklaata, kahvia, teetä, kaakaota ja sokeria ja muuta hyvää. Kaiken lisäksi oli kaksi valkoista kynttilää, joita käytettiin suksien voiteluun kun muuta ei ollut.

Joulun jälkeen otimme rintamavastuun Karessuvannon pohjoispuolella Markkinan kylän kohdalla. Meidän asemat oli Lätäsenonjoen eteläpuolella ja saksalaiset olivat siinä pohjoispuolella. Siinä opeteltiin sodankäyntiä vartiointia ja partiointia kunnes 11.1.45 saksalaiset irtautuivat Lätäsenon pohjoispuolelta ja vetäytyivät aina Kilpisjärvelle saakka. Kärkikompaniana lähti ensimmäisen pataljoonan ensimmäinen komppania, joka oli täysvahva kiväärikomppania. Johtajana oli Mauri Valkonen. Hänen veljensä Pentti oli kaatunut Tornion taisteluissa.

Toinen pataljoona lähti toisessa portaassa ja meidän komppania johtajanaan kapteeni Viljo Vierimaa. Ensimmäinen komppania saavutti Kilpisjärven eteläpään 16. tammikuuta ja me tulimme muutama päivä myöhemmin. Etulinja muodostui Kilpisjärven eteläpään tasalle siten, että komentopaikka oli Muotkatakan juuressa ja tukikohta Kaira oli tien suunnassa kilometri eteenpäin.

Meidän tukikohta Martti oli Ailahkavaaran suuntaan ei kuitenkaan vaaran päällä vaan Kolkko-avien kohdalla. Seuraava tukikohta oli Ailahkavaaran itäpäässä, Ailahkajärven eteläpuolella. Se oli avoimella sivustalla oleva äärimmäinen tukikohta, Pentti nimeltään. Pentti oli siellä tukikohdan päällikkönä. Kun tukikohtia muodostettiin niin silloin tuli kadettiupseereita tukikohtien päälliköiksi ja me alikersantit jäimme pienempien tukikohtien päälliköiksi. Minäkin olin siellä Taatsavaaran kupeella lähel-

lä Ruotsin rajaa. Siellä oli yksi tukikohta, jonka päällikkönä olin muutamana viikkoa. Seuraava vaihe oli, kun saksalaiset vetäytyivät Pikkuvaaralta ja Salmivaarasta, jonka seurauksena ensimmäinen komppania miehitti Salmivaaran ja pikkuvaaran. Meidän komppanian viides joukkue miehitti Ailahkavaaran, jonka pituus on kahdeksan kilometriä ja leveyskin noin kaksi kilometriä. Olimme siellä yhtäjaksoisesti neljätoista vuorokautta sissimuonilla. Sissimuonaa tuotiin huollosta Salmivaaraan, josta me haimme ne ahkiolla.

Osa muonista oli pilaantunutta, homeista, ne oli pakattu jo vuonna 40. Vain pienet lihapurkit olivat syötäviä. Lisäksi saatiin Tornion sotasaaliina saatuja saksalaisia hernepurkkeja, joissa oli varsineen murskattuja herneitä.

Teltat, aina kaksi päällekkäin, kaivettiin lumeen ja lumesta tehtiin suojavallit tuulta ja viimaa vastaan. Tunturikoivu paloi pystykaminoina hyvin. Pystykaminat saatiin Karessuvannossa. Sitä ennen oli käytössä sammakkokaminat, jotka olivat huonoja Lapin olosuhteisiin.

Hiihtomarssin aikana oli pakasta 51 astetta. Lukema saatiin, kun kapteeni Vierimaan käskystä lähetti Packalen hiihti Ruotsin puolelle, jossa oli pari taloa. Hiihdettiin lumipuvut päällä, reppu selässä ja turkki repun päällä, josta sen sai helposti päälle. Jalkineet otettiin 1-2 numeroa suuremmat, jotta sukkia ja rättejä mahtui enemmän.

Aseet pidettiin kuivina ja niitä aina välillä käsiteltiin ja varmistettiin niiden toimintakunnosta. Kerran konepistoolimies yritti ampua kettua, mutta ase ei toiminut. Hänellä oli kolme rumpulipasta, joita ei saanut lipastaa täyteen niissä olosuhteissa. Lahti-Saloranta pikakivääri oli vaikea pidettävä toimintavalmiina, se oli tehty jotenkin liian tiukaksi. Venäläinen Dektarjev sen sijaan toimi hyvin.

Vaikeinta oli jatkuva nälkä sissimuonan aikana. Täitä oli kaikilla. Huolto oli hevosten varassa ja vain elintärkeät asiat voitiin hoitaa. Puutteista huolimatta pahoja paleltumia ei tullut. Kapteeni Vie-

rimaa oli pohjoisen poikia ja osasi pitää miehistään hyvää huolta.

Seuraava vaihe olikin, että saksalaiset vetäytyivät Suomen puolelta pois. Kapteeni Valkosen johtama partio nosti lipun, itse asiassa 26.4. klo 01.15 pyykillä. Valkonen piti puhuttelun ja ammutti kunnialaukaukset. Pataljoonan komentajan toimesta nostettiin jo isompi lippu päivällä 26.4 ja 27.4 rykmentin komentaja, jonka mukana oli jo lehtimiehiä ja valokuvaajia, nosti sotailipun pyykillä. Tällöin tavattiin myös saksalaisia upseereita, jotka ilmoittivat ettei suomen alueella ole enää saksalaisia joukkoja.

Tämän jälkeen meidän yksikkö siirrettiin Siilastuvan maastoon ja muodostettiin tukikohdat Jehkastunturille lähelle Norjan rajaa. Meidän joukkue oli Pikku Mallan päällä tehtävänä rajan varmistus. Ei tiedetty missä saksalaiset olivat. Mutta mitään häiriötä ei ollut saksalaisten taholta. Saksalaiset antautuivat Norjassa samoihin aikoihin kuin emämaassakin. Meidät koottiin Siilastuvan maastoon, jossa pataljoonan komentaja everstiluutnantti Loimu piti meille puhuttelun. Kiitteli meitä hyvistä suorituksista, että olemme selviytyneet talven ankarista pakkasista. Jaettiin 6 kappaletta kunniamerkkejä, vapaudenmitali toisen luokan, jonka minäkin sain. Tämä tapahtui 20.5.45. Tämän jälkeen lähdin seitsemän päivän lomalle. Ymmärsin niin, että kun minusta ja alikersantti majurista oli tehty ylennysesitys, joka ei mennyt läpi, niin sain loman. Eino majurin nimi mainittiin taistelukertomuksessa. Eino olikin todennut, että olisi ottanut mieluummin loman.

Minä lähdin lomalle. Autotie oli Karessuvantoon saakka, jonne oli yli 100 kilometriä. Lomalaiset kävelivät Kilpisjärveltä Hietajoelle, tarkastiottaen se on siinä Karessuvannon pohjoispuolella. Minä kävelin kumiteräsaappaisilla ja minulla oli jalkapohjat rakkoja täynnä. Jouduin joukkosidontapaikalle muutamaksi päiväksi ja sen jälkeen jatkoin lomalle ja tulin 19.6.45 lomalta. Sain rykmentistä lisää lomaa ja vähän tehtäviä. Olin niin kauan lomalla, että yksikkö on tullut Tornioon 18.6.45. Kun tulin lomalta aamulla, niin menin yksik-

köön, joka oli Tornion seminaarin lähellä paraakeissa. Siellä vielä kaikki nukkuivat. Ne olivat tulleet sen saman reitin eli jalan Karessuvantoon, autoilla Aavasaksalle ja lopun matkaa junavaunuissa. Täällä Torniossa oli sotasaalistavaroiden keruuta ja työpalvelusta. Sotasaalistavarat koottiin Pikkuberliinin aseman seutuville.

Muistini mukaan 26.6 tuli ilmoitus Kemijokisuulta, että siellä on kaatunut suomalainen sotilas ja sain tehtäväksi hakea hänet pois. Ajettiin autolla sinne ja kannettiin laitureita pitkin ja vietiin Kemiin. Kemijoen yli oli ponttoonilta, rautatiesilta oli epäkunnossa. Kaatuneita kokosivat muutkin yksiköt. Kun meille tehtävä tuli niin väpeli Karjalainen sanoi, että sinultahan se käy, kun olen jo niihin tutustunut.

29.6 tuli ilmoitus Alavojakkalasta, talon isäntä oli löytänyt joesta suomalaisen sotilaan. Saimme komentantista kuorma-auton ja arkun ja menimme sinne. Hinasimme veneellä rantaan ja huomasimme että hänellä on komentohihna ja värinkin arvomerkit. Yritimme nostaa, mutta ruumis oli niin laho, että jalat menivät polvesta poikki ja niin me upotimme arkun veteen ja sillä nostimme. Maalla kaatelimme liian veden pois ja ajoimme komentantinvirastoon Tornioon, jossa pantiin nimilappu päälle ja kotiosoite ja saimme käskyn viedä se Kemin asemalle, jonne oli vaunu tilattu.

Menomatalla sattui meistä hupaisa tapahtuma. Yksi naisihminen ajoi pyörällä ja halusi kyytiin. Me pysäytimme ja otimme hänet kyytiin. Arkku oli lavalla pressun alla ja hän kysyi eihän teillä vain ole vainajaa tuolla pressun alla, minä sanoin ettei ole ja niin hän tuli kyytiin. Kemijoen ylimenopaikalla jouduimme pysähtymään ja silloin haju oli hyvin voimakas. Nainen hyppäsi autosta ulos ja parkaisi, että teillä sittenkin on se vainaja siellä. Nostimme pyörän alas ja tämä nuori nainen jatkoi matkaansa. Me veimme arkun Kemin asemalle ja laitoimme vaunuun ja vaunun kulmiin pantiin vielä pienet kuuset ja asemalta pantiin kotiosoite. Olihan hän aika pehmyt kaveri. Tällaisia komennuksia niitä tuli.

Heinäkuun alkupäivinä tuli komennus Alatornion kirkolle. Siellä oli Tornion taistelujen aikana kaatuneita haudattuna tilapäisesti raakalauta-arkkuihin noin puolen metrin syvyyteen. Kaivoimme ne esiin ja nostimme kirkon varjon puoleiselle seinustalle, josta kuorma-auto ne haki. Me olimme siellä kahtena tai kolmena päivänä. Lukumäärää en muista. Niitä saattoi olla kuusi tai seitsemän.

Se oli siinä 15. tai 16.7.45 kun Pikku-Berliinin asemalla lastattiin sotatarvikkeita junanvaunuuihin vietäväksi Venäjälle. Varsinkin ampumatarvikkeet, jotka oli saksalaisilta saatu piti viedä Venäjälle. Lastattiin viimeisiä vaunuja. Meidänkin yksiköstä oli siellä ryhmän verran miehiä. Tuovinen oli siellä ryhmänsä kanssa. Kuului valtava räjäys. Henkiin jääneet kertoivat, että viimeiseen vaunuun lastattiin panssarirykin ja kauhun ammuslaatikoita.

Asemestari, joka valvoi lastaamista varoitti, että kaikki on kylä tarkastettu, mutta siellä saatavaa olla ammuksia, jotka ovat herkistyneet syystä tai toisesta. Osa lastausporukasta oli ratapenkalla tauolla. Nämä kuolivat heti, koska koko vaunu räjähti. Asemestari ja autonkuljettaja säilyivät hengissä ja jotkut muutkin. Siitä räjähti tai paloi viisi tai kuusi vaunua.

Rautatieläiset kunnostautuivat siten, että Tornion asemalla oli veturi. He ottivat sen eteen kaksi tai kolme halkovaunua. Vaunumies konttasi vaunujen alitse niin lähelle kuin uskalsi ja katkaisi lastatun junan. Näin saatiin junan suurin osa vedettyä pois. Veturimies ja asemamies palkittiin korkeilla kunniamerkeillä. Oli liikkeellä huhu, että jos koko juna olisi räjähtänyt, niin osa Tornion kaupungista olisi tuhoutunut tai ainakin aseman puoli.

Räjähdyspaikka eristettiin ja seuraavana päivänä alkoivat raivaustyöt. Räjähättömiä ammuksia, kaiken näköisiä, oli satojen metrien etäisyydellä. Esimerkiksi aseman pohjoispuolella olevan puutalotehtaan seinä oli aivan päreinä, niin kova paine siinä oli. Ainakin viikon ajan me kävimme siellä. Ensiksi keräsimme sotilaiden jäännöksiä paperisäkkeihin. Eihän

niitä voinut tunnistaa. Alikersantti Tuovisen olimme tunnistavinamme, koska hän oli iso mies. Panimme säkkiin osia ja nimen päälle. Tuovinen sitten aikanaan siunattiin kotipitäjänsä sankarihautaan.

Sitten tapasin luutnantti Laakson partion sotilaita, jotka jäivät partioreissulla saksalaisten vangiksi Kilpisjärvellä. He olivat tulleet Tornioon ja olivat eristyksissä Seminaarilla. Menin tapaamaan poikia. Ovella oli vartiomies, mutta sanoin tälle, että minulla on niille asiaa. Vein pojille tupakkaa. Samaan aikaan paikalle tuli toisen pataljoonan komentaja everstiluutnantti Santavuori. Hän tervehti meitä kaikkia kädestä ja kun tuli minun kohdalle, hän kysyi mitä varten minulla on niin puhdas pusero. Sanoin vaihtaneeni varastolla. Hän huomasi etten ollut samaa porukkaa ja hän sanoi, että perästä kuuluu. Mutta ei koskaan mitään kuulunut. Passiin sain hyvät arvostelut. 1.8.45 meidät lomautettiin.

Passien jaon yhteydessä minulle ja Eino Majurille tarjottiin kersantin vakanssia. Meitä ei silloin kiinnostanut ja lähdimme passit kourassa siviiliin.

Yritin Immolassa rajavartiostoon, mutta siellä oli muitakin hakijoita enkä päässyt. Tavoitteena oli rajakersantin vakanssi. Menin sitten Lahteen Jääkäripataljoona kolmeen ja sain vakanssin. 1949 pääsin kanta-alipuseerikoulusta ja menin pataljoonaan kouluttajaksi. Kolmen vuoden kuluttua sain ylikersantin vakanssin ja arvon. Alipuseerikoulun johtajana oli tuolloin Tuure Toivonen, joka oli Tornion taisteluissa pataljoonan komentajana kunnes haavoittui.

Sitten Jääkäripataljoona 3 lakkautettiin ja siirrettiin Haminaan. Sain kuitenkin paikan Hämeen Ratsurykmentissä. Harrastin hiihtoa ja suunnistusta Toivo Ojan johdolla, hän oli urheiluvastaava. Aapo Savolaisen johtamassa partiossa voitimme puolustusvoimien mestaruuden. Olin kouluttaja 16-17 vuotta ja jäin eläkkeelle 1970 tammikuun 15.päivänä. Sen jälkeen olin vielä huonekaluliike Askon palveluksessa ja sain sieltä lisälätkettä."

Jääkäritoimikunta varusmiesten asialla

Jääkäriprikaatin JTK, eli jääkäritoimikunta, toimii varusmiesten äänenä ylemmille tahoille, jotta varusmiehiä pystyttäisiin kuulemaan ja heidän palvelustaan parantamaan. Jääkäritoimikunnan tärkeimpiä tehtäviä ovat varusmiesten palveluksen parantaminen, armeijassa viihtymisen lisääminen ja tätä kautta tietenkin palvelusmotivaation parantaminen.

Jääkäritoimikuntaan (1/13) toimihenkilöihin kuuluvat alikersantti Matias Mourujärvi, sihteeri alikersantti Antti Leinonen, sekä työ – opinto – ja sosiaaliamies jääkäri Roni Ounaslehto.

JTK:n tilat

JTK:n tilat sijaitsevat Sodankylän Sotilaskodin alakerrassa, sama tila toimii toimihenkilöiden työhuoneena ja iltaisin varusmiesten yleisenä hengailupaikkana. JTK:n tilat ovat varsin suositut varusmiesten keskuudessa, sillä ne tarjoavat paikan rentoutua, tai hoitaa esimerkiksi siviiliasioita. JTK:n tiloissa voi tehdä monenlaista. Tilassa on kuusi tietokonetta varusmiesten vapaaseen käyttöön, sekä kaksi konetta toimihenkilöiden käytettäväksi. JTK: tilat ovat tietenkin varustettu televisiolla, kahdella playstation 3 konsolilla. Mahdollisuus on myös vain istua ja pelata lautapelejä tai vaikka heittää tikkaa. JTK:n tilat ovat kaikkien va-

rusmiesten käytössä arvosta riippumatta ja olemme myös pyrkineet siihen, että jokainen tuntisi itsensä tervetulleeksi JTK:n tiloihin viettämään aikaa.

JTK:n työkuvaan kuuluu myös soittohuoneen ylläpitäminen, joka sijaitsee tilojen läheisyydessä.

LYSY – Lyhyin Syöksyin

Jääkäritoimikunta toimittaa joka viikko lyhyin syöksyin lehtisen, jossa ilmoitetaan varusmiehiä koskevista asioista, esimerkiksi opiskeluun liittyvistä asioista. Lysyssä kerrotaan myös totta kai palveluksen aamujen pituus. Sarjakuvia ja huumoriakin löytyy aina iltojen iloksi.

Yhteistyö Sotilaskodin kanssa

Jääkäritoimikunta toimii yhteistyössä Sotilaskodin kanssa. Sotilaskoti on omalla tukemisellaan ja erilaisilla lahjoituksilla ja hankinnoilla tukenut varusmiesten viihtymistä Sotilaskodissa ja JTK:ssa. JTK:n toimihenkilöt ovat ottaneet myös osaa Sotilaskodin kuukausittaisiin johtokunnan kokouksiin.

Kerhotoiminta

Jääkäritoimikunnan tärkeisiin tehtäviin kuuluu myös erilaisten lii-

kuntakerhojen ylläpitäminen ja järjestäminen. Erilaisia liikuntakerhoja ovat olleet jalkapallokerho, kamppailukerho, uintikerho, salibandykerho, naistenkerho, pingikerho ja lentopallokerho. Toimikaudella 2/12 Jääkäriprikaatissa osallistuttiin maanlaajuiseen massaliikuntakampanjaan, jonka myötä järjestettiin esimerkiksi yksiköiden välinen jalkapalloturnaus sekä salibandyturnaus. Massaliikuntakampanjan aikana järjestettiin prikaatin ympärijuoksu ja liikuntailtapäivä. Sotilasurheiluliitto palkitsi Jääkäriprikaatin hyvin suoritusta massaliikuntakampanjasta Helsingissä 23.11.2012. Hyvin onnistuneen massaliikuntakampanjan ansiosta on erilaisten turnauksien ja tapahtumien järjestämistä päätetty prikaatissa jatkaa tulevaisuudessa.

Jääkäritoimikunnan näkyvyys

Jääkäritoimikunta on osallistunut ja tulee vastaisuudessa osallistumaan VMTK:n erilaisiin kokouksiin. 2/12 toimihenkilöt osallistuivat VMTK kokoukseen Vekarajärvellä 10. - 11.10.2012 ja Varusmiesliiton seminaariin Helsingissä 15. - 16.11.2012, sekä Hämeenlinnassa puolen vuoden välein järjestettävälle VMTK päiville. VMTK päivät järjestetään seuraavan keran Jääkäriprikaatissa toukokuussa 2013.

Auk II/12

*Kurssin II/12 priimus, alikersantti Katariina Sylvia Mokki
Kiväärilinjan priimus, alikersantti Aleks Niilo Johannes Silvola
Tiedustelulinjan priimus, alikersantti Eetu Kemppanen
Kranaatinheitinlinja, Tulenjohtolinjan priimus, alikersantti Kalle-Eemeli Hentilä
Kranaatinheitinlinja, Tulasemalinjan priimus, alikersantti Roope Oskari Jussi-Pekka
Panssarintorjuntalinjan priimus, alikersantti Katariina Sylvia Mokki
Moottorilinjan priimus, alikersantti Samuli Aleks Jussheikki*

Jalkaväen aliupseerikurssi 212

Jääkäriprikaatin Jalkaväen aliupseerikurssilla koulutetaan oppilaita kivääri-, tulenjohto- (KRH), tulasema- (KRH), tiedustelu-, panssarintorjunta- ja moottorilinjoilla ryhmänjohtajatehtäviin. Valtaosa koulutettavista on alun perin Jääkäriprikaatin omia varusmiehiä mutta osa saapuu koulutukseen Lapin lennostosta ja Lapin ilmatorjuntarykmentistä. Lisäksi aliupseerikurssilla koulutetaan sisiradistialiupseereja joka toisesta saapumiserästä.

Huollon eri toimialueille erikoistuvat tulevat ryhmänjohtajat saavat aluksi perustaidot ryhmän johtamisesta ja taistelusta aliupseerikurssi 1:n aikana ennen kuin siirtyvät Hämeen rykmenttiin Lahteen tai Kainuun prikaatiin Kajajaan syventymään huollon saloihin. Samoin reserviupseerikoulutukseen valikoituneet oppilaat siirtyvät aliupseerikurssi 1:n jälkeen syventymään joukkueen johtamisen haasteellisuuteen Haminan reserviupseerikouluun.

Seitsemän viikkoa kestävä aliupseerikurssi 1:n aikana oppilaat harjaantuvat partion ja ryhmän johtamisessa sekä oman ryhmän aseistuksen ja muun kaluston käsittelyssä. Nämä ovat tärkeitä taitoja koska johtajan täytyy johta-

miskyvyn lisäksi hallita myös ryhmänsä kaluston käsittely ja kouluttaminen kaikissa tilanteissa. Aliupseerikurssi 1:n aikana tätä osaamista harjoitellaan yhdessä taisteluharjoituksessa, yhdessä ampuharjoituksessa ja lukuisien päivittäiskoulutuksen päivien aikana varuskunnan lähialueilla.

Perusteiden oppimisen jälkeen yhdeksän viikkoa kestävä aliupseerikurssi 2:n aikana oppilaat harjaantuvat ryhmän johtamiseen joukkueen ja komppanian osana, sekä kouluttamaan oman aselajinsa asioita tuleville alaisilleen. Nämä harjaantumiset puolestaan tapahtuvat yhden ampuharjoituksen ja vähintään kahden vaativan taisteluharjoituksen aikana päivittäiskoulutuksen lisäksi.

Jalkaväen Aliupseerikurssi 212:n oppilaat:

Hyvä fyysinen kunto ja kova henkinen kantti kannattelevat nuorta ryhmänjohtajan taimea polulla johtajuuteen silloin kun vastuksina ovat esimerkiksi väsymys, nälkä, painava rinkka, haastavat sääolosuhteet ja tiukat vaatimukset esimiehiltä. Aliupseeri- tai reserviupseerikurssin aikana ei valmistuta

johtajaksi vaan opitaan vasta perusteita siitä. Jalkaväen aliupseerikurssin 212 suorittaneiden oppilaiden johtajakausi alkaa tammikuun 2013 alussa kun saapumiserän 113 alokkaat saapuvat palvelukseen. Aliupseerikurssin aikana toisille oppilaille pidetyt loputtomalta tuntuneet sulkeisjärjestysharjoitukset ja rastit löytyvät jälleen edestänne, koulutettava joukko vaan vaihtuu sellaiseksi joka ei oikeasti osaa näistä asioista ennestään yhtään mitään. Haasteita siis on ja ne vain lisääntyvät kun alatte erikoiskoulutuskauden alussa kouluttamaan itsellenne jääkäreitä omaa sodanajan joukkoa, tai toimitte apukouluttajina kun uusi aliupseerikurssi alkaa tai toimitte muissa erityistehtävissä. Muistakaa silloin oman kurssinne aikaiset opit ja hyvät esimerkit omien kouluttajienne sekä esimiesten toimista. Ja muistakaa mitä lupasitte so-tilasvalaa vannoessanne:

”Jos minut asetetaan esimiesasemaan, tahdon olla alaisiani kohtaan oikeudenmukainen, pitää huolta heidän hyvinvoinnistaan, hankkia tietoja heidän toiveistaan, olla heidän neuvonantajanaan ja ohjaajanaan sekä omasta puolestani pyrkiä olemaan heille hyvänä ja kannustavana esimerkkinä.”

3. Jääkärikomppanian ammattitaitoiselle henkilökunnalle nöyrät kiitokset koulutustuloksien saavuttamisesta ja ammattitaitoisesta asenteesta joita uusi päällikkökin ei kyennyt horjuttamaan.

Moottorilinja

No niin, Prikaatin kalleimmat (ja vihatuimmat?) miehet. Epäilemättä, mutta kuka sellaista meistä uskoisi? Linjojen välistä kateutta.

Jokainen on kuullut niitä kuuluisia kauhutarinoita aliupseerikurssien fyysisestä raskaudesta ja vaativuudesta, mutta voiko se olla myös hauskaa? Kyllä voi, jos moottorilinjalta kysytään.

Peruskoulutuskauden jäätyä taakse AUK 1:n alussa kaksi tuoppaa täytettiin valituilla uunituoreilla miehenaluilla, joiden tavoitteena oli saavuttaa BECE-kortit ja pari kappaletta auroja koristamaan arvomerkkiläätää. Ensimmäinen täydellinen mullistus, ainakin itselleni, oli astua maailmaan jossa tahdin määräsi ajo-opettajat ja kouluttajamme, yliluutnantti Särkelä. Viikko-ohjelmat täyttyivät päivisin ammattipätevyysoppitunneista, ajotunneista ja Särkelän pitämistä oppitunneista. Illat vietettiin erinäköisten autojen tyyppikoulutuksessa ja ehkä välillä, harvoina lyhyinä hetkinä sotilasko-

din kahvijonossa. Peruuttamista piti harrastaa, vaikka välillä se munkkikahvi houkuttelikin enemmän kuin kärryn vääntäminen kulmaan.

Vaikka suurin osa ajastamme käytettiin omaan eriytyvään koulutukseen, oli silti osana kurssia pakolliset yhtenäisyyskoulutusviikot ja syväjohtamisen oppitunneilla erinäisten johtamismallien pohtiminen. Ja harjoituksiinkin AUK 1:n aikana ehdittiin, kun taisteluharjoituksessa koettiin Särkelän aaveen tapainen liikehdintä kahden teltan välissä, joka johti lopulta armottomaan tulitukseen ja täydelliseen hämminkiin. Ampumarjoituksessa päästiin pitämään hauskaa, kun kevyt konekivääri PKM, kevyt kertasinko KES ja raskas kertasinko APILAS laukesivat jokaisen pikkumoton käsissä kohti sinisestä muovista tehtyä vaunumaalia. Kurssin lopussa palkittiin puolet korpraalin natsoilla, ja kaikki myös saivat C-kortin käsiinsä, osa myöhemmin kuin muut.

AUK2 alkoi täydellisellä muistintyhennyksellä, kun pitkän ajoneuvon rattiin päästiin ja huomattiin, ettei se peruuttaminen ollut enää niin helppoa. Mutta edessä

siinsi ajoharjoitus, jossa päästiin ottamaan mittaa puolustusvoimien ajoneuvokalustosta maastossa ja maantiellä samoin kuin omat ajotaidot mitattiin Kyljärven kuousikossa. Vinssaus tuli myös tutuksi, sillä upottava hanki ja pettävä suo veivät pariinkin otteeseen voiton ajoneuvoista, ja niitä ongittiin kolmenkin raskaan ajoneuvon voimin jängästä.

Ajoharjoituksen jälkeen paluu arkeen kasarmilla tarkoitti paluuta ”Hupi – ja Komediakomppanian” auditorioon Kosken Tapsan oppitunneille. Niin kuin yliluutnantti Särkelä tuppaa meitä muistuttamaan; puhekoulutus maksetaan yleensä aina verellä. Sillä oppituntien vaikein asia oli pysyä erossa Tirsalandian vetävistä höyhenpeiteistä. AUK 2:n ampuharjoituksessa päästiin kokeilemaan ”ei-niin perinteistä” motomiehen elämää, asemien vyörytystä ja taidettiin me parit käsikranaatit heittää, vaikkeivät ne kyllä täysin oikeita olleetkaan.

Mutta kaiken kaikkiaan, aamureippailut ja kasarmin ympärijuoksemiset pois lukien, lainatakseni kouluttajamme kuuluisia sanoja: Sotilaallinen koulutus(kuten myös tämäkin) alkaa ja loppuu aina sanoilla. ”NO NIIN!”

Takarivi: Matti ”horo” Huotari, Aleks ”Asseri” Strand, Jatro ”Satsumas” Klemetti, Ville-Veikko ”Santsari” Tajakka, Tuomas ”Loka-Sakke” Jokelainen, Eetu ”Kusti” Kustula, Olli Vaarala
Keskirivi: Joni ”Gusta” Mustakangas, Pekka ”Pikku-puoli” Rahkola, Tomi ”Ryynetelder” Ryyänen, Sami ”Skö” Alajääskö, Antti ”Tore” Torvinen, Aleks ”Pultti” Pilttonen
Eturivi: Sami ”Koro” Korhonen, Kyösti ”Köpe” Kupari, Jali ”Sepi” Seppänen

Kiväärilinja

Aliupseerikurssi 2/12 alkoi kiväärilinjan osalta kahden joukkueen (KIVL1 ja KIVL2) muodossa. Yhteensä noin neljäkymmentä taistelijaa saapui eri komppanioista ympäri prikaatia eli 1.Jääkärikomppaniasta, 3.Jääkärikomppaniasta, Huolto- ja kuljetuskomppaniasta sekä muutama ulkopaikkakunnan vahvistus Lapin lennostosta sinisine bareteineen.

AUK 1 alkoi edetä tasaisen tappavasti, sisältäen aluksi johtajakoulutuksen oppitunteja yhtenäiskoulutuksen saralla, sekä jääkäriyhmän ja sen eri osa-alueiden toiminnan harjoittamista eriytyvän koulutuksen puolesta. Jääkäriyhmän puolustukseen sekä hyökkäykseen ryhmittäminen tuli erittäin tutuksi kiväärilinjan oppilaille, sillä siihen käytettiin runsaasti aikaa kasarmien lähiympäristössä ja satui ne olemaan hyvin keskeisiä aiheita ampuma- sekä taisteluharjoituksissakin.

Kurssin yhtenäiskoulutuksen viikoille kuului perehdyttämistä muiden linjojen kalustoon sekä toimintaan, koska näiden asioiden on pakko olla jääkäriyhmän johtajan sekä jääkärijoukkueen johtajan hallussa.

AUK 1:n viimeisillä viikoilla tuli ajankohtaisiksi valinnat reser-

viupseerikouluun sekä erikoisaliupseerikouluun, joihin sitten lähtikin reilu kolmasosa, ellei jopa puolet koko kiväärilinjalta. Tämä loi väistämättä väliaikaisen aukon ryhmähenkeen, sillä lähtihän joukosta suuri osa tupakavereista ja molemmista joukkueista. Siirtojen johdosta jäljelle jääneet KIVL1:n sekä 2:n oppilaat muodostivat nyt yhtenäisen kiväärilinjan.

AUK 2:n alkaessa alkoi vasta kunnolla käydä ilmi käsite "Arktisen koulutuksen keskus", kun pakaset alkoivat kiristyä ja lunta satoi toistakymmentä senttiä muutamassa päivässä.

Lumen ja kylmän tullessa otettiin totta kai käyttöön talvivarusteet, jotka yllättäen hidastavat kaikkea toimintaa. Myös ne kuuluisat metsäsuokset käytiin kuittaamassa tulevia harjoituksia varten.

Kouluttajan pitämällä oppitunnilla kerrottiin että kiväärilinja alkaisi harjoitella hajautetun pataljoonan taistelua, joka ilmeni konkreettisesti vasta lukuisten harjoitusten yhteydessä. Nopeita ja täsmällisiä hyökkäyksiä sekä tuliyläköitä eri kokoonpanoilla alettiin harjoitella, ja se tarkoitti käytännössä hitaampaan perinteiseen puolustukseen ryhmittymisen unohtamista melkein kokonaan.

Kurssin aikana ilmoitettiin että linja saa erän RK-95 rynnäkkökiväärejä sekä uutta optiikkaa, joi-ta sitten käytiin ampumaradalla kohdistamassa muutamaan otteeseen. Kyseiset aseet alkoivat kulkea sitten linjan mukana harjoituksissa.

AUK 2 loppuun on mahtunut yönyliharjoitus, kolmen päivän taisteluharjoitus, neljän päivän ampumaharjoitus sekä veteraanikeräysviikonloppu. Pimeässä hiihtäminen, vähäiset unet ja aamuhämärässä harjoittelu ovat linjalle tulleet erittäin tutuiksi näiden viimeisten ja hyvin harjoituspainotteisten viikkojen aikana. Edessä vielä kotiutuvien loppusota eli meidän välisota, sekä mahdolliset ylennykset alikersanteiksi.

Näin kurssin loppupuolella, kun yhä useampi on karsiutunut sairauksien, vammojen tai muiden syiden vuoksi, on kiväärilinjan miesvahvuus vain reilu kaksikymmentä taistelijaa, jotka marssivat pian kohti välisotaa ja ylennyksiä. Yhteiset vastoinkäymiset sekä onnistumiset ovat kuitenkin luoneet tiiviin ja hyvähenkisen joukkueen kiväärimiehiä ja -naisia, joista piakkoin valmistuu jääkäriyhmän johtajia sekä apukouluttajia.

Kurssilta kokonaisuudessaan on jäänyt paljon hyviä muistoja, joista kiitos kuuluu apukouluttajille sekä ammattitaitoisille linjan kouluttajille. Reservin aurinko ei vielä lämmitä, mutta lainatakseni linjan kouluttajaa, ylikersantti Poikelaa: "Ei keljuta yhtään, jimmyt".

Panssarintorjuntalinja

Takarivi: Valasmo O.A, Hentilä O.H, Savolainen V.M.O, Helmiö K.J.V, Lind J.T, Ranttila J.T
Keskirivi: Hoppa A.A, Tuukkanen O.B, Leinonen A.K, Ravelin E.M.O, Tauriainen M.S
Alarivi: Mokki K.S, Uusitalo O.R.E, Luomala J.P

U niikki linjaylpeys, kova koulutus ja erinomainen ryhmähenki. Panssarintorjunta on aliupseerikurssin raskain linja, joka vaatii jäseniltään voimaa ja asennetta. Saapumiserä 2/12 sai AUK1:n aikana koulutusta sinkomiesten hommiin, joista raskaan kertasingon ampuminen oli yksi kurssin kohokohtia. AUK2:n aikana painotus siirtyi Ohjusjärjestelmä 83M:ään sekä ohjusryhmän toimintaan.

Aliupseerikurssin alkajaisiksi linjalle iskettiin taisteluvarustusniskaan, lisäpainoksi telamiina ja

5 kilometrin lenkille taistoon aikaa vastaan, "koska PST!" Tunsin suurta ylpeyttä koulutushaarastani, kun vastaan juoksi muiden linjojen oppilaita verryttelyasuissaan. Ei meitä ainakaan liian helpolla tultaisi päästämään.

Koepäivinä aloitettiin AUK1:n pikamarssilla taisteluharjoituksen päätteeksi ja AUK2:n kalustomarsseilla koepaikalle. Lähtö oli kummassakin vähäisten yöunien jälkeen keskellä yötä.

Kalustomarsseilla muutoinkin motivoijana jaksamaan oli linjaus: "Kalusto jatkaa matkaa, vaikka

mies hyytyy." Kovista kokemuksista ja tiukoista tilanteista syntyy PST-linjan yhteishenki, kukaan ei halua jättää muuta ryhmää puolaan.

AUK2:n taisteluharjoitus suoritettiin hajautetun pataljoonan -mallilla joka tarkoitti PST:n sinkoryhmän osalta raskaita ja pitkiä päiviä linnoittaessa ja valmistautuessa vihollista vastaan. Viimeisen aamun hyökkäys vei ryhmän äärrajoilleen. Itsensä ylittäminen ja se onnistumisen tunne mikä valtaa vaatavan tehtävän jälkeen tekee raskaimmista hommista niitä kaikkein parhaita.

Takarivi: Ylinen Tommi, Mäenpää Elias, Laitinen Matti, Onnela Antton, Törmänen Olli, Pyhäjärvi Janne, Käkelä Olli, Silvola Aleks, Hautala Reino

Keskirivi: Kolmonen Ville, Kariniemi Kari, Romppainen Heidi, Javarus Heidi, Urpilainen Jere, Nissilä Mikko, Pikkupirtti Ilari

Alarivi: Louhela Ilkka, Seppänen Katariina, Lampela Suvi, Kustula Juho, Heikkilä Aleks

Tiedustelulinja

Kakkonen irti! Näissä tunnelmissa on aliupseerikurssi tiedustelijoiden osalta pyörähtänyt käyntiin. Peruskoulutuskauden loputtua innokas ja motivoitunut joukko siirtyi 3. Jääkärikomppanian tiloihin aloittaen aliupseerikoulun. Tulivat uudet tuvat ja uudet tupakaverit, mutta onneksi joukossa oli myös tuttuja naamoja helpottamassa sopeutumista uusiin oloihin.

Alusta alkaen apukouluttajien tiukalla otteella aloitimme tiedustelukoulutuksen. Oli pitkiä maastopäiviä, taistelulounaita ja hikisiä irtautumisharjoituksia. Koulutuksessa opeteltuja taitoja päästiin testaamaan AUK 1:sen taisteluharjoituksessa, jossa oli kolme vuoro-

kautta tiukkaa toimintaa. Satinko-ajanmaan soinen maasto tuli tuiksi näinä vuorokausina. Pimeässä siirtyminen tähyllä vetelää suota myöten, kasteli useamman kuin yhden miehen sukat. Yössä vietettyjen kylmien tuntien jälkeen pääseminen lämpimään teltaan oli kuin omaan kotiin olisi pääsyt. Harjoitus huipentui oppilaiden osalta havumarssiin, joka oli parinkymmenen kilometrin jalkataival pimeässä. Suurella innolla miehet vuoronperään metsän pimeyteen katosivat aloittaen taipaleen. Osalle tämä oli ylivoimainen haaste, mutta suurimmalle osalle se oli vain legendaarisen sisun koetus. Maaliin päässeet ansaitsivat havunhihaansa, mutta keskeyttäneet-

kin toki havunsa saivat. Osa meistä lähti hakemaan uusia haasteita Haminaan. Kyvykkyytensä osoittane he pääsivät aloittamaan reserviupseeri kurssin. Heidän lähdön jälkeen joukkue tiivistyi ja ryhmähenki parani entisestään. Hyvässä porukalla on aina mukava lähteä tehtävään. Mitään tätä ei olisi tapahtunut ilman apukouluttajien ohjeistusta ja apua. Heitä saamme kiittää joukkueen onnistumisista. Ylpeinä heistä voimme kiittää kollektia Hirvelää, sekä alikersantteja Kumpuvaara, Rieki ja Kynkäänniemeä hienosta kurssista. Näissä tunnelmissa on hyvä jatkaa eteenpäin. Henki hyvä kunto kova... sissi paras.

Yläriivi: Schröder M.D, Lindholm V.G, Pieskä J.L, Vaarala S.S, Nevala J.J, Moilanen M.V
Keskiriivi: Vaarala S.S, Pietiläinen J.T, Koc J-A.J, Koivuluoma M.E, Kemppainen E, Lamminkangas M.H
Alarivi: Paloniemi M.A, Kaarela K.K.K

Tiedustelulinja, sissiradistit

"Tervetuloa Sodankylän ainoaan erikoisjoukkoon, yhteen maavoimien kovimmista koulutushaaroista!" Näin kouluttajamme tervehti syyskuun 2012 alussa viittoaista Aliupseerikurssille valittua sissiradistioppilasta. Toisilleen tuntematon ja eri komppanioista poimittu joukko koki jo nämä sanat kuullessaan valtavaa linjajlypettä ja ylemmydentunnetta. Luulot otettiin kuitenkin heti pois jo AUK:n ensimmäisellä viikolla lyömällä rinka selkään ja marssimalla yön yli, muiden linjojen vasta totutellussa uuteen arkeen. Ensimmäinen, muttei todellakaan viimeinen, rinkamarssi läpi yön oli kaikille raskas ja koetteleva kokemus, mutta yhdessä koetut hallusinaatiot lähensivät radisteja kohti tuota kuuluisaa sissien ryhmähenkeä. Koettelemukset jatkuivat AUK 1:n kuluessa milloin sissivaeluksella tai taisteluharjoituksessa, milloin kantaessa epäinhimillisen raskasta rinkaa paikasta toiseen, erilaisten viestivälineiden ja radioiden käyttöä opiskellessa tai kaikis-

ta rankimpana, sähkötysluokassa istumiseen tunti toisensa perään.

AUK 1:n ikimuistoinen hetki oli kuitenkin varmasti seitsemän päivän mittainen selviytymisharjoitus yhdessä Sissikomppanian kanssa. Äärimmäisen vähäravintoinen ja -uninen harjoitus lähensi tiivistä joukkiota entistäkin kiinteämmäksi ja nuotion vieressä istuvan radistiipiirin huumorinheitto äityi välillä erittäin hämäräksi. Rankan harjoituksen kruunasi 24 tunnin sovellettu vaihe, jonka aikana ruoka ja uni olivat vieraita käsitteitä. Monesta suusta kuulikin lausahduksia "Miksen mennyt vain motoAUK:iin tai tassiin?" tai "Ol-lapa puolen vuoden kirjuri" Kaikki matkaan lähteneet selvisivät kuitenkin kunnialla katkeraan loppuun asti.

AUK 2 alkoi rennommissa merkeissä, mutta pian radisteille selvisi, että se olikin liian hyvää olakseen totta. Rankka tahti jatkui, tällä kertaa tosin sukien kanssa. Häirintäiskut, tähypaikat, irtaantumiset ja tiedustelutehtävät muut-

tuivat hetkessä muutamaa astetta vaikeammaksi. Niinpä AUK 2:n ampumarjoitus oli miellyttävä yllätys. Puolijoukkueetelua ja vapaa nuotiontekomahtodollisuus tuntuivat monille itsestäänselvyksiltä, mutta radisteille ne olivat harvinaista, kertaluonteista herkkua. Harjoituksen lopussa vain tiedustelulinjalle pidettävä räjähteiden tehoesittely nosti niskakarvoja pystyyn ja salpasi korvia hetkellisesti. Hetken ajan jokainen radisti tunsu pientä sääliä kiväärimiehiä kohtaan.

Kaikkien odotuksien vastaisesti kouluttajamme onnistuivat kasamaan sekalaisesta jääkärijoukosta taisteluvalmiin ja joiltain osin pätevänkin sissiradistijoukkueen, valmiina kohtaamaan uudet haasteet ja harjoitukset kevään tullessa. Tästä kiitos kohta uusiin tehtäviin siirtyvälle ylikersantti Hautaniemelle ja hänen aisaparilleen, kersantti Koivikolle, joiden huumorintaju ja piiskaaminen toivat meidät näinkin pitkälle asti.

Loppuun voin lainata sananvaihtoa, joka kulki radistien suussa pitkään selviytymisharjoituksen jälkeenkin. "Miten tästä joesta oikein pääsee yli?" "No ***** diu diu, mitäpä lottoat! Housut pois ja yli vaan!"

Sirad 2/12 kiittää ja kiittää.

Yläriivi: Samuli "Suunta" Holma, Ossi "Raichu" Rajala, Juho "Kines" Kinnunen, Juho "Kossu" Koskela, Harri "Kanki" Kaikkonen, Valtteri "Esapekka" Savolainen, Alekski "Statse" Statsevich
alarivi: Aatu "Kimmo" Kaan, Taneli "Iso H." Heikkinen, Antti "Sissi" Hautala, Jaakko "Gona-Jaska" Nenonen, Seppo "RK62" Noso, Olá-Mihkku "Länki-Make" Länsman

Kranaatinheitinlinja, Tuliasemalinja

Alku tuliasemalinjan osalta oli erittäin kevyt. Päivät täyttyivät kranaatinheitimen ampumateknisiä ominaisuuksia ja teoriaa sisältävistä opitunneista. Itse heittimien kanssa emme päässeet toimimaan ensimmäisten viikkojen aikana. Ajatus kaiken sen teorian ja tiedon tärkeydestä heittimellä ampumiseen liittyen tuntui hieman turhalla, mutta kun vihdoinkin ja viimein vietin kevyet heittimet maastoon ja asiaa pääsi aivan käytännössä tutkailemaan, sai jokainen pienikin asia teoriatunneilla ymmärrystä ja merkitystä.

Suurin osa tuliasemalinjan oppilaista oli jo toisilleen ennestään tuttuja peruskoulutuskauden ajoilta tukikomppaniasta, mutta samaan ryhmähenkeen mahtui melko pian myös muista yksiköistä tuliasemalinjalle tulleet. Koska arvostusta ei muilta linjoilta TAS paljoa saanut, oli hyvä linjan sisäinen ryhmähenki tärkeässä roolissa. Viimeistään AUK1:n taisteluharjoituksessa oli tuliasemalinjan oppilaista koostunut yhtenäinen ja oman huumorin osaava joukko, joka innolla odotti jo tulevaa ampumaleiriä.

AUK1:n kohokohta oli nimenomaan juuri tämä kauan tuliasemalinjan oppilaiden odottama ampumarjoitus, jossa pääsivät kevyet 81-milliset kranaatinheittimet laulamaan omaa kaunista sinfoniaansa. Kyläjärvi kaikui rynnäkököivärien ja keveiden kertasinokojen paukkeesta, mutta minkään muun linjan ase ei jytssyt yli kranaattien räjähdysten.

Pian alipuseerikoulun ensimmäinen vaihe sai päätöksensä ja osa tuliasemalinjankin oppilaita siirtyi reserviupseerikouluun ja erikoisaliupseerikouluun, jolloin jäljelle jäi vielä pienempi porukka jatkamaan kunnialla KRH-AUK:n loppuun asti. Ryhmän pienetessä myös henki tiivistyi ja näin alkoi AUK2 hyväksi koettujen kouluttajan ja apukouluttajien saattamana.

Vastuu kasvaa ja niin kasvoi sitä mukaa myös aseiden koko. 81-milliset heittimet jäivät kurssin ensimmäiseen vaiheeseen, ja alkoi mielenkiintoinen kamppailu 120-millisen raskaan kranaatinheitimen kanssa. Perinpohjaisempi maas-

tossa harjoittelu ei enää jättänyt paljoa tilaa opitunneille viikko-ohjelmissa, jonka vuoksi tiedot ja taidot heittimellä toimimisesta kohenivat itse kullakin tuliasemalinjan oppilaalla.

Taitoja heittimen käsittelyssä mitattiin Pohjan jääkäripataljoonan yhteisessä taisteluharjoituksessa, jossa ei enää ollut oppilailta vara turvautua apukouluttajien tietotaitoon tuliaseman järjestyksessä. Kaikki toiminta oli jo osattava tässä vaiheessa miltei itsenäisesti ja tulijoukkueen toiminnan tehokkuus riippui kokonaan oppilaista itsestään. Harjoituksen raskaus tuli kaikille täysin puunkaa, mutta virheistä opittiin ja tuleva ampumarjoitus olikin jo aivan toista luokkaa.

Lukuisten raskaiden kranaattien ja keveiden kertasinokojen jälkeä jäivät tuliasemalinjan oppilaat hyvillä mielin jatkamaan kurssia odotellen tulevaa koeviikkoa ja lähestyvää kurssin loppua, jossa meidän toivon mukaan ylennetään alikersanteiksi. Loppuun vielä iso kiitos linjan kouluttajalle yli luutnantti Sulasalmelle. Hän antoi tuliasemalinjan oppilaille sellaisen tietopohjan, että vaikei se vielä näyttäisikään siltä, niin viimeistään johtajakaudella hommat sujuvat tulevilta alijohtajilta vaikka sateessa, sumussa ja seitsemän pullon simassa.

Yläriivi: Iiro "Stewie" Horsma, Heikki "Runtunen" Juntunen, Eetu "Es" Häppönen, Jussi "Torkku" Selkälä, Jussi "Jallu" Karhu, Joonas "Trokar" Rinne, Viktor "Viki" Jokinen, Ville-Veikko "Tekken" Regelin, Mikael "Ässä" Kinnunen
Keskirivi: Arttu "Lönski" Nivala, Juho "Nakki" Karjalainen, Petri "Haisuli" Korpela, Antti "Jutku" Laitila, Sauli "Gonari" Nukari, Matias "Kinuski" Nurkkala, Konrad "Varamiinote" Vuollo
Alarivi: Eerik "Linux-Eki" Uusi-Ilkainen, Roope "JP" Jussi-Pekka, Pauliina "Toitsu" Toivanen, Konsta "Bo-Bo-Bonfire" Rantakokko, Eino "Suht äänekäs" Rajanen

Kranaatinheitinlinja, Tulenjohtolinja

Käsisuuntakehä, laseretäisyysmittari, sanomalaite, tulenjohtolaukku, mittavaijeri - näiden ja monien muiden välineiden kanssa tulenjohtopartio sääntää metsään muiden linjojen ihmetellessä mitä niillä oikein tehdään. Kranaatinheitinlinjan toinen puolisko, tulenjohtue, on epäsuoran tulen silmät, porukka, joka ohjaa kranaatit sinne missä niitä tarvitaan.

AUK I alkoi tasotyö-, mittaus- ja viestikoulutuksella. Kurssin ensimmäiset viikot olivat varsin opituntipainotteisia ja osa opinnoista käytiin yhteistyössä tuliasemalinjan kanssa, koko kranaatinheitinlinjan voimin. Kurssin edetessä siirryimme vähitellen kasarmin läheisyyteen mittailemaan ympäri-

vää maastoa tuliasemalinjan keskittyessä omiin hommiinsa. Taisteluharjoituksessa harjoittelimme muun muassa maalien paikannusta ja viestiaseman perustamista, ja ampumarjoituksessa koitti viimein se odotettu hetki, kun pääsimme johtamaan oikeaa kranaatinheitintulta. Kasarmille palatessamme saimme ylpeinä painaa punaiset tulenjohton "diskorapumerkit" hihaamme.

AUK II:n alkaessa puolet porukasta jätti jääkäriprikaatin siirtyessään reservinupseerikouluun ja erikoisaliupseerikouluun. Jäljelle jäävä porukka jaettiin kahteen linjaan: kivääritulenjohtoon ja tiedustelutulenjohtoon. Kivääritulenjohto-oppilaat alkoivat harjoitella tulenjohtopartion toimintaa jää-

käiryhmän osana yhteistyössä kiväärilinjan kanssa, kun taas jälkimäinen porukka kiskaisi rinkat selkäänsä ja lyöttäytyi tiedustelijoiden remmiin.

Tähän asti koetun perusteella voin ainakin omasta puolestani suositella tulenjohtolinjaa. Vaikka teoriaa onkin melkoinen paketti, pääsee metsässä myös tositoimiin. Jokainen tulenjohtolinjan tuore alikersantti muistelee varmasti lämmöllä ensimmäisiä omin silmin nähtyjä kranaatin iskemiä, leirinuotioita Kyläjärven yössä sekä viestireppua, jonka kantaminen vuorollaan painoi hartiat lyttyyn ja sai aikaan hikeä, kyneleitä sekä mukavia muistoja. Hyviä hommia, ellei parhaita.

Yläriivi: Rasmus T.J, Hyvönen J.M, Bohm A, Kaikkonen P.H.J, Pohjanen P.J,
Keskirivi: Luusua M.J, Martikainen E.I, Kähkönen O.R.O, Kovalainen A.J, Hannula T.J
Alarivi: Hentilä K-E, Jääskelä J.T, Ikäheimo K.H

Jääkäriprikaatin tapahtumia

TAPAHTUMA	AIKA	PAIKKA
Kotiuttaminen		
Kotiuttaminen 255 päivää palvelleet	20.3.2013	Sodankylä
Kotiuttaminen 347 ja 165 päivää palvelleet	20.6.2013	Sodankylä
Juhlailaisuuksia		
Vala ja vakuutus	8.2.2013	Sodankylä
Pohjan jääkäripataljoonan perinnepäivä	15.2.2013	Sodankylä
Lapin jääkäripataljoonan perinnepäivä	8.3.2013	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla	19.3.2013	Sodankylä
Kansallinen veteraanipäivä	27.4.2013	Sodankylä
Puolustusvoimain lippujuhlan päivä	4.6.2013	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla	19.6.2013	Sodankylä
Upseerikokelaiden ylentäminen	20.7.2013	Sodankylä
Vala ja vakuutus	9.8.2013	Sodankylä
Urheilua		
Rynnäkkökivääriampumahiihto	26.3.2013	Sodankylä
Partiohiihto	27.3.2013	Sodankylä
Kansainvälinen sotilastaitokilpailu	5.-7.4.2013	Sodankylä
Jääkärikilpailu	5.-6.6.2013	Sodankylä
Harjoituksia		
Peruskoulutuskauden ampumarjoitus	11.-22.2.2013	Kyläjärvi
Selviytymiskurssi	11.-15.3.2013	Sodankylä
Ryhmäammunnat	8.-12.4.2013	Kyläjärvi
Taisteluampumarjoitus	18.-21.4.2013	Sarrijärvi
Joukkueammunnat	22.-26.4.2013	Sarrijärvi
Taisteluharjoitus	6.-8.5.2013	Kyläjärvi
Taisteluharjoitus	13.-16.5.2013	Mellankangas
Räjähämättömien raivaus	3.-7.6.2013	Rovajärvi
Maavoimien kokeiluharjoitus	24.-29.5.2013	Rovajärvi
Joukkueammunnat	3.-7.6.2013	Sarrijärvi

Lapin tähtikunta

Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2013!

KÄYNTIKOhteita

Museo-Galleria Alariestossa esitellään taide-maalari Andreas Alarieston elämäntyötä ja tuotantoa.

Sodankylän vanha kirkko vuodelta 1689 on Suomen vanhimpia puukirkkoja.

Kotiseutumuseossa tutustut entisajan elämään Sompion kairoissa.

Revontulikota Pohjan Kruunun revontuliesitys johdattaa vierailijan vanhoista uskomuksista viimeisimpiin tieteellisiin totuuksiin revontulista.

Tankavaaran kultamuseo on maailman ainoa kansainvälinen kullanhoidon historiaa ja nykypäivää esittelevä museo.

Urho Kekkosen ja Pyhä-Luoston kansallispuistot luontokeskuksineen esittelevät alueen monipuolista luontoa, eläimistöä ja kasvillisuutta sekä saamelaisuutta, poronhoitoa ja retkeilyn historiaa.

Ametistikaivos on Euroopan ainoa yleisölle avoin ametistikaivos, jossa kävijä perehtyy tämän mystisen kiven saloihin ja voi itse kaivaa muistoksi oman onnenkivensä.

Pyhä-Luosto - kahden tunturikeskuksen monipuolinen kokonaisuus.

Maaseutukohteet - loistavat metsästys-, kalastus-, retkeily- ja majoitusmahdollisuudet.

TAPAHTUMIA

SM-Endurosprint 19.-20.1.

Partiotahti Tulet 9.-10.2.

Laskiaisrieha 10.2.

Sattasen Porokisat 29.3.

Luoston MM-Porokisat 5.-7.4.

Martin Pilkki 13.4.

Pertsan Hiihto 14.4.

Super-Stadioncross 20.4.

Kitisen Kirmaus 9.6.

Midnight Sun Film Festival 12.-16.6.

Yöttömän yön ravit 29.6.

Kullanhoidon SM-kisat 19.-21.7.

Watercross 3.8.

Luosto Classic 7.-11.8.

Porttipahta Uistelu 24.8.

Joulun avajaiset 29.11.

Itsenäisyysjuhla 6.12.

Lisää tapahtumia www.sodankyla.fi/tapahtumat
Oikeudet muutoksiin pidätetään.

Tervetuloa!

Lisää Sodankylän käyntikohteita, aktiviteetteja, matkailupalveluita ym. löydät www.sodankyla.fi

